

תפ"ח 35846/05/17 - מדינת ישראל נגד היילמייקל טספאי זרסנאי

בית המשפט המחווזי בבאר שבע

תפ"ח 35846-05-17

לפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוטובר - אב"ד

כב' השופטת יעל רוז-לווי

כב' השופט שלמה פרידלנדר

המאשימה: מדינת ישראל

על ידי ב"כ - עו"ד טל אדר-כהן מפמ"ד

ג ג ד

הנאשם: היילמייקל טספאי זרסנאי

על ידי ב"כ - עו"ד שלומי פצ'בסקי

הכרעת-דין

ס. נשיאה, השופט נתן זלוטובר - אב"ד:

הקדמה

על מנת להקל על הקורא אצ"ן, כי הנאשם ומספר עדים שהעידו בפניו מכונים בכינויים שונים:

הנאשם - שמו גם סנאוי והוא מכונה ג'בש.

עמניאל גילו - מכונה אונקרி ובכינוי זה יוכנה בהכרעת הדיון.

טלברהן מסקון גברמדהין - מכונה דוגרי וכך יוכנה בהכרעת הדיון.

מיכלה גרגזיגר - נקרא מיכלה בהכרעת הדיון.

סלומון מייקל - נקרא מייקל בהכרעת הדיון.

כתב האישום

העובדות

עמוד 1

1. בתאריך 13.04.2017 בשעות הלילה, בילה א' (להלן "המנוח") ב"בר קפה" בשדר' לכיש 17 בקרית גת (להלן "המקום").
באותה עת בילו באותו מקום גם הנאשם - סנאי, המכונה ג'בש (להלן "הנאשם") וחברו עמניאל גילו המכונה "אונקיי" (להלן "אונקיי") אשר בין המנוח קיימת היכרות.
2. המנוח, הנאשם ואונקיי שתו באותו מקום משקאות אלכוהוליים.
3. בשלב כלשהו התפתח באותו מקום ויכוח בין הנאשם לבין המנוח, בנוגע למוסיקה המשמשת באותו מקום.
4. לאחר הוויוך עזב הנאשם את המקום, חזר לבתו,לקח סכין מהבית (להלן "הסכין"), יצא מהבית כשהוא נושא עימו את הסכין ובעעה 14:03 בקרוב, שב אל המקום שבו נושא עימו את הסכין.
5. עם הגיעו החל הנאשם להתעמת עם המנוח. בעל המקום אליו דסטה (להלן "دسטה") אשר הבחן במריבה, הוציא את הנאשם ואת המנוח אל מחוץ למקום והם נעמדו סמוך לדלת הכניסה זה מול זה והמשיכו לריבתם צעקים זה על זה ודוחפים זה את זה תוך השמעת קריות "אתה גבר?" כאשר דסטה מנסה להפריד ביניהם.
6. במעמד זה, בכונה לגורם למותו של המנוח, הנאשם שלף את הסכין וזכיר את המנוח שתי דקירות עמוקות בבית החזה שמאל אשר חדרו ללבו של המנוח, שתי דקירות נוספות בבטן שמאל, דקירה אחת בגב שמאל, דקירה נוספת במוחן מאחור, דקירה בראש - בקרקפת שמאל ודקירה באמת שמאל וכן פצע אותו פצעי חתר נוספים - הכל כפי שפורסם בסעיף 8 לכתב האישום.
7. המנוח הפעוע נמלט מהמקום בריצה והתמוטט ברחוב סמוך. נידת מד"א שהזעקה על ידי אזרחים מצאה את המנוח מוטל על הקרקע ללא רוח חיים. מותו נקבע באותו מקום בעעה 14:04.
8. הנאשם הפעוע נמלט מהמקום בריצה והתמוטט ברחוב סמוך. נידת מד"א שהזעקה על ידי אזרחים מצאה את מדם ונמלט מהמקום בבעתה.
9. ברגע לאחר מכן, נכנס הנאשם אל המקום שבו נחטף הטעון עצבני והסכין בידו.
10. אחד המቤלים באותו מקום, אמבאצ'ו טירונק, אשר הבחן בנאשם, שכנע את הנאשם לעזוב את המקום ולווח אותו לכיוון ביתו.
11. בבית שטף הנאשם את הדם מהסכין, נטל סכין נוספת והתיישב לצד חבריו כשותי הסכינים בסמוך לגופו. הנאשם התקשר לאונקיי ואיים עליו בטלפון: "אני יזכיר אותך כמו שזכירתי את חבר שלך".
12. מותו של המנוח נגרם כתוצאה מפצעי הדקירה שדקר אותו הנאשם, אשר חדרו ללב וזאת במנגנון של הלם תת נפחית בעקבות אובדן דם נרחב הן מהדימום מהלב והן מפגיעה בכלי דם במרוחה הבין צלעי או במנגנון של פגיעה מכנית במנגנון ההולכה של שריר הלב שכן אחד מפצעי הדקירה חדר דרך מחיצת הלב. בנוסף, כתוצאה מהדקירות, הצבטו סיבוב הלב ובחלל הצדר (החול שמסביב לΡΡΙΑ) - כפי שהסבירו העדים המומחים - נ.ג. כמיות דם שאפשר שתறמו למנות.

14. הנאשם במעשהו כמתואר בעובדות לעיל, גרם בכונה תחילה למוות של המנוח לאחר שהחליט להמיתו והמית אותו בدم קר, בלי שקדמה התగורות בתכו של מעשה, בנסיבות שבן יכול לחשב ולהבין את תוכנות מעשיו ולאחר שהcin עצמו להמיתו או שהcin מכשיר שבו המית אותו.

15. בנוסף, הנאשם עשה דבר בכונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי על ידי העלמת ראיות או בדרך אחרת ואיים על אונקרי בפגיעה שלא כדין בגוףו בכונה להפחידו או להקנito.

הוראות החקוק:

- א. רצח - עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. שיבוש הליכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- ג. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בمعנה לכתב האישום, טען הנאשם כי הוא מאשר את האמור בסעיפים 3-1 לעיל. כן טען כי אין זכר שההתפתח ויכוח בין ובין המנוח ברגע למוסיקה המשמשת במקום וכפר בכך שלآخر הוויוכו הוא חזר לבתו,לקח סכין וחזר למקום עם הסכין. לטענתו, בערב המתואר בכתב האישום ובמהלך הלילה הוא שטה כמיות גדלות מאוד של אלכוהול כבקבוק וחצי יין אדום וכבקבוק וחצי וודקה (כך, לטענתו, לפי חומר החקירה הנאשם עצמו אין זכר את הנסיבות המדוייקת). הנאשם אינו אלכוהוליסט ולא צריך כמות כזו של אלכוהול עד אותו היום. הנאשם אינו זכר את האמור בסעיפים 6 ו-7 לעיל מאחר והוא נתן תחת השפעת אלכוהול, אך כופר בכך שרצה או התקoon לגרום למוות של המנוח. הנאשם לא חולק על הממצאים הרפואיים, אך מחומר החקירה עולה כי יתכן ואונקרי ביצע את הדקירות או חילקו בבדיקה על שתי הדקירות המהוות את סיבת המוות של המנוח. הנאשם טען שאין זכר את האמור בסעיפים 8-12 לעיל (סעיפים 13-9 בכתב האישום המקורי) מאחר והוא נתן תחת השפעת אלכוהול. אף לגבי עבירת האיום הנאשם אינו זכר את תוכן השיחה עם אונקרי, אך ציין, כי מחומר החקירה ותיעוד השיחה עולה כי הנאשם לא איים עליו בשום שלב.

הנאשם כופר באמור בסעיפים 13-15 (סעיפים 14-16 בכתב האישום). הנאשם היה נתן תחת השפעת אלכוהול וכן לא תכנן ולא התקoon לגרום למוות של המנוח וזאת גם אם יוכח כי ذكر את המנוח בדקירות סכין. הנאשם יטען כי מחומר החקירה עולה האפשרות כי אונקרי ذكر את המנוח ויתכן כי הוא זה שגרם למוות כתוצאה מאותן שתי דקירות קטלניות.

בדיוון מיום 08.06.2017 ב"כ הנאשם ציין, כי יש לו שתי טענות מרכזיות. האחת, כי ברור שמעורבותו של אונקרי באירוע אינה ברורה וייתכן כי הוא תרם באופן משמעותי לאירוע. השנייה היא עניין השкорות. לדבריו, מחלוקת נוספת נעוצה בטענת התביעה כי הנאשם חזר לבית הצעיר בסכין וחזר למקום האירוע, מלמעט העד הראשון אין לכך מקור נוסף.

ברום אוגש לשיקורת הראיות ועל מנת להקל על הקורא, אמוך את טענות הצדדים ואת גזרת המחלוקת ביניהם:

התביעה מייחסת לנאשם כי ذكر את המנוח 8 דקירות, ביניהן, דקירה אחת בראש ושתי דקירות בלב- שהביאו למוות המנוח. מנגד, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם שתי כמות גדולה של משקאות אלכוהוליים ולכן אין זכר מה קרה בלילה האירוע, אך ציין כי מחומר הראיות עולה, כי אונקרי ذكر את המנוח את שתי הדקירות בלב ואת הדקירה בראשו. עוד טוען, כי בשל כך שהנאשם שתי, הגם שלא בסיג השкорות מדובר, בשל עובדה זו לא ניתן את המחשבה הפלילית

הנדרשת לעבריה בה הנאשם.

בxicomi, הסכים ב"כ הנאשם כי מחומר הריאות עליה שכן הנאשם ذكر את המנוח חלק מהדיקיות המיחסות לו, אך הדגיש כי טענת ההגנה היא, כי אונקרי (ולא הנאשם) הוא ש开阔 את 2 הדיקיות הקטלניות, שהביאו למוותו של המנוח - הדיקיות בלב.

פרשת התביעה

תיק המוצגים הוגש בהסכמה - כמעט תמליל השיחה בין מיקלה לאונקרי שסומן ת/36א, אליו אתייחס בהמשך.

עת 1 מיקלה גרציגר - הוא והנפטר חברים מזה שש שנים, בזמן האירוע הוא גר בקריית גת עם הנפטר. מיקל ודוגר גרים בסמוך אליהם, מדובר בדירה אחת שמחולקת לחידות. העד סיפר כי הוא והנפטר נפגשו ליצאת לבנות ולשחות יחד בברים בקרית גת. העד סיפר כי ביום האירוע הוא עבד וכאשר חזר לבית בשעה 21:30 הנפטר לא היה בבית. מאוחר יותר שוחח עם הנפטר והנפטר אמר לו שהוא נמצא נמצוא בבר של אלסה. בשעה 00:00 הנפטר הגיע לבית ואמר לו "תביא לי את הסcin".

מיקלה סיפר שלושה חודשים לפני האירוע הנפטר הגיע לבית שתי סכינים - שחור ולבן. לדבריו, כאשר הגיע ב-00:00 הוא לקח את הסcin השחורה. מיקלה סיפר שכשר הנפטר הגיע ב-00:03 הוא היה כועס ולחוץ, מיקלה ראה אותו עולה על כורסא על מנת להוריד משאו שהוא מעל ארון הבגדים - הנפטר לקח שם את הסcin השחורה ויצא אליה מabit.

מיקלה התקשר לאונקרי מכיוון שידע שהוא והנפטר היו יחד. אונקרי סיפר לו שהנפטר והמנוח התווכחו על סגן המוסיקה שיושמע בבר של אליהו שנמצא ליד הבנק. מיקלה אמר לאונקרי שהנפטר לקח אותו סcin ושיזהר, עוד אמר לו "תתפס אותו שלא ירב עם אנשים". לדברי מיקלה, בעודם משוחחים אונקרי אמר לו שהנפטר חזר אל הבר. אונקרי אמר למיקלה שהנפטר אמר למנוח "בוא תצא החוצה" אז החלה קטטה בין השניים. אונקרי סיפר למיקלה שהנפטר מרביץ מכות לבחר (למנוח)... סcin בבטן". לדברי מיקלה, אונקרי אמר לו שהנפטר דкар את המנוח בסcin בהרבה מקומות, שש או שבע פעמים. מיקלה שאל את אונקרי מדו"ע הוא לא תופס את הנפטר ואונקרי השיב שהנפטר חצה להרביץ גם לו. לדברי מיקלה, אונקרי נשמע מפוחד ואמר לו שהוא ברוח מהמקום והתחבא. לדבריו, אונקרי היה צריך לישון בביתם, אך הוא אמר לעד שיש עליו דם ולכן לא יכול לлечט שלא יראו אותו שוטרים. אונקרי לא הסביר לו מדו"ע יש עליו דם.

התובעת השמיעה למיקלה את השיחה המוקלטת שהתקיימה בין ובין אונקרי וביקשה ממנו לתרגם אותה (כפי שיפורט בהמשך, השיחה הוקלטה באמצעות אפליקציה שהותקנה במכשיר הטלפון של אונקרי). מיקלה הבahir שבשיחה הם קוראים לנפטר - שמו סנאדי ביכני ג'בש. מיקלה תרגם כי הוא שאל את אונקרי איפה הנפטר, ואונקרי השיב שהוא הלך לבית. מיקלה שאל עם מי הנפטר רב ואונקרי סיפר לעד על הויכוח בין הנפטר ובין המנוח. מיקלה אמר לאונקרי שהנפטר חזר לשם (לפאב) ושיזהר. אונקרי אמר למיקלה שהנפטר חזר למקום. לדברי מיקלה, ברקע שומעים את הקטטה. אונקרי קורא לנפטר. הנפטר אומר "בוא זרוק אותו". אונקרי אומר "הוא דкар אותו", שבע שמות פעמים. לדבריו, שומעים שימושו אונקרי אומר לאונקרי "בוא תרים את הבן אדם" ואונקרי משיב "למה שאני ארום אותו?".

מיקלה סיפר שאונקרי אמר לו שאמצעיו תפס את הנפטר. לדבריו, הוא שאל את אונקרי מי זה הבוחר שהנפטר דкар

אונקרי השיב שהוא איתו בכלל וקוראים לו דניאל. אונקרי אמר לו שהוא ראה משטרת ולא היה לו איך לעבור כי יש לוدم בגוף והוא לא יכול לлечט בכביש. מיקלה הציע לאונקרי להפוך את החולצה ואונקרי השיב "מה אני עשה עם הידים?". אונקרי אמר לו שצורך להעיף את הנאשם "מפה".

מיקלה העביר את השיחה לדוגרי ודוגרי שוחח עם אונקרי. לדבריו, בביטחון של דוגרי היו שני אנשים - מיקל ועוד אחד שישן. בשלב זה דוגרי ומיקל יצאו לגינה ומיקלה נשאר בתוך הבית. הנאשם הגיע, נכנס לבית ואז נכנס לביתם של דוגרי ומיקל ושטף את הסכין השחורה. מיקלה ראה בידו ובנעליו של הנאשם דם. הנאשם לקח אותו את הסכין שטף ויצא החוצה למיקל ודוגרי. לאחר מכן הנאשם נכנס לבית, הוא היה עצבני ואמר למיקלה שביא לו את הסכין הלבנה. מיקלה אמר לו "לך מתחת למיטה תמצא אותו". הנאשם לקח את הסכין ויצא החוצה ומיקלה לא ראה אותושוב. חצי שעה לאחר מכן הגיע המשטרת. מיקלה אישר שהנעליים שהוזגנו לו בת/2 (נעלי אידיס בצבע אדום) הם הנעליים שראה על רגליו של הנאשם בליל האירע.

ב"כ הנאשם הטיח במיקלה שהוא סיפר שאמר לאונקרי שהנאשם לקח אותו סכין, הדבר לא נשמע בשיחות המוקלטות. מיקלה התעקש שאמר זאת לאונקרי וכן שאמר לו לשימור על הנאשם מכיוון שהוא יצא עם סכין מהבית ושהזאת הסיבה שאונקריפחד מהנאשם. מיקלה אישר שאונקרי היה שתו כאשר שוחחו.

מיקלה אישר שבזמן השיחה עם אונקרי הוא הבין שאונקרי ראה את הנאשם תוקף את המנוח. לדבריו, כאשר הוא אמר לאונקרי מדוע הוא לא תופס את הנאשם, אונקרי אמר לו שהוא מפחד ממנו. מיקלה אישר שאונקרי אמר לו שיש לו דם על הידיים, על המכנסיים ועל החולצה ושליא שאל אותו מדוע כלו דם. מיקלה אישר שהוא לא חשב שאונקרי עשה משהו רע והציע לו לבוא לבית ולהחליף חולצה.

נאמר למיקלה שבחקירתו במשטרת הוא אמר מספר פעמים שהוא ידע שהנאשם היה שתו ובחקירתו הראשית בבית המשפט לא הזכיר זאת כלל אלא אמר שהנאשם היה עצבני. מיקלה שלל שימושו אמר לו לא להגיד שהנאשם שתו. כן הסביר שבכל פעם שהנאשם הולך לביר הוא שותה ומה שבולט לגבי עבר האירע הוא שהוא בנוסף גם עצבני ולכן ציין זאת. נאמר למיקלה שבחקירתו במשטרת הוא נשאל האם הנאשם היה עצבני והשיב "הפרצוף שלו לא היה טוב, הוא היה מסטול". ממשען, לא עצבני. לדבריו, הוא מעולם לא ראה את הנאשם כפי שהיא בערב האירע - לא ניתן היה לזהות ולהפריד אם הוא היה רק שכור או שבגאל שעשה את המעשה הוא היה משונה.

מיקלה נתקבש לתרגם את השיחה המוקלטת (טלפון של אונקרי) שהתקיימה בין אונקרי לנאשם לאחר האירע (ת/36א).

- מיקלה אמר שהנאשם אמר לאונקרי בשיחה "تبוא לבית" ואונקרי אמר שהוא בבית. מיקלה אישר שאונקרי נשמע רגוע בשיחה. מיקלה אמר שהוא בטוח שאונקרי לא נכנס לתוך הבית לאחר האירע.

מיקלה אישר שהוא בטוח שהנאשם הגיע לבית ללקחת את הסכין. הוא אישר שכאשר שאלו אותו לראשונה באיזה צבע הסכין שהנאשםלקח לא זכר, אך לדבריו, כאשר הראו לו תמונה הוא נזכר שהסכין הראשונה שהנאשםלקח היה היא הסכין השחורה ולאחר מכןלקח את הסכין הלבנה. העד התעקש שהנאשם שטף את הסכין השחורה ולא הלבנה.

עת 2 סלomon מיקל - מיקל סיפר שבليل האירע הוא ישן ובעעה 00:04:04 מיקלה (עת 1) הקיש בדلت ואמר שהנאשם רב עם מישחו, בשלב זה הנאשם הגיע לבית עם חולצה קרוואה, נעליים מלוכלכות בדם וסכין עם ידית שחורה בידו.

מickleה סיפר שכاصر הנאשם הגיע לביתו הוא שטף את הסכין בכיר, המשיך להחזיק בה בידו ואז סיפר להם שהוא רב עם בחור אתיופי שהפריע לו ונתן לו סטריה ומכוון שהוא לא היה יכול לסביר את זה הוא דкар אותו בסכין שלישי או ארבע פעמים בבטן. לאחר חצי שעה - שעיה המשטרת הגיעה לחצר. מיקל סיפר, שהנאשם סיפר לו שהairoע התרחש במסעדת של אליהו וההמנוח אמר לנאשם "תגמר אותך" והנאשם השיב לו "מספיק לך". מיקל אמר שלנאשם היה ריח של שתיה ושזה נראה שונה שוניה מארה בערים אחרות שהוא שותה, הוא היה לחוץ וכעום. לדבריו, כאשר הנאשם נכנס לביתו הוא החליף חולצתה.

התובעת הציגה למיקל תמונה עם שתי סכינים האחת לבנה והשנייה שחורה, לדבריו, הנאשם שטף את הסכין השחורה במים ואת הסכין הלבנה החזק. לדבריו, כאשר הנאשם הגיע לבתו הוא היה רק עם הסכין השחורה, לאחר מכן הוא לקח מהבית את הסכין הלבנה ויצא אותה החוצה, את שתי הסכינים הנאשם שם במכנסיו וכאשר השוטרים הגיעו הסכינים היו על הרצפה.

בחקירתו הנגדית, אישר העד שראה את הנאשם לראשונה בליל האIROע בשעה 00:00 ואת אונקיי כלל לא ראה. נאמר עד שבחקירתו מיום 13.04 בשעה 16:06 החוקר הציג בפניו תמונות של הסכין הלבנה והסכין השחורה והעד שלל שהוא מזהה אחת מהן ואילו בחקירתו מאותו יום בשעה 19:17 החוקר הציע לעד להסתכל שוב בתמונות והעד לפטע זיהה את הסכין הלבנה והסכין השחורה. העד התעקש שהוא ראה את הנאשם עם הסכינים.

עת 3 טלברהן מסkon גברמדאין המכונה "דוגרי" - לדבריו, הוא מכיר את הנאשם משך הרבה זמן אך בחצי השנה האחרונות הם התקרבו מכיוון שהוא גורם בסמור אליו, יחד עם מיקל. העד סיפר שביליל האIROע בשעה 04:30-03:45 מיקלה הגיע לביתם וסיפר לו שאונקיי התקשר ואמר שהנאשם רב עם מישחו. דוגרי יצא החוצה, הנאשם הגיע ונכנס לתוך הבית. דוגרי ראה שהנאשם לובש חולצה שחורה קרוועה, מכנסי בד ושנעלייו היו רטובות. דוגרי שאל את הנאשם מה קרה והנאשם השיב "אני רבתי עם מישחו בסכין", דוגרי שאל את הנאשם למה השתמש בסכין והנאשם השיב "הוא קיליל אותי, הוא הוריד לי את הכבוד, גם להחליף את המזקה... אני התעכברתי אז הגעתי למצב זהה". לאחר מכן הנאשם התקשר לאונקיי ודוגרי שם לב שהנאשם עצבני ושאמר לאונקיי "تبוא עכשו הביתה, אני צרי אורך". לאחר מכן הגיעו משטרת. העד סיפר שלפני בואה של המשטרת הוא לא ראה סכינים בידיו של הנאשם, אך כאשר השוטרים הגיעו, הנאשם קם ושתי סכינים נפלו על הרצפה.

בחקירה הנגדית נאמר לדוגרי שבחקירתו במשטרת הוא אמר שהנאשם היה מסטול ואילו בעדותו לא אמר זאת. לדבריו, הנאשם היה שניי "אבל הוא ידע את המצב שלו, אייפה הוא נמצא". העד סיפר שראה את הנאשם שניי בעבר אף הפעם זה היה שונה "אני מכיר אותו גם כן, בדרך כלל הוא שותה, אבל הוא צוחק ומחתק. אבל הפעם הזאת היה ממשו אחר. ראיתי אותו שונה, ממשו אחר... הוא היה עצבני. הוא גם היה עצבני, גם מהעצבים יכול להיות שהוא שתה יותר".

ב"כ הנאשם השמייע לדוגרי שיחה בין הנאשם ובין אונקיי, לדבריו, אונקיי אמר לנאשם שהוא בבית. דוגרי שלל שהנאשם אמר לאונקיי בשיחה המושמעת שהוא יזכיר אותו בבטן כמו שהוא דкар את חבר שלו. דוגרי אישר שאונקיי נשמע רגוע בשיחה.

בחקירה החזרת, אמר העד שבשיחה שב"כ הנאשם השמייע לו הוא שמע את המילה סcin אך לא ניתן להבין באיזה הקשר היא נאמרה. העד אישר שהנאשם התנהג בצורה שונה בשונה בליל האIROע והבהיר שהוא עצבני ולוחז.

ב"כ הנאשם ביקש מהמתרגמנית לתרגם את השיחה שהשמע לעד מיום 13.04 בשעה 14:04 - המתרגמנית אמרה שבשיחה נאמר "הסיכון בבית. איפה אתה אני בבית". דוגרי שלל שזה התרגום והוסכם כי ב"כ הנאשם יפנה למתרגם לטיגריה. ב"כ הנאשם לא פנה למתרגם אך ביקש מהעדים שהעידו בבית המשפט לתרגם את האמור, כפי שיפורט בהמשך.

עת 4 עמניאל גילו המכונה "אונקי" - לדבריו, הוא מכיר את הנאשם מזה תשעה חודשים, הם הכירו בעבודה. את המנוח הוא הכיר משנת 2010, הם גרו באותו בניין וכן נפגשו בבית הסוהר שנעצרו באותו זמן לפני שנה. לדבריו, ביום האירוע הוא הגיע לקרויה גת על מנת להיפגש עם חברים, הוא שוחח לראשונה עם הנאשם בשעות הצהרים. הנאשם אמר לו "בוא נשתה ביחד. שתיתי בקבוק וחצי ואת החצי השני נשתה ביחד, תבוא". אונקי התקדם לכיוונו של הנאשם והשניים נפגשו אצלו - המקום בו אירע האירוע. כאשר השניים הגיעו למקום, הם הזמינו וודקה, שתו חצי בקבוק יחד, לאחר מכן הנאשם המשיך לשותות בלבד וסיים את הבקבוק. הנאשם התחיל להתעצבן, אונקי לקח ממנו את הבקבוק, והוא נפכח והנiento הזמן בקבוק נוספת. אונקי אמר שלומן למןוש שישב בסמוך אליו עם חברים. הנאשם קם להחליף מזקיקה ודיבר עם המנוח ולאחר מכן הגיעו לארון התישב ליד המנוח ואונקי יצא החוצה לדבר עם חברותו. אונקי לא שמע על מה השניים דיברו אך לדבריו, השיחה הייתה רגועה. בשלב מסוים, אונקי ראה שהנiento והמנוח רבים.

מיילה הקשר לאונקי ו אמר לו שהנiento הגיע לבית. מיילה שאל עם מי הנאשם רב, אונקי השיב שהniento והמנוח דיברו ולא רבו. התובעת שאלת אונקי האם "מיילם זה לא לריב?" והוא השיב "אנחנו לא חשבים דבריהם למראות".

לאחר מכן הנאשם הגיע למקום ואונקי שמע שהniento והמנוח אומרים אחד לשני "אתה גבר, אתה גבר". הנאשם והמנוח רבו בכניסה למסעדה. אונקי הבHIR של לא ראה את הנאשם נכנס למקום אלא הבחן בו כאשר השניים יצאו החוצה ורבו בכניסה למסעדה. אונקי ראה שהשניים תפסו אחד את השני וatz ראה שהמנוח נפל לרצפה.

בפרוטוקול נכתב כי התובעת והעד הדגימו את האופן בו הנאשם והמנוח תפסו אחד את השני - "התובעת תופסת בשתי ידייה בחולצת הטריקו של העד ומונעתו קלות והעד מшиб שכך זה היה". אונקי אמר שבשלב זה הוא ראה שהniento הרים יד על המנוח, אך לא ראה מה היה לו ביד. אונקי הדגים כיצד הרים הנIENTO את ידו לעבר המנוח.

נכתב בפרוטוקול: "הainto החזיק בגבג, בכתף של המנוח מצד שמאל, בידי השמאלית והניף את ידו הימנית". לדברי אונקי, הוא התקרכב אליהם וatz ראה שידייהם דם וברח ממש. הוא הלך לתחנת דלק ל"חברים של הילדה של בעל הבית" ו אמר להם שהמנוח קיבל מכח ושיבואו לעזרה. הם הילכו יחד למקום ובזמן זהה הנאשם התקשר אליו ו אמר לו לבוא לבית, אונקי אמר לו שהוא ליד הבית אך בפועל לא היה שם. לדברי אונקי, בשיחה הזאת הנאשם אמר לו "תבוא, אני אכנס לך סיכון כמו שהכנסתי לחבר שלך". במקום של אליו היו שוטרים, אונקי אמר להם שהוא מדבר עם הנאשם, הם צילמו תמונות מהטלפון שלו וכן את יומן השיחות שלו והוא הוביל אותם לבתו של הנאשם וatz עצרו אותו ולקחו אותו לתחנת המשטרה.

אונקי אישר שיש לו אפליקציה בטלפון שמקליטה את כל השיחות וכך שיחות המוקלטות שהtובעת השמיעה לו אכן התקיימו ושהדברים שנאמרו הם הדברים ששמע.

התובעת השמיעה עד שיחה שהתקיימה בין ובין הנאשם. לדבריו, בשיחה הנאשם אמר לו "تبוא לבית אני מכניס לך סכין". והמתורגמת תרجمת שנאמר "הסכין יגוע אליו" אונקורי שואל "איפה הסכין" וה הנאשם משיב "בבית. אני בבית". לאחר מכן בית המשפט ביקש מהעד להבהיר את דבריו ותרגם מה נאמר לו על ידי הנאשם והוא השיב "סכין מגוע לה, תבוא לבית". אונקורי אמר שהוא הבין מההaintן שהוא יכנס לו את הסכין, משמע, יזכיר אותו.

בחקירה הנגידית, אונקורי אישר שההaintן לא אמר לו בשיחת הטלפון אני אכנס לך את הסכין לבטן כמו לחבר שלך, אך חשב שההaintן מאיים עליו בשיחה הזאת. אונקורי אישר שההaintן אמר לו ששתה בקבוק וחצי של יין לפני שהשניהם נפגשו וכאשר נפגשו הוא היה לו ריח של אלכוהול. אונקורי אישר שבפאב הוא והaintן היו יחד בקבוק וחצי של וודקה, כאשר הנאשם שתיה רק וודקה בלי אקסל.

אונקורי אישר שבזמן שהוא שוחח בטלפון עם מיקלה, הוא ראה את הנאשם והמנוח דוחפים אחד את השני בכניסה למסעדת ואומרים אחד לשני "אתה גבר, אתה גבר". אונקורי אישר שבଘזר הוא אמר שהaintן הרים את היד כלפי המנוח אך לא ראה שהaintן היכה בגופו של המנוח. אונקורי שלל כניסה להפריד בין המנוח לנאים. אונקורי אמר שהוא נצמד לקיר ויתכן שכך הוא התלכלך. אונקורי אמר שהוא ראה את המנוח על הרცפה ולאחר מכן ראה אותו יורדים מדרגות ובלב הזזה הוא ברוח.

ב"כ הנאשם אמר לאונקורי שהוא שיקר בחקירותו כאשר אמר לחוקר שבשיחת בין ובין הנאשם, הנאשם אמר לו שהוא יכנס לו סכין בבטן כמו שעשה לחבר שלו. לדבריו, הדברים לא נאמרו בשיחה ונovedו על מנת להבהיר את האשמה מאונקורי לנאים. אונקורי השיב שהוא אמר לחוקר מה שהוא שמע בשיחה. אונקורי אמר שאינו זוכר שאמר למייקלה שהaintן ذكر את המנוח 7-8 דקירות. אונקורי שלל שהיה מצב בו הוא והaintן התווכחו יחד עם המנוח. לדבריו, הוא חבר של המנוח ולא התווכח איתו כלל. כן שלל שראה את המנוח כשירד למיטה.

בחקירה החזרת העד אישר ששתה יחד עם הנאשם בלילה האירע, לדבריו, הנאשם היה בסדר והבין את שהתרחש. התובעת השמיעה לאונקורי את השיחה בין ובין מיקלה, במסגרתה אמר לו שהaintן ذكر את המנוח 7-8 פעמים. אונקורי השיב שהוא לא ראה את הדקירות אלא את הדם ואמר שהaintן ذكر את המנוח 7-8 פעמים בגלל שראה הרבה דם. אונקורי שלל שהיה עם סכין ביד בשלב כלשהו במהלך האירע, כן שלל שמתישו לך סכין מהaintן.

ברשות בית המשפט, ב"כ הנאשם אמר לאונקורי שכולם שמעו שהוא אמר שהaintן ذكر את המנוח 7-8 פעמים והסיבה לכך יכולה להיות או שראה בפועל את הדקירות או ששיתר כשם זאת, העד השיב שלא ראה את הדקירות.

בהובלה והצבעה שנערכו לאונקורי במשטרת (ת/א), העד הצבע על המקום בו הנאשם והמנוח התחלו לריב. לדבריו, בהתחלתה הוא לא ראה אותם ולאחר מכן ראה אותם "מחובקים אחד עם השני" והדגים. הנאשם אמר למנוח "מה אתה גבר". השנהים התקדמו, המנוח דחף את הנאשם ועקב אותו. העד הגיע בריצה וראה את הנאשם "כשהוא הניף את היד שלו... אני ראיתי רק כשהוא הרים את הידיים שלו". העד הדגים. לדבריו, הוא ראה רק את היד של הנאשם ולא ראה שהיא לו משחו ביד. לאחר מכן המנוח התמוטט ואונקורי ברוח. לדבריו בעל הבית - אליו גם נכח בזמן הריב וביקש מאונקורי להתקשר למשטרת. לדברי אונקורי, בזמן שהשניהם החלו לריב הוא שוחח בווטסאפ עם חברותתו. העד סיפר שוחח עם מיקלה בטלפון, מיקלה אמר לו שהaintןלקח סכין מהבית ושאל האם הנאשם הגיע למקום והעד השיב בשילול. העד סיפר שלא ראה אם היה דם בידיו של הנאשם.

ע.ת 5 גילו טגנה - העיד כי הוא גר בקריית גת ואין לו היכרות מוקדמת עם הנאשם או עם המנוח. אמרתו במשטרה הוגשו בהסכם.

מאמרתו של גילו טגנה מיום 13.04.2017 בשעה 06:25 (ת/37) עולה כי הוא הגיע למקום האירוע וראה "2 אריתראים שעושים פוזות ורוצחים לריב שם בחוץ, על הצוואר שלהם סמל של צלב זה סימן של פוזות, לא אכפת להם מהיהודים". בשלב מסוים הוא שמע רעש מחוץ למסעדה ויצא החוצה, הנאשם אמר למנוח "אתה רוצה לריב איתך?". פתאום בדקה התשעים תק תק חשבתי שהה בוקס, אני פתאום רואה ידים של האפרו דם דם, הבוחר שנדקր מתחילה ברשות...". לאחר מכן טגנה ירד למיטה וראה את המנוח "ישן שם". טגנה נשאל האם הוא ראה את הנאשם מוציא סכין והשיב "לא, לא יודע פתאום בדקה התשעים אולי זה מתוכנן. אחרי שהתוכחו 2 הארירטראים האלה רבע שעה נעלמו ואחר כך חזרו ופתאום הנזכר הזה בא. מה זה אומר, זה מתוכנן". לדבריו, ראה את הנאשם ירד מלמعلاה ואמר אחרי באזור הצלעות. הוא ידע שמדובר בדקירות רק כשראה את הדם. לדבריו, חבר של הנאשם ירד מלמعلاה ואמר אחרי הדקירה "זהו זה".

מאמרתו של גילו טגנה מיום 19.04.2017 בשעה 09:27 (ת/39) עולה, כי הנאשם והמנוח התווכחו לגבי המוסיקה במקומם. הנאשם והאדם שהוא איתו הזמין וודקה והתחלו לשותות, לאחר מכן יצא החוצה עם המנוח, הנאשם אמר למנוח אתה רוצה לרבอาท' ואז החל לדקור אותו. לדבריו, הוא ראה שה הנאשם יצא משם מהכיס אך לא ראה את הסכין, לאחר מכן המנוח התמוטט. טגנה הדגיםஇizo תנועה עשה הנאשם - תנועה של דקירה בצוואר מעגלית, לאחר מכן הוא ראה דם ויהי שמדובר בדקירות. בעל הפאב ניסה להפריד בין השניים. לדבריו, הנאשם ענד שרשתת על הצוואר בצעע ירוק בהיר והשיעור שלו היה "גדול צזה". לאחר מכן המנוח ירד במדרגות והנ/bgaintן ירד אחריו.

בחקירות הנגדית בבית המשפט העיד גילו טגנה, כי שהה בפאב כשרה בלבד האירוע ושתה וודקה. לדבריו, הוא ראה את הנאשם ואת חבר שלו שותים ומזמין בקבוק וודקה. הנאשם נכנס לתוך הבר, שם שיר במחשב ויצא. הנאשם תפס למנוח בכתפים ודיבר אותו פעמיים. לדבריו, לפני שיצאו החוצה לא היה כל וויכוח בין השניים והוא כלל לא היה יכול לצפות שהם יריבו. טגנה אמר שלא ראה בשום שלב סכין בידו של הנאשם אף ראה שה הנאשם נתן אגרופים למנוח - העד הדגים בביבם"ש תנוועה קשתיית של היד, כשהיא פשוטה, כאשר כף היד קמוצחה, כאשר האגדול בצד המוביל את התנוועה והיד נעה בתנוועה קשתיית בגובה המותן, מן הצד אל החזית. הוא ראה את התנוועה שתיאר כמו פעמים וזה נעשה בחזרות מהירות. טגנה הבahir שלא מדובר באגרוף "מה שראיתי זה לא אגרוף אלא הנפת יד קשתיית כפי שתיארתי". ב"כ הנאשם הקרייא לטגנה מאמרתו במשטרה (ת/37 שורה 32 עמ' 3 ש' 58-57) "פתאום בדקה התשעים... חשבתי שהז בוקס, אני רואה ידיים של האפרו... הבוחר שנדקר מתחילה לבסוף..." ובהמשך "חשבתי שהוא נתן אגרופים, אבל שראיתי דם, הבנתי זהה דקירה". טגנה ציין שכារ מסר את הדברים במשטרה הוא היה מבולבל היהות ובchein לא נכון בסיטואציה זאת אף מה שמספר עת זו האמת. ב"כ הנאשם אמר לעד שכារ הוא התקשר למשטרה הוא אמר "הם דקרו אותו והלכו". טגנה השיב שהוא רק הודיע למשטרה שקרה משהו. לדבריו, לאחר התקיפה שהוא תיאר, המנוח ירד במדרגות והנאים ירד למיטה גם. נאמר לטגנה שבמשטרה הוא אמר שגם הבוחר השני שהיה עם הנאשם ירד למיטה במדרגות, טגנה השיב שהמנוח ירד אף לא ראה את הבוחר השני יורדים. טגנה נשאל על ידי בית המשפט האם היו אנשים נוספים ליד הנאשם והמנוח כאשר הם רבים והшиб "הוא עוד שניים או משוה כזה, אני לא זוכר... בחוץ לא היה אף אחד". טגנה נשאל האם חבר של הנאשם היה קרוב אליום כשם רבו והшиб בשלילה. העד השיב שכבר הוא בטוח.

ע.ת 6 טירונף אמבעץ' - העיד כי הוא גור בקריות גת ומכיר את הנאשם טוב מזה לשנה, הוא נהג לפגוש אותו במקומות בולוי, את המנוח לא הכיר כלל. לדבריו בשעה 02:00-03:00 בלילה האירוע הוא הולך לשותות יין בمكانם של אלילו. הוא

ראה את הנאשם במקום, אמר לו שלום מרוחק ואז ראה שהנ帀א שעה הוא ראה את הנאשם נכנס למסעדה עם סכין ביד ימין, אמצעיו ניסה לדחוף אותו ואמר לו שילך לבית. לדבריו, על הסכין היה דם והוא לא יודע מה היה מחוץ למסעדה. הוא הבין שכנראה הנאשם רב עם מישחו ואמר לו ללקת לבית בצורה יפה והם הילכו יחד עד לביתו של אמצעיו ומשם הנ帀א המשיך לבתו.

הוצגה לאמצעיו תמונה של אונקיי העד ציין שהוא היה במקום כמו כולם, ישב ושתה. העד נשאל האם ראה אותו עשו משחו והשיב בשלילה.

בחקירה הנגידית, אמצעיו אישר שהיה בטור הפאב כל הזמן עד שיצא לבית. לדבריו, הוא לא ראה את הנאשם יוצא מהפאב ורק ראה אותו נכנס. אמצעיו אישר שאינו יודע כמה זמן הנאשם היה מחוץ לפאב. נאמר לו שבסתון רואים אותו תומך בנ帀א כאשר יצא מהפאב, הוא השיב שהתחלה תمر בו כדי לצאת, אך שלל שהנ帀א התנדנד.

עת 7 אלסה מס' פון - העידה, כי יש לה בר בקרית גת והיא מכירה את הנאשם כלקו. בלילה האירוע היא סקרה את הבר בשעה 22:45, הנאשם היה במקום עד שעה 21:30 בערך. הנאשם היה עם ברהנו, בשלב מסוים ברהנו הלך והנ帀א נשאר שם בלבד. הנאשם רכש בקבוק יין אדום. לדבריה, הליקות קונים יין, יושבים בחוץ ומוזגים לאנשים, הם לא שותים בלבד. היא לא ראתה מה הנאשם עשה עם היין לאחר ררכש אותו. לאחר מכן מכך הנאשם קנה בקבוק יין נוספת אך לא סיימ אותה והוא לא יודעת כמה הוא שתה. לדבריה, התנהגותו של הנאשם בבר הייתה בסדר, לא היה משחו מיוחד.

עת 8 אליו טסטה - בעל המקום בו התרחש האירוע. לדבריו, הוא מכיר את הנאשם כלקו של הפאב ואת המנוח לא הכיר לפני. בלילה האירוע הנאשם וחבר שלו אונקיי הרים וודקה, מולם ישבו המנוח וחבריו. בשלב מסוים הנאשם והמנוח התווכחו על המוסיקה. לאחר מכן, כל אחד הלך למקוםו ואז הם שוב חזרו להתווכח. אונקיי ישב ליד הנאשם בזמן זה ולא עשה כלום. בשלב מסוים הם נרגעו והנ帀א יצא. טסטה שאל את אונקיי איפה הנאשם אונקיי אמר לו שהוא הלך לבית והוא לא יודע אם הוא לחזור או לא. לאחר חצי שעה הנאשם חזר והמשיך לשותות, הוויוקה התאחד וטסטה ביקש מהם שייצאו החוצה ויצא איתם על מנת שלא יריבו. הם המשיכו להתווכח וטסטה ראה את הנאשם מגיע לכיוון המנוח ועשה ככה - טסטה ניצב במקומו ובתנוחה המדגימים את הנאשם, כאשר מולו עומדת התובעת המדגימה את המקום והתנוחה שבה עמד המנוח, כשהמרחיק ביניהם כחצי מטר והעד מתאר תנועה קשთית ביד ימין בגובה המתנים, כאשר כף היד פשוטה וכף היד קמורה לאגרוף בתנועה קשთית חוזרת ונשנית כאשר האגדול בקדמת האגרוף. טסטה לא זכר כמה פעמים הנאשם עשה את התנוחה הזאת, אולי פעמיים לדבריו. הוא לא ראה דבר בידיו של הנאשם וראה שהמנוח מנסה להתגונן. בשלב מסוים אונקיי הגיע ונכנס בין הנאשם לבין המנוח. אונקיי הגיע מכיוון הדלת וטפס את הנאשם. העד פתאום ראה דם על זרוע ימין שלו. תוך כדי המנוח התחיל לרווץ, עשה סיבוב לכיוון הדלת, הקיף את המדרגות וירד במדרגות. לאחר מכן מכך הנאשם רץ אחרי המנוח וירד למיטה. בזמן זה אונקיי היה למעלה קרוב למדרגות. לאחר מכן הוא סגר את העסק.

בחקירה הנגידית טסטה שלל את האפשרות שהיא שיכור בזמן האירוע. הוא אישר שכאשר המשטרה הגיעו לקח לו זמן להתעורר ולפתח להם את העסק. נאמר לטסטה שאונקיי כלל לא היה בבר אלא בצד השני ורחוק מההנ帀א והמנוח והוא היחיד שאונקיי ניסה להפריד בין השניים, הוא השיב שהוא ראה את אונקיי יוצא מהדלת ומנסה להפריד ביניהם. לדבריו, גם אונקיי רץ אחרי המנוח והנ帀א למיטה. טסטה לא ידע אם היה דם על חולצתו של אונקיי לפני שירד למיטה. טסטה אישר שהנ帀א הזמן שני בקבוק וודקה, שתה אחד והשאר חצי מהבקבוק השני.

בחקירה החזרת, טסטה נשאל מי שתה מהבקבוק וודקה שנגמר והшиб שהנאים, אונקרי ועוד אנשים שהיו שם - היו הרבה אנשים והעד לא שם לב מי מזוג למי, ככה זה כמשמעותו קונה בקבוק, כולם שותים אותו. טסטה הדגיש שהנאים שתהו הרבה ארך לדבריו, "התנהגות שלו הייתה בסדר, לא היה משהו מזוזר, התנהג רגיל". לדבריו, "שיכור זה אדם שמתנדנד, מדובר בשתיות עם אנשים ארך הנאם לא התנדנד, אלא רק תפס ראש, דבר הרבה ארך לא היה שיכור".

特斯טה הבahir שאט הבקבוק הראשון הנאם ואונקרי שתו על הביר בלבד ואת השני לקחו ושתו יחד עם אחרים.

עת 9 קראן דסטה - בתו של אליהו - בעל הפאב. אמרת העדה במשפטה הוגשה בהסכמה תחת חקירה ראשית.

בחקירה הנגדית, אישרה שביל האירוע יצא עם חבר שלא מכיוון הפאב לתחנת הדלק, מרחק של 5-6 דקות הליכה. בדרך חזרה הם פגשו את אונקרי, העדה לא הכירה אותו. העדה אישרה שהיא לו דם על הידיים, היא ראתה אותו מרחק של 3 מטרים.

מאמרתו של יוסף גודו מיום 13.04.2017 בשעה 07:28 (ת/35), עולה כי הוא חבר של המנוח ושזה אליו בפאב בלבד באירוע. יוסף סיפר שבשלב מסוים הוא וקרן חברה שלו הגיעו לתחנת דלק לקנות סיגריות וכאשר חזרו לכיוון הפאב ראה "אריתראן או סודני שאני מכיר אותו בפנים מהפאב... אותו בחור פנה אליו" ואמיר א' א' והוא לו סימני דם על הידיים או שריטות, חשבתי שא' רב אותו ונתן לו מכות, לא התייחסתי להה".

תמלול ותרגום שיחות הטלפון המוקלטות

ב"כ המאשימה הגישה תמלול ותרגום של 3 שיחות טלפון שהוקלטו במכשיר הטלפון של אונקרי (שהיעד כאמור כי מותקנת לו אפליקציה בטלפון המקורי את כל השיחות) - שתי שיחות שהתקיימו בין מיקלה לאונקרי ושיחה נוספת שהתקיימה בין אונקרי לנאם.

בשיחת הראשונה שהתקיימה בין אונקרי למיקלה בלילה האירוע בתאריך 13.04.2017 בשעה 03:46:39 ממנה עולה, כי מיקלה שאל אונקרי האם הנאם נמצא איתה ואונקרי משיב שהנאם אמר לו שהוא הולך לבית. מיקלה שואל "מה יש לו? עם מי הוא רב?" ואונקרי משיב שהוא רב עם מישוה שি�שב עם אונקרי בבית הסוהר על המוסיקה במקום ואונקרי נמצא מחוץ לפאב. מיקלה אומר לאונקרי "טוב, הוא בא אליכם" ואונקרי משיב "אז מה יהיה? שלא יחשוב על שהוא לא טוב, הוא בן לא מאופס". בהמשך אונקרי מעדכן את מיקלה שהנאם שב לפאב ולאחר מכן אונקרי אומר "ازיה בלגן, או, לגיהנום, דבש (צ"ל "גיבש", שהוא כינוי של הנאם - נ"ז), דבש, דבש, דבש, אתה פעם אחת תמתין דבש?". ברקע, נשמעים צלילי חבטות והחלהקת נעליים. לאחר מכן אונקרי אומר "זהו (לא ברור) זהו, זהו, זהו... זוזו, זוזו, זוזו, זוזו".

בהמשך השיחה אונקרי אומר למיקלה "מיקלה, הוא ذكر אותו... ذكر אותו מה אפשר להגיד? הוא ذكر אותו, שבע שמות פעמים". מיקלה שואל "איזה הוא עכשו?" ואונקרי משיב "הוא נמצא שם... הוא נמצא שם, אמרתי לו תקום והוא לא שמע אותה, אמר לי תבוא תרים אותו, אמרתי מי אני שאני ארים אותו? זה שהרביז לו, זה הכנס לו סיכון". מיקלה שואל "כמה פעמים ذكر אותו?" ואונקרי משיב "שבע פעמים... בכל הגוף שלו. לחכות שם? מה? איזה בן אדם".

בשיחה השנייה שהתקיימה בין השניים בשעה 04:58-04:04 - אונקרי אומר למיקלה "אני אומל, אני הולך לאיזה בית"

מיקלה שואל אותו "איפה, איפה בית?" ואונקרி מшиб "הлечתי בבית, איך אני אבואה אליך? لأن אני אבואה? הוא בא עמו זה אלך, איך אני אבואה?..." הוא בא אלך, לאן אני אבואה?". מיקלה שואל "למה אתה לא בא לפה? ואונקרי מшиб "איך אני יכול לבוא כשהוא בא אלך עם משה? עדיף שיתפסו אותך אזרחים לפחות אתה יכול לעשות משהו, מאשר השוטרים יתפסו אותך". בהמשך אונקרי אומר למיקלה "אני כל הגוף שלי דם... אני לא יכול ללקת אפילו בכביש" מיקלה שואל בהמשך "כל הבגדים או רק המכנסיים? ואונקרי מшиб "כל הבגדים שלי, אפילו הידים שלי, איפה אני אשטוף את הידיים? איפה יש ברז שני יכול לשטוף בו את הידיים?". בהמשך דוגרי משוחח עם אונקרי.

בשיחה השלישייה בין אונקרי לנאשם בשעה 15:04 - הנאשם אומר לאונקרי "הסיכון שהכנסתי אותה אצלנו, גם אצלך אני אכניס אותה" אונקרי מшиб "אה? אה? אה?" (המהומות). אונקרי אומר לנאשם "אני בבית, אני נמצא שם" הנאשם אומר "מה שהוא לא מספיק לך?" ואונקרי מшиб "הלו? מה אתה מכפת לך?".

התובעת השמיעה לנאשם את השיחה בה לטעنته הוא נשמע מאים על אונקרי, הנאשם הקשיב לשיחה ובסוף אמר שאונקרי אומר לו שהוא בבית, לאחר מכן אמר שהוא שומע את עצמו אמר את המילה "סיכון".

עת 10 גולן בלומנקרץ - העד עובד בחברת אולטקסט תמליל את ת/36א - תמליל של תרגום שיחות טלפון מטיגרית לעברית.

לדבריו, הוא והמתרגם הקשייבו יחד לשיחה, המתרגם תרגם אותה מטיגרית לעברית והעד הקlid את דבריו. העד אישר שאבי נינו שכותב את המסמך שהוגש לא נכח בזמן התרגום.

עת 11 אליהו אבבה - העד עובד בחברת אולטקסט כמתרגם מטיגרית ואמחרית לעברית. העד אישר שהוא דובר טיגרית ואמחרית, אך לאירועאים יש שפה מקומית משתנה ממקום למקום וכך את המילים שהעד לא הבין הוא לא תרגם, כמו כן לא תרגם מילים שלא שמע בבירור.

לדבריו, הוא תרגם מילה במילה, גולן כתב הכל והם קראו זאת יחד, העד העיד כי הוא קורא וכותב בעברית. נאמר לעד שהוא אמר בחקירה הראשית "אני אמרתי למתרגם, אם הוא כתב או לא כתוב אני לא יודע, לא קראתי את התמליל". העד הבahir שאליל לא הובן נכון, אך כל משפט שגולן כתב העד ראה ואישר. העד אישר שגם המילים לא היו ברורות וגם כאשר נשמעה מילה שאינה בטיגרית נכתב בתמליל "לא ברור". לדברי העד, הוא לא החליט על דעת עצמו מי הוא דובר או מי זה דובר ב, הם קראו אחד לשני בשמות. נאמר לעד שהוא תרגם שדובר מספר 1 ג'בש אמר שהסיכון "שהכנסתי אותה אצלו גם אצלה אני אכניס אותה", העד הסביר שהמשמעות של המילה "קירה" היא סיכון. העד האזין לקטע המזכיר במשפט הדיוון ואמר שהתרגומים שלו כפי שמשמעותם בתמליל נכון וברור - "אונקרי, הסיכון היה גם אצלו תיכנס". האדם שקיבל את ההודעה שזה אונקרי הוא המומ ואומר "אה, אה, אה". נאמר לעד שהוא כתב בתמליל שאונקרי אמר למיקלה "שעדיף שיתפסו אותך אזרחים, לפחות אתה יכול לעשות משהו מאשר השוטרים יתפסו אותך", אך מתורגמן אחר תרגם זאת אחרת, העד השיב שתרגם מה ששמע והשופטים יחליטו מה הגינוי.

ב"כ הנאשם לא הגיע לתמליל מטעמו, אך חקר את העדים בנקודה זו וביקש מהמתורגמנית (במשפט) לתרגם את השיחה בין אונקרי לנאשם:

במהלך חקירתו של מיקלה (פרוטוקול מיום 08.06.2017 עמ' 56) ב"כ הנאשם ביקש ממנו לתרגם את השיחה בין

הנאשם ובין אונקרי. לדבריו, הנאשם אמר לאונקרי שיבוא לבית. ואונקרי אומר שהוא בבית. ב"כ הנאשם שאל "నכו"
שהוא לא אומר מילה על סיכון בבטן ולא מאים?" ומיקלה משיב "לא, בטן לא".

במהלך חקירותו של דוגרי (פרוטוקול מיום 08.06.2017 עמ' 83) ב"כ הנאשם ביקש מדווגרי שיתרגם את השיחה
האמורה - דוגרי שלל שבשיחה הנאשם איים על אונקרי שהוא ידקור אותו בבטן, כמו שהוא ذكر את חבר שלו. לדבריו
"סנאי (הנאשם) על הסיכון דבר איתו... והוא אמר לו תבוא לבית". ואונקרי אמר לו שהוא בבית.

ב"כ הנאשם ביקש מהמתורגמנית לתרגם את השיחה הנ"ל והמתורגמנית בבית המשפט אמרה שבשיחה נאמר "הסיכון
בבית. איפה אתה אני בבית". דוגרי שלל שזה התרגום.

במהלך עדותו של אונקרי (פרוטוקול מיום 16.07.2017 עמ' 47), התובעת השמיעה לו את השיחה והוא נתקesk
לתרגומה, לדבריו, בשיחה הנאשם אמר לו "תבוא לבית אני מכניס לך סיכון". והמתורגמנית תרגמה "הוא אמר לו שהסיכון
יגיע אליו, אז הוא אומר לו איפה זה? אז הוא אומר לו בית". לאחר מכן בית המשפט ביקש מהעדים להבהיר את דבריו
ולתרגם מה נאמר לו על ידי הנאשם והוא השיב "סיכון מגע לך, תבוא לבית". אונקרי אמר שהוא הבין מההנאשם שהוא
יכניס לו את הסיכון, ממש, ידקור אותו.

ב"כ הנאשם ביקש מהמתורגמנית שתתרגם שוב את הדברים והיא השיבה "שהסיכון מגיע אליו... ואז אונקרי שואל
"איפה היא?" (הסיכון) והנאשם משיב "תבוא לבית, אני בבית".

דוחות פוליה של השוטרים שהגיעו למקום האירוע - הוגש בהסכמה

דוח פוליה שערכ רס"ב עופר אפריאט שהגיע למקום האירוע בสมוך לקרות האירוע - בשעה 03:57 (ת/34). הוא
תחקיר את גילו טגנה לגבי האירוע - טגנה סיפר לו שראה את המנוח מתווכח ורב עם שני אריתראים בתוך הפאב, לאחר
מקן שניהם דחפו את המנוח החוצה ואחד מהם ذكر את המנוח בכל חלקיו גופו. גילו טגנה הצבע על בחור אריתראי
ואמר שהוא היה עם הדוקר. רס"ב אפריאט פנה לאותו בחור והוא הודה כתמאל דווסה - המכונה אונקרי (המדובר
בעמניאל גילו - המכונה אונקרי- נ.ז.) ואמר לו שהוא לא היה במקום אך הוא יודע מי הדוקר ומוכן לעזר מכיוון שהדוקר
אמר לו "אני רוצה שתבוא אליו ונטפל בר כמו צריך". לדבריו, אונקרי (בדוח נכתב עמניאל) אמר שכינויו של הדוקר
הוא ג'בש (כינויו של הנאשם) והשם היו בעבר חברים. אונקרי הראה לרס"ב אפריאט תמונה שלו עם הנאשם. לאחר
כך, כשם לב שלאונקרי יש סימני דם על המפרק שמאל ועל בגדיו ושיתacen גם הוא מעורב בקטטה, רס"ב
אפריאט ביקש מאונקרי שיתלווה אליו לנידת עד לאירוע, בתחילת אונקרי לא שיתף פעולה אף בהמשך כן. לאחר מכן
קצין אג"ם אמר לו שייעכט את אונקרי כחשוד באירוע מכיוון שבעל הפאב הצבע עליו כאחד החשודים. אונקרי לא ידע
להגיד כתובות מדיקת של הדוקר אך אמר שהוא יכול להוביל את המשטרה לשם. אונקרי עבר לחסותו של קמ"ן התחנה
פרק אבידע עقا.

דו"ח פוליה של רס"ל סוויסה תומר מיום 13.04.2017 בשעה 03:48 (ת/32), ממנו עולה כי הגיע למקום האירוע
בסמוך לקרותונו. לדבריו, לאחר שסגורו את הפאב הגיעו למקום קרן ובן הזוג שלה אסף והוא איתם בחור נוסף בשם
אונקרי (בדוח נכתב עמניאל גילו- נ.ז.) "שהתנהג בצורה קצר עלייה, נראה היה שתווי". רס"ל סוויסה עצר את אלה
דסטה ודסטה סיפר לו שהמנוח ישב על הספה והוא שמי בחורים רבים עם המנוח. לדבריו, הם התווכחו ואז יצאו מהעסק
והוא נעל עליהם ומשם לא ידע מה קרה. עוד סיפר שאונקרי מכיר את הדוקר.

מהדו"ח שערך רפ"ק בוחנה עולה, כי שאל את דסטה מי הדוקר והוא השיב שמדובר בבחור אריתראי שחבר שלו נמצא למטה בחניה ויכול להוביל את השוטרים למקום מגוריו מכיוון שהם גרים יחד (ת/33).

מדו"ח פעולה של פקד אביעד עقا מיום 13.04.2017 בשעה 03:48 (ת/31) עולה, כי הוא הגיע למקום בשעה 03:57, השוטר אפריאט ציין בפניו שיש אצלו בנידת חסוד שהוא מעורב באירוע וידע מי ذكر את הקורבן כי הוא חבר שלו, פקד עقا ניגש לנידת וראה בחור ממוצא אריתראי שזוהה לאחר מכן כගלו עמניאל (אונקיי) ואמר שהוא מכיר את הדוקר והוביל את השוטרים לבתו ברחוב הבשן 1 דירה 1, מדובר בדירה קרקע המחולקת לכמה חדרים. בחצר הבית היו 3 גברים אריתראים והם עשו שניים מהם - מיקל סלומון זורסנאי (זהו שמו המלא של הנאשם - נ.ז.), פקד עقا הבחן בשתי סכינים - אחת לבנה והשנייה שחורה, זרוקות בחצר על הרצפה בסמוך למקום ישיבתם של החסודים. Mayo"ח הפעולה שערך פקד בories ברדין (ת/29) עולה בנוסף, כי השוטרים נכנסו עם הנאשם לחדר השינה שלו שם מצאו נעליים בצבע אדום ועליהן סימני דם, הנאשם נשאל של מי הנעלאים והשיב שכולם לובשים אותם, כמו כן הוא הצבע על חולצה בצבע אדום ומסר שלבש אותה לפני כן, בשלב זה הזמינה למקום מעבדה נידת.

דו"ח על מעצר מיום 13.04.2017 בשעה 05:30, תגובתו של הנאשם "אני לא קשור לרצח, אני לא עשית כלום".

מצולמות האבטחה

התביעה הגישה סרטונים מצולמות האבטחה שתיעדו את מקום האירוע וסבירתו. בחלק מהמצולמות ישנו פער בין שעון המצלמה לבין אמת (השעות בפועל שצינו בדו"חות המשטרה שהוגשו בהסכמה) ולפיכך נכתב מהו הזמן בפועל ביחס לשעה בשעון המצלמה, על מנת להבין את השתלים האירועים, כפי שהתרחשו בליל האירוע.

כפי שיצוין להלן, מצולמות האבטחה מתעדות שני מוקדים עיקריים - האחד - הכניסה לפאב, מבואת היציאה ממנו לכיוון המרכז הרפואי והחלק העליון של גرم המדרגות - בו התרחש האירוע המוחוס לנԱשם והשני - תחתית גرم המדרגות, בו נמצא המנוח ללא רוח חיים.

זכיר שנכתב על ידי רס"מ יואב דהן מיום 14.04.2017 (ת/26), ממנו עולה כי ביקר במקום של אלסה (המקום בו השהה הנאשם לפני הגיעו למקום האירוע, הפאב של אליו), צפה במצולמות האבטחה שבمكان וציין כי במצולמה, בשעה 12:00 רואים את הנאשם שלבוש מכנס מנומר וחולצה בהירה אפורה מתקרב לדלת העסק יחד עם אחר (ברנהה), מוציא כסא והוא יושב בחוץ. בשעה 22:40 העסק נסגר (זמן אמת 23:31).

זכיר שערך רס"מ יואב דהן מיום 14.04.2017 (ת/22ב), ממנו עולה כי הוריד על דיסק את הקבצים מצולמות האבטחה של החנות תכשיטי אסתה שמוקמת סמוך למקום האירוע וניתן לראות באמצעות את ההתרחשות מחוץ לפאב. בקובץ שמתחליל בתאריך 13.04.2017 בשעה 01:51 לפי שעון מצולמות (זמן אמת 12:03), מדובר במצולמה מס' 1 בשעה 02:01:39 (זמן אמת 29:22:29) נראית תנועה של 3 אנשים שלא ניתן להזיהות אותם מחוץ למסעדה בשטח של הפסאז' (המדובר במקום האירוע- ליד הפאב - נ.ז.). ניתן לראות התגששות בין שניים מהם שארכה מספר שניות, בהמשך חוזרים השלושה לתוך המסעדה. בשעה 02:09:10 (זמן אמת 00:30:03) נראים שניים מחוץ למסעדה, ניתן לראות שאחד גורר את השני ולא ניתן לראות באיזה דמיות מדובר.

קובץ שמתחליל בתאריך 13.04.2017 בשעה 02:09:30 (זמן אמת 30:03), מדובר בצילום של מצלמה מס' 1 והוא המשך של הקובץ הקודם בו נראה שניים גוררים אחד את השני. גם מצלמה זו מתעדת את ההתרחשות מחוץ לפאב. ניתן

לראות שהשנים הם ממוצא אתיופי/אריתראוי, אחד לובש חולצה בהירה, מכנסיים שחורים וונעלים בהירות ויש לו שפם ותופס בידו של الآخر שלובש חולצה צבעונית ומכנסיים צבעוניים. בשעה 02:12:58 (זמן אמת 03:33:28) הם נעלמים מעיני המצלמה. בשעה 02:20:50 (זמן אמת 03:41:50) רואים אדם שעולה מגרם המדרגות הסמוך לפתח המסעדה. רס"מ דהן ציין, כי מצלמות האבטחה של הקישוק הסמוך למדרגות הנ"ל נראתה הנאשם עובר באותו שעה והוא דקה בדיק, כך שזה מתאים בזמן הגעתו למסעדה לפניה. אותו אדם פנה שמאליה לעבר הכניסה למסעדה. בהמשך בשעה 02:22:20 (זמן אמת 03:43:20) נראים אנשים מחוץ למסעדה, לא ניתן לזהותם בשלב זה, רואים תגירה בין השנים ואחד שמסתכל והולך לאחריו שאינו מעורב. התגירה בכניסה למסעדה. התגירה נמשכת עד 02:22:45 (זמן אמת 03:43:45), בשעה זו אחד רץ לתוך גרם המדרגות שMOVED לכאן של בנק הפועליםomid אחורי עוד אחד רץ. בשעה 02:22:50 (זמן אמת 03:43:20) ניתן לראות כיוור אוורות במסעדת. התגירה בכניסה למסעדה. בשעה 02:24:12 (זמן אמת 03:44:42) נראתה בחור בורח מהמתחם (על פניו עונה לתיאור של אונקר) לבוש מכנס שחור, חולצה כהה וטלפון נייד בידו. בשלב זה נשאים שניים, אחד בעל מכנס מנומר דומה לתיאור של הנאשם שעשו "אפרו" ואותם שניים הולכים וחוזרים, בשעה 02:26:23 (זמן אמת 03:46:53) ניתן לראות בחור שלובש חולצה בהירה עם זקן צרפתית מחזיק את הנאשם ונitin לראיון שהנאשם מחזיק סכין בידו, השניים עוזבים את המקום.

קובץ שמתחליל ב-13.04.2017 13:04.13 שעת מצלמה 02:07:36 (זמן אמת 03:28:02) בשעה 02:10:48 (זמן אמת 03:31:48). המדובר בצילמה המתעדת את המתרחש מחוץ לפאב. רואים שני אנשים מתגושיםם, אחד לובש חולצה כחולה עם פסים לבנים ומכנס ג'ינס והאחר לובש קפוצין ומתחתו חולצה כתומה. מצלמה זו חופפת את מצלמה 1, ניתן להבין שהבחור שלובש חולצה כחולה עם פסים לבנים גורר מהמסעדה את הבחור האחר. בשעה 02:22:42 שעון מצלמות (זמן אמת 03:43:42) רואים את אותו בחור עם חולצה אפורה וכיפה על ראשו הולך בצדדים אחוריים ומסתכל לכיוון המסעדת - על פניו ניתן להבין שהוא צופה באירוע המדובר שבפתח המסעדת. בשעה 02:12:02 (זמן אמת 03:45:12) הבחור שזוהה כאונקר (נכטב בדו"ח עמנואל גילו - נ.ג.) ברוח מכיוון המסעדת למרכז.

בהמשך לקובץ הקודם, שעון מצלמה 16:16 (זמן אמת 03:47:22) רואים את הנאשם ביחד עם אחר שתופס אותו, הנאשם מחזיק משחו בידו השמאלית כשהיא קופצת - המדובר בצילמה המתעדת את המבואה ביציאה מהפאב לכיוון המרכז המסתורי (ולא לכיוון המדרגות).

מצר שכתב רס"מ יואב דהן ביום 14.04.2017 (ת/21ב) ממנו עולה, כי בצילמת האבטחה של הקישוק הסמוך לזרת האירוע בשעה 02:49:00 (זמן אמת 03:41:02) נראתה הנאשם לבוש במכנסיים מנומרים וחולצה בהירה/אפורת קצרה חולף על מצלמה זו, ניתן לראות את השרשת על צווארו. בנוסף, לפי השתקפותו האור בצילמה הנאשם מחזיק משחו נצץ בידו השמאלית. המדובר בצילמה המתעדת את האזר שמחוץ לפאב, בה נראתה הנאשם בדרך צזרה לפאי, לפני האירוע).

מצר שכתב רס"מ יואב דהן מיום 20.04.2017 (ת/27א), ממנו עולה, כי הגיע לעסוק שנקרו תכשיטי רינה ששמוקם ברחבה של המרכז המסתורי בקריית גת, בבדיקה בצילמה ישנו פער של 00:03 דקות 이후 זמן אמת. בинфיה לפי הזמן הרלוונטיים לאירוע בתאריך 13.04.2017 שעיה 03:44:44 הבחן רס"מ דהן בחשוד סנא"י (הנאשם) עobar על פני מצלמה מס' 8 ביחד עם המנוח. ניתן לראות שנופל לנאשם דבר מה על הרצפה (על פניו נראת שמדובר בסכין שהחזיק בידו). המדובר בצילמה המתעדת את האזר שמחוץ לפאב.

מצר שנכתב על ידי רס"מ יואב דהן מיום 14.04.2017 (ת/24א) ממנו עולה, כי צפה בצילמות האבטחה של עסק נסף שנמצא בקרבת מקום האירוע. מהצפיה עולה, כי בשעה 03:32:14 רואים 2 שנאקים/גוררים אחד את השני, לא

ניתן לראות את הפנים שלהם. בהמשך, בשעה 03:39 רואים אדם שנשען על המערה ובשעה 03:42 עוזב את המערה לכון המסעדה ולאחר מכן בשעה 03:47:25 רואים שני אנשים שחולפים במצלמה (החוקר העיר כי ניתן להבין שמי שעובר הם הנאשם והאחר שטרם זווהה היה וזה מomin תואמים את הזמן של מצלמה 4 בתכתי אסתור שתיעודה אותם חולפים בשביל זה). מדובר במצלמה המתעדת את המבואה ביציאה מהפאב לכון המרכז המסחרי (ולא לכון המדרגות).

מצר שערך רס"מ יואב דהן מיום 14.04.2017 (ת/23א), ממנו עולה כי ביקר בעסק נוסף בשם "מיקיאן" שמקום בסמוך למקום האירוע. רס"מ דהן צפה במצלמות האבטחה וציין כי המדובר במצלמת נפה שמצלמת לפי תנועה כך שמידי פעם הסרטון קופץ בזמןים. בנגדו לצלמות לעיל, מצלמה זו מתעדת את התרחשויות בתחום גرم המדרגות, למיטה, ולא מבואת הפאב למעלה. בשעה 03:49 רואים ליד המערה חלק שחור שוכב על הכבש ולא זה, לא ניתן לראות במה מדובר אך בצלום הקודם צילום זה אותו חלק שחור לא נראה.

חוות הדעת הרפואיות

ד"ר מאיה פורמן - המומחית מטעם התביעה, הגישה שתי חוות דעת. האחת, מיום 15.05.2017 (ת/18), והשנייה, מיום 30.09.2018 - חוות הדעת המשלימה, שהוגשה לאחר חוות הדעת של פרופ' היס (ת/46).

פרופ' היס - המומחית מטעם ההגנה, הגיע חוות דעת מיום 24.01.2018 (נ/4).

כמו כן, פרופ' היס העיד מטעם ההגנה וד"ר פורמן העידה כעדת הזמה מטעם התביעה.

על מנת להקל על הקורא, לפני כן אסקור את חוות דעת המומחים וمسקנותיהם, אציין, כי התביעה סמכת כתוב האישום על חוות הדעת של ד"ר פורמן, התומכת בගרסת התביעה, כי המנוח נזכר 8 דקירות, מתוך שתי דקירות קטלניות בלב שהביאו למוות. התביעה מייחס לנאים, כי ذكر את המנוח את כל שמונה הדקירות באותו מעמד - הקטטה שהתקיימה בפתח הדלת של הפאב.

מנגד, ההגנה טענה כי הגם שעולה מוחמר הראיות שהנאשם ذкар את המנוח בכניסה לפאב, מי שזכיר את המנוח את שתי הדקירות הקטלניות בלבו ואת הדקירה בקרקפת, הוא אונקי, חברו של הנאשם. ההגנה סמכת את גרסתה על 2 קביעות עיקריות של פרופ' היס: האחת, כי לאור העובדה שבחוות הדעת של ד"ר פורמן "לא תוארו/ תועדו דימומיים מאקרים קופים או מיקרוסקופיים בתעלות הדקירה בלב", קיימת אפשרות שנייה פצעי הדקירה שאובחנו בנתיחה בלב נגרמו כאשר המנוח הפסיק לנوع או אחר המות ומכאן שהוא נזכר בלבו לאחר שהתמודט בתחום גرم המדרגות ולא בכניסה לפאב. חיזוק לכך מוצא פרופ' היס בעובדה שתי תעלוות הדקירה בבית החזה משמאלו שחדרו ללב הן סמוכות ובעלות דמיון מורפומטרי ויש בכך כדי לתמוך באפשרות שהמנוח לא שינה את תנוחתו בין שתי הדקירות. השנייה, כי סביר להניח שהסיכון שאורך הפה 8.7 ס"מ לא יכולה לגרום לפצע הדקירה בקרקפת שאורך התעללה שלו לצורך חידרת קצה הלהב הוא 10 ס"מ ומכאן שהסיכון שנטפסה אצל הנאשם ובאמצעותה ذкар, שאורך הפה הוא 8.7 ס"מ לא הייתה יכולה לגרום לפצע הדקירה בקרקפת וסיכון אחרת גרמה לכך. ההגנה לא הצביעה על סיכון קונקרטי אך צינה שהעובדת שהסיכון המייחסת לנאים לא יכולה לגרום לכך, מחזקת את טענתה, כי אונקי גרם לכך באמצעות סיכון אחרת, שאורך הפה הוא מעל 8.7 ס"מ.

הרקע לחלוקת בין חווות הדעת הוא למעשה קביעותיה של ד"ר פורמן שניתחה בפועל את גופת המנוח וכך קבעה:

בגוף המנוח נמצא 9 פצעי דקירה:

א. בגופת המנוח שני פצעי דקירה בבית החזה משמאלי - התעלות חודרות דרך הכפורת (השക שבו נמצא הלב - כפי שהסבירו העדים המומחים - נ.ג.) ושריר הלב - קром הכפורת חלק וمبرיק, עם חתכים עם דימומיים סיבים כחלק מתעלות הדקירה. נמצא 900 מ"ל נוזל דמי בחלל הצדר השמאלי, חיורון קל בכליות והעדר כתמי מוות, כ-60-50 מ"ל קרישן דם בחלל הכפורת.

בנוגע לב נכתב בסעיף 12 לחווות הדעת כי "שריר הלב מאד נוקשה, מכובץ (צפידת מוות). שריר הלב בגון חום-אדמדם, ללא דימומיים או צלקות הנראים לעין".

ב. בגופת המנוח שתי דקירות בבטן משמאלי.

ג. בגופת המנוח פצע דקירה בגב משמאלי.

ד. בגופת המנוח חתר -דקירה בגב בגובה המותן.

ה. בגופת המנוח פצע דקירה בקרקפת משמאלי - אורכה של תעלת הדקירה הוא 9 ס"מ וק"מת חדירה של קצה להב הסcin מחוץ לתעלה באורך 1 ס"מ.

ו. בגופת המנוח פצע דקירה באמה השמאלית.

ד"ר פורמן קבעה, כי על סמך ממצאי הניתוח בגופת המנוח, מותו נגרם בעקבות פצעי דקירה שחדרו ללב. עוד צינה כי הדקירות בבטן, בגב ובאמה לא פגעו באיברים חיוניים או בכלי דם גדולים ולכן תרומתן למותו היא משנית וכן הנזקים הנרחבים ללב.

כן צינה ד"ר פורמן, כי פצעי הדקירה נגרמו באמצעות חפץ חד - להב/להבים בעל לפחות שפה מושחת אחת ועל פי המדיניות שעשתה, כל אחת מהסכנים שהועברו לבדיקתה יכולם היו לגרום לכל אחד מפציעי הדקירה שנמצאו בגופת המנוח.

לבסוף צינה כי לפני מותו, המנוח היה תחת השפעת אלכוהול ברמהBINONIOT גבואה ותחת השפעת קוקאין ברמה נמוכה.

מחוות הדעת ומעודתם עליה, כי המומחים נחלקו בנקודות הבאות:

א. האם הסcin שבאמצעותה הנאשם ذكر את המנוח בבטן, שהוא בעלט להב באורך 8.7 ס"מ, הייתה יכולה לגרום גם לפצע הדקירה בקרקפת?

ד"ר פורמן צינה בחווות הדעת הראשונה, כי אורך תעלת הדקירה של הפצע שנמצא בקרקפת הוא 9 ס"מ, כן צינה כי רוחבו של פצע היציאה בחלק האחורי של הקrkافت הוא ס"מ 1. ד"ר פורמן קבעה בחווות הדעת שהscin בעלת הלגב באורך 8.7 ס"מ הייתה יכולה לגרום לפצע דקירה זה.

מנגד, טען פרופ' היס בחוחות הדעת ובעדותו בבית המשפט כי סביר להניח שהסיכון בעלת הלב באורך 8.7 ס"מ לא יכול לגורם לפצע הדקירה בקרקפת משמאלי שאורך התעללה שלו 9 ס"מ ובנוסף קיימת חדרת קצה הלב מחוץ לתעללה באורך של מעל 1 ס"מ. לטענותו, תעללה שאורכה מעל 10 ס"מ נגרמת בדרך כלל מלבד שאורכו לפחות 10 ס"מ או הלב מעט קצר יותר כאשר הסיכון מוחדרת בכוח לתוך הקרכפת ותושבת הלב (הידית) מוטבעת סביב לפצע החדרה ובמקרה של המנוח לא נמצאה הטבעת תושבת הלב. עוד ציין, כי כאשר מדובר באיבר שניית לדחום כמו הבطن תעלת הדקירה יכולה להיות ארוכה יותר מאשר הלב, אך לא כך כאשר עסקין בקרקפת.

ד"ר פורמן הסבירה בחוחות הדעת המשלימה ובעדותה בבית המשפט כי שיער מונע סימני חבלה קהה, אך שחדירה של הלב עד הסוף "תרופד" בשיער ואז הסיכוי שיישאר סימן על העור מופחת. ד"ר פורמן הסכימה עם דבריו של פרופ' היס שיכולה להיות תעללה ארוכה מאורך הלב באזורי הבطن ואף באזוריים נוספים בגוף, אך לטעنته, גם לקרקפת גמישות מסויימת, אין מדובר ברקמה נוקשה עצם והחדרת הסיכון מעט מעבר לאורכה היא אפשרות סבירה. בחוחות הדעת ד"ר פורמן צינה כי מדובר בפער של 0.3 ס"מ, אך בעדותה בבית המשפט הסכימה כי כאשר למנוח יש שיער מדורזל, כמו במקרה זה, זה מרחיק את הידית מהקרקפת במילימטרים ספורים ולין מדובר בפער של 0.5-0.6 ס"מ ומצב זה מתאפשר לאור הגמישות המסויימת בקרקפת. כאשר נאמר לד"ר פרמן בעדותה על ידי הסניגור כי היא הציגה את האפשרות המינימלית, היא השיבה שהיא אינה יכולה להתחייב על המספרים אך אם היא מעריכה באופן גס - חצי ס"מ ביציאה ועוד כמה מילימטרים של השיער, היא עדין מגיעה למסקנה שהוא אפשרי. ד"ר פורמן שללה את האפשרות שיווצר סביר שהדקירה נעשתה באמצעות סכין עם הלב אורך יותר מ-8.7 ס"מ, לדבריה, זאת יכולה להיות סcin עם הלב אורך יותר, אך אין לה כלים לקבוע שהוא יותר סביר.

ב. האם סביר יותר להסיק שתי הדקירות בלבד המנוח נעשו לאחר שהמנוח הפסיק לנوعו או לאחר מותו במקום בו נמצא גופתו ולא במקום בו התרחש המאבק ביןו ובין הנאש בכניסה לפאב?

פרופ' היס כתב בחוחות דעתו כי קיימת אפשרות שנייה לפצע הדקירה שאובחנו בנתיחה בלבד נגרמו כאשר המנוח הפסיק לנوعו או לאחר המוות (סעיף 4 ב לחוחות הדעת נ/4א) וכן כי סਮוכות שתי תעלות הדקירה בבית החזה משמאלי שחדרו ללב והדמיון המורפומטרי ביןין מתישבים עם האפשרות שהנדקר לא שינה את תנוחתו בין שתי הדקירות (סעיף 1 לחוחות הדעת - נ/4א). כאן המקום לציין שבעדותו בבית המשפט התייחס פרופ' היס בעיקר לאפשרות שלاور העובדה שלפי חוחות הדעת של ד"ר פורמן לא נמצא דימומיים בלבו של המנוח לא ניתן לקבוע שהדקירות בלבד התרחשו כאשר המנוח היה בחיים. פרופ' היס ציין בעדותו, כי מיוחס למנוח שלאחר הדקירות הוא גם התאמץ וירד במדרגות, במצב זה הלב היה אמרו להזרים דם והינו צריכים לראות דימומיים בנתיחה שלאחר המות ובבלתי סביר מבחינה מדעית שלא היו דימומיים. באשר לאפשרות שהמנוח נזכר בסמוך למוות אמר פרופ' היס: "עכשווי, אם אדוני היה אומר לי תשמע, הוא נזכר בחיים אבל ברגע הדקירה, באותו רגע, הלב פסק לפעום. אני לא יכול לשלוות את האפשרות הזאת. למרות שהוא עוד פעם, הייתה מצפה, מכיוון שהלב הוא איבר מלא דם, כל מה שאנו חווים, זה מכיוון שהלב מתכווץ, מפני שהוא מתכווץ כל כך הרבה פעמים בדקה וכל כך הרבה פעמים בשעה אנחנו זוקקים לתמיכת של דם ויש לו המון כל דם קטנים וגדולים... שכן יש כאן איזה בעיה, סוגיה שנייה לא יכול, אין לי אמצעים לפתור אותה" (פרוטוקול מיום 31.05.2018 עמ' 135-136).

בהמשך, כאשר נשאל על ידי בית המשפט מה התרחש האפשרי מבחינתו, מעבר לעובדה שהוא שולל את תרחיש התביעה, השיב פרופ' היס: "הסתנרים היחידי שהוא יכול להיות סביר...שהו שני פצעי דקירה שגרמו למוות מיידי... אני לא יודע, אולי לא הייתה הליכה כלל, אני לא חשב שאפשר לומר על סמך שני פצעי הדקירה האלה, שהייתה פעילות

גופנית אחרי זה. זה יותר מתќבל על הדעת, שאחרי דקירות כאלה, יש מצבים כאלה, היה גירוי של מערכת עצבים פנימית של הלב שגרמה, גירוי שגרם למוות מיידי, הפסקה מידית של פעילות הלב" (פרוטוקול מיום 31.05.2018 עמ' 141-142)

נאמר לפروف' היס כי על פי חווות הדעת של ד"ר פורמן נמצאו בחלל הכפורט (השക שבו נמצא הלב) 60-50 מיליליטר דם - פروف' היס ציין, כי מקור הדם יכול לנבוע מטטלול הגוף לאחר המוות והגם שיוור סביר שהדם הגיע מזור הלב ולא מטטלול הגוף, העובדה כי לא נמצא דימומיים בלב אינה מתיישבת עם האפשרות הזאת.

נאמר לפروف' היס כי על פי חווות דעתה של ד"ר פורמן נמצא 900 מיליליטר דם בחלל הצדר (החלל שמסביב לריאה) פروف' היס הסכים שמדובר בכמות גדולה של דם. נאמר לפروف' היס שאם הדקירה נעשתה לאחר המוות אז לא אמרום לראות דימום בריאה, פروف' היס השיב "בדקירה אחר המוות אין דימום ברקמה לאורך תעלת הדקירה, אבל גם אחרי הממוות הצטבר דם הן בחלל מסביב לבן בחלל...". פروف' היס הסכים שעוזר מיליליטר זה הרבה ולכן הוא חושב שאם הדם לא בא כולם מהלב, אולי הוא בא מכל דם שנמצאים בדופן בית החזה ונחטכו תוך כדי החדרת שתי תעלות הדקירה לכיוון הלב. פروف' היס ציין שנערך ניסוי במסגרתו נעשה פצע אחורי הממוות בבית החזה על מנת לקבוע את כמות הדם שאפשר לקבל אחרי המוות מדקירה צאת והتوزאה הייתה 500-300 מיליליטר דם. פروف' היס הסכים שעוזר מיליליטר זאת כמות ניכרת והיה הרבה יותר נכון לדבריו, להגיד שהוא מבחן אנטומית ו מבחינת רפואית, אך אין לו על מה להתבסס. פروف' היס נשאל על ידי בית המשפט האם יתכן שהיא דימום בלבד ללא נזפה וProv' היס השיב לרופאה משפטית היא לא מתמטיקה ותמיד יש אפשרות, אך כאן נעשו כל הבדיקות הנדרשות - לרבות בבדיקה המיקросקופית.Prov' היס הסביר שעל מנת שהוא ישתכנע מבחן מדעית שהדקירה הייתה כאשר המנוח היה בחיים ולפניהם שירד במדרגות הוא צריך לראות דימום לאורך תעלת הדקירה.Prov' היס שלל את האפשרות שהדם זל מזרדי הלב בבית החזה, מכיוון שכדי שהוא צריך לחבר בין חדרי הלב לכפורט, אך ד"ר פורמן כתבה שהדקירות לא חדרו לתוכן חדרי הלב.Prov' היס נתקבש להסביר מה ההשערה שלו ואמר שיוור שמדובר על הדעת שהדקירות התרחשו סמוך למוות וגרמו להפסקת מידית של פעילות הלב. לגבי שאר הפצעים צייןProv' היס כי ד"ר פורמן כתבה שיש דימום בתעלות וכן מדובר בפצעים חיצוניים, הם מנוקזים כלפי חוץ, תעלת הדקירה לא חדרה פנימה וכן הדימום הוא כלפי חוץ.

Prov' היס ציין שאמת המדיה היחידה שיש מבחינת הרפואה המשפטית להעיר איבוד דם לפני המוות הוא חיורון של איברים פנימיים כמו המוח, הלב והכבדות. במקרה זה ד"ר פורמן מצאה חיורון קל בכליות וכן היא בדקה את כתמי המוות, אך אצל כהן עור לא ניתן להתייחס להיעדר כתמי מוות כתומך בכך שהמוות נגרם כתוצאה מאיבוד דם.

ד"ר פורמן הבירה בחוות הדעת השנייה כי בחזה של המנוח נמצא שתי דקירות סמוכות וכן נמצא דימומיים נרחבים לאורך תעלות הדקירה. Prov' היס מניח שאין דימומיים סביר פצעי הדקירה בלבד וטעון (תוך התעלומות מהדימומיים הספוגים בركמות הרכות לאורך תעלות הדקירה) שהיעדר הדימומיים מתיישב עם כך שהדקירות נגרמו לאחר המוות או שהמנוח לא זו לאחר דקירות אלה. לדבריה, לא ברור על בסיס מה טוען Prov' היס שהמנוח לא זו, אין קשר בין תנועה לבין כמות דימום בלבד כל עוד יש לחץ דם.

ד"ר פורמן הדגישה כי יש דימומיים סביר תעלות הדקירה אשר מתוודות בחוות הדעת ובתצלומיים יש דימומיים בלבד - שנראים באופן מאקרים קופי והגם שלצערה לא תועדו באופן פרטני, הם נראים היטב בתמונה. נזל דמי יכול להצטבר בחלי גוף לאחר המוות, אך דימום אינו נספג בركמות לאחר המוות. מכאן כי, לדעתה של ד"ר פורמן, הדקירות בחזה

שגרמו לדימומיים הנרחבים בركמות נגרמו בחיים. כאשר משתמשים במילה "דימומיים" אין הכוונה לדם שזלג וטפטף מכלי דם פגוע. תופעה זו יכולה להתרחש גם לאחר המות אם מזיזים את הגוף, אלא הכוונה להסנה של דם שנדחק אל בין תא הרקמה בכוח לחץ הדם ונותר מושן ברכמה. תופעה זו מתרחשת כאשר יש לחץ דם זאת אומרת כאשר אדם עדין בחיים.

ד"ר פורמן חקרה על מסקנת רפואי היס שהעובדה שתי הדקירות שהיו במקומות שונים אך סמוכים בבית החזה התלכדו יחד מעידה כי המנוח לא זו בין דקירה אחת לשניה. לטענתה, קיימת אפשרות כזו, אך לא ניתן לקבוע זאת על סמך הסימנים בנסיבות זה הייתה ומדבר בשתי דקירות בלבד שאין מקבילות, האחת אופקית והאחרת אנכית ונוגדים לחשוד שאין שונות בין פצעי הדקירה כאשר מדובר במספר פצעים מקבילים וסמוכים.

ד"ר פורמן התייחסה לדבריו של רפואי היס שמה שנראה בתמונות בסמוך לפצעי החתק זה מריחת דם ולא דימומיים בשיר הלב. לדבריה, לא כך הדבר, בסמוך לפצעי הדקירה בלב יש דימומיים הנראים היטב. ד"ר פורמן אישרה שלא תיעדה אותן באופן פרטני ורק ציינה שיש דימומיים לאורך תעלת הדקירה בבית החזה. כמו כן, תוארו דימומיים בקרום הכפורת (הشك שבו נמצא הלב) סיבוב החתכים. ד"ר פורמן ציינה כי גם אם לא היו דימומיים בלב, כיצד ניתן להסביר את העובדה שיש דימום נרחב לאורך תעלות הדקירה ואף בקרום הכפורת שכמעט צמוד ללב - האם ניתן להפריד את תעלות הדקירה - את אלה שמנויות עד הלב, מלאה שעוברות בלבד. אין בכך הגיוני.

לדבריה, רפואי היס מתעלם מכלול הממצאים ולשיטתו המנוח נזכר פעמיים דרך אותו תעלות דקירה בחזה, פעם אחד כאשר הוא היה בחיים והתעלות הגיעו עד קרום הכפורת (שם נראה דימום) ובפעם השנייה לאחר שהמנוח נפטר, בבדיקה דורך אותו תעלות הגיעו הפעם עד הלב ולא יצרו דימום.

ד"ר פורמן התייחסה בחווות דעתה למשפט שפרופ' היס אמר בבית המשפט "... אני מקבל שזאת, שזה תמונה של דימומיים בתחום הרקמות הרכות, אין לי שום אפשרות לקבוע אם הם קשורים לתעלות הדקירה או לא". לדבריה, לה יש אפשרות לטענה היא ראתה דימומיים ברכמות בית החזה, סיבוב לתעלות הדקירה ובHUDER סימנים חבלתיים אחרים באזורי זה פרט לתעלות הדקירה, היא מקשרת את הדימומיים בחזה לתעלות הדקירה, ומכאן כי מדובר בפצעי דקירה שהתרחשו בזמן שהמנוח היה בחיים.

ד"ר פורמן התייחסה לטענות החזרת של פרופ' היס כי היאלקח דגימות היסטולוגיות מהלב על מנת לבדוק אם יש דימומיים ברכמה. לדבריה, היא לאלקח דגימות מהלב במטרה לחפש דימומיים אלא כי חשדה שהמנוח סבל ממחלת לב ולכן דגמה אותו. לדבריה, לשאלה האם המנוח סבל ממחלה לב ישנה חשיבות מכיוון שמלחות לב הן תורשתיות ויש צורך להודיע המשפחה והן לבחס לאפשרות של תרומה. ד"ר פורמן הפנתה לסעיף 12 בעמוד 5 בחווות דעתה, שם כתבה שהלב במראה מאורך עם התעבות קונצנטרית, לא מדובר בתיאור סטנדרטי. ד"ר פורמן הסבירה כי בבדיקה ההיסטולוגית מבנה הלב היה תקין, אך פירוט תוצאות הבדיקה ההיסטולוגית בעמוד 7 כי "לב- ללא ממצא מוקדי. חלק מסויבי השיר מוגדים. מנח סיבי השיר תקין. אמורים עם טשטוש הפספוס של סיבי השיר" מעידות, כי כלל לא חיפשה דימומיים בבדיקה ההיסטולוגית.

ד"ר פורמן הדגישה שלא כתבה שיש דקירות בלבד על אף שהוא, התייחסות לדקירות היא בסעיף 5. עוד הדגישה כי הדימום בלבד יכול להיות מועט כפי שהוא במקרה זה וזאת יהא למדה מקרים קודמים שבאו בפניה, בהם אנשים נדקרו

ואף שרדו תקופה מסוימת ועדין הדימומים בלב לא היו נרחבים.

גרסת הנאשם

חקירת הנאשם מיום 13.04.2017 (ת/9) החקירה החלה בשעה 10:43, הנאשם רצה לשוחח עם עו"ד ושותח עם עו"ד פצ'בסקי מטעם הסניגוריה הציבורית, החקירה החלה בפועל בשעה 13:27.

לדברי הנאשם, ביום האירוע יצא מהבית בשעה 20:00 וקבע עם חבר בשם ברהנה ולדאיב בבר של אלסה, בשעה 21:00 הוא הגיע, הם ישבו בבר עד שעה 22:00, ברהנה הילך בשעה 22:00 וה הנאשם נשאר שם ושתה שני בקבוקי יין בלבד. בשעה 23:00 הוא היה שיכור והלך לבתו, הוא ישן והשוטרים הגיעו ולקחו אותו יחד עם חבריו. הנאשם אמר שהוא זכר מתי הגיע לבתו, בערך בשעה 23:30. הנאשם שלל שישב במקום נוסף ושתה אלכוהול, כן שלל שיש ברים נוספים שהוא נהג למכת אותם. הנאשם אמר שהוא מכיר מקום נוסף ליד השוק אך שלל את האפשרות שישב שם. העד שלל שראה את מייקל אטמול, לדבריו, הוא הגיע לבית שיכור מיד הילך לישון, הוא שלל לשוחח עם מישחו כשהגיע לבתו. הנאשם נשאל האם הוא יודע איפה זה קפה בר בקרית גת והשיב בשלילה, כן שלל שהיה שם يوم קודם, או שרב עם מישחו או הרביץ למישחו יום קודם. הנאשם נשאל מדוע היי עליו כתמי דם כשהוא נעצר והשיב "יכול להיות שהוא לי ביד מהנדלת שלי, אבל לא היה לי דם בבד". הנאשם שלל שהוא מכיר אדם בשם עמניאל גילו (אונקי), כן שלל שהוא מכיר מישחו בשם אספה סלומון או מישחו בשם דני איצ'ן. הוצאה לנאם תמורה של המנוח, הנאשם שלל שהוא מכיר את האדם שבתמונה, כן שלל שראה אותו, לשוחח איתו או שהתווכח איתו. הוצאה לנאם תמורה והוא זיהה את האדם שבתמונה בשם סלומון אספה - שכן שלו. הנאשם לא זכר שראה אותו ביום קודם אף לדבריו שמע אותו בבית בשעה 18:00. כן אמר לשוחח אותו בטלפון בשעה 18:00 ביום קודם. הנאשם שלל שהיה לו וויכוח עם מייקל סלומון. נאמר לנאם שהוא חשוד ברצח שאירע בקפה בר בקרית גת ליד בנק הפועלים, הנאשם השיב "אני לא רציתי אף אחד ואני לא יודע שום דבר". נאמר לנאם כי בתקיך יש ראיות מוצקות ואנשים שראו אותו מבצע חלק מההעירות המוחוסות לו, הנאשם השיב שלא עשה זאת ושיכל להיות שאנשים רוצים להאשים אותו. הנאשם שלל את האפשרות שהוא מסוכן עם מישחו. נאמר לנאם שיש ראיות נוספות שמפלילות אותו, הנאשם השיב שאינו מאמין. נאמר לנאם שאנשים ראו אותו ישב ושותה בקפה בר, הנאשם שלל שישב שם וטען בשעה 23 היה שיכור והלך לבית מהבר של אלסה. הנאשם שלל שהיה לו סיכון ביד או שנפלה לו סיכון מהיד יכול להיות שהוא סיכון במרפסת אבל לא ביד שלו". הנאשם שלל שסייע לאנשים שרצו את המנוח כן שלל שאים על אונקי שידקור אותו כפי שדקר את המנוח. הנאשם שלל שמספר לאנשים שרצו את המנוח בין השעות 19:00-23:00, אונקי התקשר אליו ושאל אותו אם פגש את אונקי בשעות הלילה, לדבריו הם שוחחו בין השעות 19:00-23:00, אונקי התקשר אליו ושאל אותו אם הוא, הנאשם השיב שהוא באותו מקום של אלסה, אונקי אמר שהוא נמצא במרכז והשיכה הסתימה. נאמר לו כי אונקי אומר שהוא היה באותו מקום בקפה בר, הנאשם השיב "לא זכור, משעה 23:00 אני לא זכור".

מאמרתו של הנאשם במשטרת מיום 20.04.2017 בשעה 10:36 (ת/10) עולה, כי הנאשם טען שבשעה 19:00 ביום האירוע שתה בבית חצי בקבוק עירק וערबב אותה עם סואה (معنى בירה שמכינים בבית), בשעה 19:30 הילך לבר של אלסה, שם שתי 2 בקבוקי יין, בשעה 20:00 הייתה שיכור וחזר לבתו והוא לא זכר כלום. הנאשם נשאל כיצד אמר כך ידע להגיע לבתו והשיב שהוא רגיל לשחות ותמיד יודע להגיע לבית איכשהו, אין לו מקום אחר למכת אליו. הנאשם סיפר שהוא גר עם חבר שלו מיקלה, בבית סמוך גרים שכנו - סלומון ודורי אך הוא לא מכיר אותם.

לדברי הנאשם הוא יודע שיצא מהבר של אלסה בשעה 23:00 כי הבר נסגר בשעה הזאת ומכיון שאין לו لأن למכת הוא בטוח שהילך לבתו. הנאשם אמר שדעת הבית שלו הייתה פתוחה, כשנשאל איך הוא זוכר זאת השיב "אני ישנתי שמה".

לדבריו, בתקנת המשטרה הוא נזכר בכמה דברים - שישן ושהגינו שוטרים ללקחת אותו. נאמר לנאים שעל פי עדותה של אלסה הוא אשה כוס אין אחת ולא היה שיכור כפי שהוא טוען, הנאשם השיב שהיא אומרת זאת כדי שלא יגידו שאנשים משתמשים בעסק שלה. הנאשם זיהה את אונקרி בתמונה שהזגנה לו ושלל שתיים אחרים. הזגנה לנאים תמונה של השרשראות אותה ענד ביום האירוע, הנאשם לא זכר כמה זמן יש לו אותה ומאיפה קנה אותה, כן לא ידע להגיד אם היא שלו או לא ולא זכר אם ענד אותה ביום האירוע. הנאשם אמר שאינו מכיר את א' - המנוח, כן לא זיהה אותו בתמונה שהזגנה לו. הנאשם טען שאינו זכר שהגיע לבתו לקחת סכין, כן לא זכר באיזו סכין מדובר. לדבריו, יש לו 4-3 סכינים בבית. הנאשם לא זכר שפגש את השותף שלו לדירה מיקלה בליל האירוע, כן לא זכר שמיילה ראה אותו לוקח סכין מהבית. נאמר לנאים שמיילה ראה שהוא לוח סכין מהבית ומספר זאת לאונקרי, הנאשם השיב שאינו זכר.

בחקירה הנאים במשטרה מיום 27.04.2017 בשעה 10:19 (ת/11) הוטחו בנאים דבריהם של חברי, לפיהם סיפר להם שדקר את המנוח, הנאים ציין שאינו זכר דבר, אך אם היה רצח מישחו לא היה מספר זאת זה לחבריהם "כי זה דבר מפחיד". הזגנג לנאים סרטון מצלמות האבטחה של קיוסק משה אלףSI, הנאים אמר שהוא רואה דומות של בנאים שחורים, נאמר לו כי מתיק החקירה עולה כי זה הוא, הנאים השיב שאינו יודע ואינו מזהה. הזגנג לנאים סרטון נוסף מצלמות האבטחה של עסק בשם תכשיטי אסתר, לדבריו, אינו מזהה את המקום וכן אינו מזהה את האנשים שנראים בסרטון. נאמר לנאים כי מהנתונים שנאספו בתיק החקירה עולה כי חזר לפאב עם סכין שהביא מביתו ובהמשך דкар את המנוח באמצעות הסכין, הנאים חזר על כך שאינו זכר כלום. החוקר עצר את הסרטון על מנת שמופיע על המסר תאריך 13.04.2017 בשעה 02:26:23 (זמן אמת משוער על פי דוח המשטרה לגבי מצלמה זו - 47:03) (וביקש מהנאשם להסביר מה הוא רואה, הנאים השיב שאינו רואה טוב, לא מזהה את עצמו, לא מזהה שהוא שמייל סכין מגואלת בדם בידו, הנאים לא זיהה מי נמצא עוד בסרטון, כן לא זיהה את הבגדים שהוא לבוש בסרטון כבגדים ששיכים לו. הזגנג לנאים סרטון נוסף מצלמות האבטחה של עסק בשם תכשיטי רינה, שוב הנאים לא זיהה מה מתרחש בסרטון, לא הכיר את המקום, לא זיהה את עצמו או אנשים. נאמר לנאים, כי עליה מתיק החקירה שכារ הוא רצח את המנוח, הוא לבש חולצה שחורה, מכנסיים בצבע צבאי ונעלים אדידס בצד ימין, הנאים השיב "שום דבר אני לא מכיר" ואז ציין שיש לו בעיה עם צבעים. לדבריו, אין לו נעלים אדומים בבית ומדובר לא נעל נעלים אדומים ואני יודע למי הן שייכות. הנאים לא זכר אם היו עליו כתמי דם ואם כן כיצד הגיעו לשם. הוטחו בנאים הראות המצלבות על כך שדкар את המנוח, הנאים המשיך להגיד שאינו יודע ואינו זכר כלום. הנאים ציין שכារ אדם שיכור הוא לא יודע איפה הוא נמצא ואם אדם רוצה להרוג מישחו הוא לא יעשה זאת במקום שיש מצלמות וגם לא יספר לאנשים.

בחקירהו של הנאים מיום 10.05.2017 בשעה 13:20 (ת/12) הושמעה לנאים שיחה מוקלטת. הנאים אישר שהוא מזהה שהדוברים בשיחה הם אונקרי ומיקלה והנאים שלל שהוא מזהה את קולו ברקע השיחה. הנאים אמר שהוא מזהה בשיחה שאונקרי אומר למיקלה "שםם על שיר רבו" מיקלה שואל "איפה הוא?" ואונקרי משיב "הרבץ, יצא". בהמשך השיחה אונקרי אומר למיקלה "רבו, רבו, רבו הוא לא אומר מי רב" בהמשך אונקרי אומר למיקלה "הרבץ לו, הרבץ לו, הרבץ לו, בכל הגוף שלו הרבץ לו, הרבץ לו". מיקלה שאל למי הרבץ ואונקרי אמר "למישחו לאיזה בנאדם, אז אמרו לאונקרי תרים אותו זכר מה היה בזמן זהה. הנאים אמר שאינו יודע על מי מדובר בשיחה. הנאים חזר ואמר שהיתה שתיי בזמן האירוע ואינו זכר מה היה בזמן זהה. הנאים נשאל כיצד הוא יודע להגיד שזמן זהה היה שתיי, הנאים השיב "אני בכלל לא זכר... אותו יום אני בכלל לא זכר, לא רק בשעה הזאת". בהמשך אמר "באותנו זמן באותו יום אני לא זכר, כל השבוע שטתיי אז אני לא זכר את עצמו". הזגנג לנאים 3 תמונות של סכינים, הנאים אמר שאינו מזהה אותן. נאמר לנאים שהסכנים עם הידית השchorה והסכנים עם הידית הלבנה נתפסו אצלו בחצר בזמן מעצרו, הנאים השיב "אני לא זכר והחצר היא גם של שותף... של כלום". הנאים חזר ואמר שאינו זכר מה אירוע באותו יום מכיוון שהוא שיכור.

באשר לעדותו של הנאשם בבית המשפט (פרוטוקול מיום 21.12.2017 עמ' 50-74) ב"כ הנאשם הצהיר, כי מכיוון ששלטונתם הנאשם היה שיכור וככלAIN זכר את האירוע, אין לו מה להעיד בחקירה הראשית וניתן לעובר לחקירה הנגדית.

בחקירה הנגדית העיד הנאשם, כי כאשר הוא יצא לבלוטות הוא נהג לשתו של אלכוהול, הוא שותה כמה כוסות, לא יותר מדי. לדבריו, הוא שותה באופן קבוע במקום של אלסיה והוא שותה פחות שעתים בזמן השתייה. לדבריו, הם קבוצת של 4-3 אנשים ששותים יחד. אדם מזמין בקבוק אך הוא לא חייב לשתו בקבוק. גם את אליו הוא מכיר כמה חברים מהם נהגו לבלוטות במקום אחר.

ה הנאשם סיפר שבבום האירוע הוא קם ב00:15 והתחיל לשתו סואה בבית, זה סוג של יין שהוא מכין בעצמו. לדבריו, זה יותר חזק מודקה. לדבריו, הוא והשותף שלו מיקלה שותים את זה. נאמר לעד שמייקלה אמר שהם לא שותים בבית והוא השיב שמייקלה שיקר. כשהשאיל במה הוא שיקר, השיב הנאשם "הוא שיקר בזה שסוכן נתן ביד שלי. שאלתי אותו הסוכן מאיפה בא? הנאשם נשאל איזה סוכן והשיב "לא יודע. אין לי מושג, לא רأיתי". הנאשם התבקש לפרט את השקירים של מיקלה ואמר שמייקלה אמר שה הנאשם סיפר לו שהוא ذكر בן אדם וזה לא הגיוני כי בן אדם שודcker לא יכול שהוא ذكر. נאמר לנайл שמייקלה אמר שה הנאשם הגיע לבית בשלוש בלילה ולקח סוכן שחורה והלך, הנאשם השיב שהוא לא זכר מה היה בזמן זהה ושמייקלה משקר. נאמר לנайл שגם הוא לא יכול להגיד שמייקלה משקר. הנאשם שלל את הטענה שהיתה סוכן שחורה בביתם מעל ארון הבגדים. נאמר לעד שמייקלה התקשר לאונקרי מכיוון שנבהל והשניים דיברו על כך שה הנאשם רב עם מישחו. הנאשם ביקש לשמוע את השיחה והשיחה הושמעה לו, הנאשם אישר שאונקרי סיפר למיקלה שה הנאשם רב עם מישחו על המוסיקה וכן אמר לו שה甯יגן הלך ולא חזר. נאמר לנайл שבשיחת מיקלה אמר לאונקרי "טוב, הוא בא אלינו" ולאחר זמן מה אונקרי אומר לו "הנה הוא פה". משמע מיקלה סיפר את האמת: הנאשם הגיע ב-00:03 ולקח את הסוכן מהבית, מיקלה התקשר להזיהיר את אונקרי ותו כדי שם מדברים הנאשם כבר חזר לביר. הנאשם השיב שזמן זהה הוא מסתול ושהה שאונקרי אמר למיקלה שה甯יגן הגיע לביר זה לא אומר שהוא נכוון. הנאשם לא הצליח להסביר מדוע שאונקרי ישקר.

התובעת המשיכה להזכיר לעד את השיחה, הנאשם אישר ששמע את אונקרי צועק "גבאש, גבאש" ושהה הינו שלו? בהמשך? כשברקע נשמעות דיבורים בעברית "אתה גבר, אתה גבר" הנאשם אמר שהוא לא מזהה את הקול ולא יכול להגיד אם זה הקול שלו או לא. נאמר לנайл שאונקרי אמר למיקלה בשיחת המוקלחת שה甯יגן ذكر את המנוח 8-7 פעמים וה甯יגן השיב שהוא משקר מכיוון שהוא לא אדם אלים. לדבריו, גם גילו טגנה שהעד שראה אותו ذكر את המנוח משקר. לדבריו, טגנה הדגים איך הנאשם תקף את המנוח בגל התובעת הרatta לו מה לעשוט. נאמר לנайл שגם אליו העיד שראה אותו תוקף את המנוח, הנאשם השיב שזמן זהה הוא גמור ולכן לא זכר מה היה. בית המשפט שאל את הנאשם כיצד אם כך הוא יודע מה היה או לא היה וה甯יגן השיב שהוא לא אלים ולכן הוא מרגיש שהכל שקר. נאמר לנайл שבחקירותו הראשונה במשפטה הוא לא טען שהחל לשתו כבר בבית בצהרי יום האירוע ורק בחקירתו השנייה טען זאת. הנאשם השיב שבחקירה הראשונה הוא היה מבולבל "ועדין הייתה לי הסטלה". לדבריו, שתה בבית סואה עם עראק ולאחר מכן הלך למקום של אלסיה עם בהרנה ושמה שם יין. הנאשם לא זכר כמה שתה ומני שתה איתו. התובעת הצינה לנайл סרטון מהמקום של אלסיה, הנאשם אמר שאינו מזהה את עצמו אך אישר שהיה במקום זהה.

לדברי הנאשם, הוא ישב במקום של אלסיה עד שעה 22:00-23:00 ואז הלך לבית א' לא זכר, ישנת, קמתי, לא זכר". לדבריו, הוא יודע שכאר הוא שותה הוא הולך לבית אף הוא לא זכר מה היה, הוא לא זכר איך הגיע לבית אם הלך

ברג' או הזמן מונית. הוא גם אינו זכר מה אמר בחקירה במשטרה. כן אינו זכר באיזה שעה ביום האירוע פגש את אונקרי ומתי התקשר אליו כאשר היה במקום של אלסה. הנאשם אמר שהוא זכר שהוא אונקרי נפגשו, אך לא זכר פרטיהם. הנאשם אמר שאף אינו זכר שהיא במקום של אליהו.

נאמר לנائب שבשעה 00:00 הוא עזב את המקום של אליהו וחזר לשם בשעה 04:30 ובזמן זהה לקח סכין מהבית, הנائب השיב שאינו זכר. התובעת הצינה לנائب את שרשרת הצלב שלכאורה ענד ביום האירוע והנائب השיב שאינו זכר אותה ושאן לו שרשרת צלב. התובעת הצינה לנائب תמונה שלו עם בגדיי בערב האירוע והנائب השיב שהוא לא זכר שלבש את הבגדים האלה אבל יכול להיות שכן. לדבריו, אין ראה כתמי דם על בגדיו ואם ישנים אין זכר איך הגיעו לשם, אולי אנשים רבים. התובעת הצינה לו תמונה של געלאים אדומות והנائب אמר שהן שייכות לאונקרי והוא לא זכר אם נעל אותן, כן לא זכר מה לבש ומדוע חולצתו קרויה.

התובעת הצינה לנائب תמונה של סכין והנائب אישר שהוא מכיר אותה וскопלים משתמשים בה בבית. התובעת אמרה לעד שזו הסכין שהוא לzech מהבית ובאמצעותה ذكر את המנוח, הנאשם השיב "את אומרת לי אתה דקרת, אני לא דוקר". נאמר לנائب שלאחר שזכיר את המנוח הילך לבית ושטף את הסכין במים, הנאשם השיב שזה לא הגיוני "שבן אדם דוקר בן אדם והולך שוטף בכיר". לדבריו, הוא לא זכר מה היה והוא לא אדם אלים, אך זה לא הגיוני שישטוף את הסכין.

הנائب אישר שהסכין הלבנה היא שלהם. לדבריו, אין זכר אם היא הייתה מתחת למזרון של מיקלה ולא זכר ששאל את מיקלה איפה הסכין השנייה. נאמר לנائب שבחקירה במשטרה הצינו לו את הסכינים והנائب לא זיהה אותן, לדבריו הוא היה מבולבל אף היום "אני זכר לאט לאט". נאמר לו שמדובר בחקירה מיום 10.05.2017, משמע לאחר שעבר זמן מה מיום האירוע, הנאשם השיב "היהתי בחילilit, הייתי מבולבל. היום חקירה, מחר כפתו אותה". הנאשם חזר על הטענה כי שרשרת הצלב לא שלו שנאמר לו שבמשטרה אמר שהוא זכר כמה זמן יש לו אותה ואיפה רכש אותה השיב שאינו זכר זאת. נאמר לנائب שככל העדים העידו שעند שרשרת צלב בזמן האירוע, הנאשם השיב "אין לי צלב".

נאמר לנائب שלאחר האירוע הוא הגיע לבית ומספר לחברי מה עשה ולמה עשה זאת, הנאשם השיב שאינו זכר מה אמר ואיפה היה ושיתacen לאונקרי המציא את כל הסיפור. נאמר לנائب שגמ דוגרי וגם מ"יקל סיפר שהוא סיפר להם על האירוע והאם לטענתו אונקרי אמר להם מה להגיד, הנאשם השיב לאונקרי הגיע לבית לפניו. הנאשם נשאל האם ראה את אונקרי כשהגע לבית והשיב "לא זכר בכלל אם הגיע או לא, אך שמעתי בבית המשפט ששמענו את השיחה ששאלתי איפה הוא ואמר שהוא בבית ופה אמר שבזמן האירוע לא היה בבית".

נאמר לנائب שהעידו כאן שהנائب התקשר לאונקרי ואיים עליו לאחר האירוע, הנאשם השיב "מה שהם אמרו זה לא נכון, אני לא אימתי". התובעת השמיעה לנائب את השיחה בה לטענתה הוא נשמע מאים על אונקרי. הנאשם הקשיב לשיחה ובתחליה אמר שאונקרי אמר לו שהוא בבית, לאחר מכן אמר שהוא שומע את עצמו אומר את המילה "סכין".

הנائب אישר שהוא זכר שביום חמישי בבוקר הגיעו שוטרים לבתו וتفسסו את הסכינים - השchorה והלבנה וכן צילמו אותו ואת בגדיו. הנאשם לא זכר שהכחיש את החשודות שהטיחו בו, לא זכר שאמր לשוטרים שכולם גועלים את הנעלים האדומות (שהיו עם כתמי דם). התובעת אמרה לנائب שהנתגה כמו חשוד שמנסה לנ��ות את עצמו, ששיתף פעולה ונעה באופן ענייני והנائب השיב שהוא לא זכר בכלל מה היה באותו בוקר. לדבריו, יתכן שדוגרי ומיקלה תיאמו מהלך נגדו מכיוון שהם מאותו כפר. הנאשם אישר שאינו יכול להגיד כמה הוא שתה אבל נראה שהוא שתי יותר מיד וראש

שלו לא היה במקומו.

ביקורת בזירת העבירה

מהביקורת שערךנו בזירת האירוע ביום 14.05.2018 עולה, כי הקטטה התרחשה בכניסה לפאב, ברחבה שליד המדרגות כאשר הפאב מצוי בתוך מעין מרכז מסחרי קטן מוקורה - מה שמכונה פסאג עם חניות; אשר הקטטה הייתה כמטר וחצי שניים מהמדרונות- מדרגות שיורדות לרחוב לכיוון בנק הפועלים. לאחר מכן על פי העדויות המנווה ירד במדרגות למטה, לכיוון הרחוב ואז התמוטט על כביש החניה. מזירת האירוע יש יציאה נוספת מכיוון המרכז.

המרחק בין מקום האירוע לבתו של הנאשם הוא כ-900 מטרים.

דין

בmeaning לכתב האישום ובמהלך עדותו הנאשם טען, כי אינו זוכר את השתלשלות האירועים בליל האירוע וכן אינו זוכר ש开阔 את המנווה. בסיכון ההגנה, נכתב לראשונה, כי הגנה אינה חולקת על כך שמדובר הראיות עליה, כי הנאשם זכר את המנווה מספר פעמים, בעקבות ויכוח שהתגלו בין השניים בנוגע לסוג המוסיקה שהושמעה בפאב, הגם שלכאורה, הנאשם אינו זוכר זאת.

להגנה שתי טענות עיקריות: האחת, כי חומר הראיות מצביע על אפשרות סבירה שאונקי הוא ש开阔 את שתי הדקירות הקטלניות בלבו של המנווה וכן הדקירה בראשו (להבדיל מ-5 הדקירות האחרות ש开阔 הנאשם - נ.ג.). והשנייה, כי בחינת ההתרחשויות שהובילו לדקירות והתנוגות הנאשם מיד לאחראית מעלה ספק לגבי התקיימותו של היסוד הנפשי הנדרש בעבירה רצח.

1. האם הנאשם זכר את המנווה את הדקירות הקטלניות או שהוא יש ממש בטענה של הסגנון שדקירות אלה נעשו ע"י אונקי?

על פי חוות הדעת של ד"ר פורמן (ת/18), המנווה נזכר 8 דקירות - 6 דקירות בבית החזה (בתוך השתיים הקטלניות בלבד), בבטן משmal וגבג, ודקירה נוספת נסافت בקרקפת ועוד אחת באמה השמאלית. התביעה מייחסת לנימוק את כל הדקירות שבוצעו במנווה. ב"כ הנאשם טען, כי שתי הדקירות הקטלניות בלב והדקירה בראשו של המנווה נגרמו על ידי אונקי, חברו של הנאשם ששחה עימו בפאב בזמן האירוע (לטענת הסגנון, נראה בסיכון אחרת מזו שבה השתמש הנימוק). על מנת לבסס טענה זו, הגיע ב"כ הנאשם חוות דעת רפואיsis, על פיה, הדקירות הנ"ל נעשו לאחר שהמנווה התמוטט או אחר המומות, לאחר שירד במדרגות ולא במקום בו החל האירוע בכניסה לפאב. עוד טען, כי לאור העובדה שבגדיו של אונקי הוכתמו בדם, מבלי שלטענתו שהוא בסמוך למנווה ול甯אים בזמן האירוע וכן העובדה שלטענתו, אונקי שהוא ליד המנווה במקומות בו נמצא גופתו, כל אלה מגבשות את המסקנה, כי לאונקי הייתה הזדמנות לדקור את המנווה מבלי שיש יהיה עד לכך.

במקרה זה ישנו תיעוד אובייקטיבי של השתלשלות האירוע - שיחת הטלפון המוקלטת בין אונקי ומיקלה המתארת בזמן אמת את השתלשלות האירועים וכן מצלמות האבטחה שתיעדו את סביבת האירוע. גם הנאשם לא טען את הדברים

وطען שאינו זוכר דבר, טענת הסגנור היא, כי אונקרי הוא שזכיר את המנווה את הדקירות הקטלניות. טענה זו אינה מתיישבת עם הראיות בתיק ואף מנתקת מנסיבות קרות האירוע.

אני קובע שאונקרי לא ذكر את המנווה.

ממצליות האבטחה ומשיחת הטלפון בין אונקרי למיקלה עולה:

א. הנאשם חזר לפאב כשבידו דבר מה מנצח בשעה 03:41:02 (מצליות אבטחה בקיוסק "משה אלף") מצלמה 9 ת/21ג).

ב. אונקרי נראה משוחח בטלפון מחוץ לפאב בין השעות 03:39-03:42:40 וזו נראה מתקרב לפאב (מצליות אבטחה חנות בגדים "סטיגמה" ת/24ב)

ג. בשעה 03:43:05 רואים התרחשות בכניסה לפאב ובשעה 03:43:03 ניתן להבין שמדובר בקטטה בין שני אנשים בכניסה לפאב (ת/8 מצליות אבטחה תכשיטי אסתור, קובץ מס' 2 מצלמה 1).

ד. בשעה 03:43:45 שני אנשים נראים יורדים בגין המדרגות - על אף שלא ניתן לראותם במילוי מדובר, אחד מהם הוא המנווה, והוא בשעה 03:49 נראה המנווה בצילמה אחרת כשהוא ממוטט על הכביש שנמצא בתחום גרם המדרגות ועד שעה זו בצילמה הנוכחית לא נראים אנשים נוספים שיורדים בגין המדרגות, כאשר אין מחלוקת שהמנוע הגיע למתה באמצעות גרם מדרגות זה [מצליות האבטחה תכשיטי אסתור בשעה 02:22:45 - שעת אמת על פי מזוכר של רס"מ יואב דהן היה 03:43:45 ב-13.04.2017 בשעה 02:09:30 (שעת אמת 03:30)].

ה. שיחת הטלפון בין אונקרי למיקלה מתחילה בשעה 03:39:46 וنمשכת 7:19 דקות, דהיינו, עד שעה 03:47:05, במהלך השיחה ניתן לשמוע ברקע את חילופי הדברים בין הנאשם למנווה ואת רעש הקטטה (ת/36ב). מתוכן השיחה מובן שאונקרי לא מעורב בקטטה והוא לא הדוקר.

ו. בשעה 03:45 (שעת מצלמה 12:02) (כשאונקרי עדין משוחח בטלפון עם מיקלה) אונקרי נראה בורחים מהפאב לכיוון הפוך ומנגד לכיוון החניה והכביש אליו ניסה לברוח המנווה והתMOVט ליד תחתיות גרם המדרגות (מצליות האבטחה תכשיטי אסתור קובץ מס' 7 מצלמה 4). אונקרי אינו אחד משני האנשים שנראו יורדים במדרגות בשעה 03:45:45 (כאמור בסעיף ד לעיל), שכן אין כל תיעוד בצילומיו לכך שאונקרי עלה חזרה בשתי הדקות שבין 03:45 ל 03:45.

ז. בשעה 03:47 הנאשם יוצא מהפאב והולך לכיוון המרכז הרפואי (מצליות האבטחה תכשיטי אסתור- קובץ מס' 8 מצלמה 4).

ח. בשעה 03:48 מתקבלת שיחה במשטרת מאישה בשם "סתיו" שדיוקה כי "אדם שוכב על הרצפה". אין תיאיחסות מצדיה לנוכחות אדם נוסף במקום שזכיר את המנווה.

ט. בשעה 03:49 נראה המנווה בצילמה כשהוא ממוטט על הכביש שנמצא בתחום גרם המדרגות כאמור ואונקרי לא נראה בצילומי (מצליות האבטחה חנות צילום "מייקיאן" בשעה 03:49 ת/23ב).

בשומם שלב ובشומם מצלמה אונקרי לא נראה אווז בסכין בידו ומוסכם כי הסכין שאיתה ذكر הנאשם את המנוח נמצאה בחצר ביתו של הנאשם, בסמוך למקום בו ישב כאשר נעצר (אם כי הסגנור טוען שיתכן והיתה עוד סכין אחרת זו ומכאן, לטענתו, שהוא עוד דוקר ותואוריה זו מנסה הוא לטעור על דבריו פרופ' היס).

יא. מהאמור, על פי מבחן ההזדמנות לא סביר עד כדי בלתי אפשרי שאונקרי שברח לכיוון אחר מזה שאלו ברכת המנוח, ואשר בשעה 03:45 נשמע משוחה בטלפון עם מיקלה עד שעה 05:07, הספיק לחזור ולהגיע למקום בו היה המנוח, לדקרו אותו ולהימלט מהמקום, כך שבשעה 03:48 כבר דוחה למשטרת כי אדם שוכב על הרצפה וב- 03:49 המנוח נראה ממוטט על הכביש כשהוא לבדו אונקרי לא נראה על ידי העוברים והשבים או על ידי המצלמות.

6 דקות לאחר תחילת השיחה בין אונקרי ומיקלה - שהחלה בשעה 03:39, אונקרי אומר למיקלה: "מיקלה?" .. מיקלה הוא דקר אותו" (אין מקום נוספת בהקלטה או בתמליל שנאמר: "מיקלה מיקלה" וגם למי שאינו דובר טיגרית המילאים "מיקלה מיקלה" ברורות ומשתלבות עם הטקסט בתמליל בעברית- וכנקודות ציון נוספת ניתן לציין גם את המילים בעברית: "זהו זהו זהו זהו זהו זהו זהו... זה זה זה זה" ראה בעמ' 3 ו 4 לתמליל, ומכאן המדיודה של 6 דקות מתחילה השיחה).

אונקרי מספר למיקלה, כי הנאשם ذكر את המנוח וכן אמר לו "אמרתי לו תקים והוא לא שמע אותי, אמרו לי תבוא תרים אותו, אמרתי מי אני ארמים אותך? זה שהרביץ לך, זה הכנס לוסcin". ב"כ הנאשם טعن, כי משפט זה הוא ההוכחה לכך שאונקרי ירד למיטה והוא במקום שבו התמוטט המנוח ובהזדמנות זו ذكر את המנוח. שיחת הטלפון בין אונקרי למיקלה נשucha ברצף והוקלטה עד לנוקודה זו ואין בה כל אינדיקציה לכך שאונקרי ذкар את המנוח ובונוסף, במהלך כל השיחה נשמעים ברקע קולות של אנשים - היכיז אונקרי ذкар את המנוח מבלי שישימו לב לכך?

בנוספ' כאמור, כאמור בשעה 03:45 אונקרי ברכת מקום האירוע לכיוון היציאה האחורי מהמרכז המסחרי - כיוון הפונן ונגדי לכיוון בריחת המנוח בграмм המדרגות, והמשפט שלטענת ב"כ הנאשם מוכיח כי אונקרי היה ליד המנוח בתחתיות גרם המדרגות כאמור בשעה 03:46:45. האם "יתכן שתור 46 שניות אונקרי הגיע למקום בו היה המנוח והספיק לדקרו אותו ולברוח מהמקום? התשובה היא: לא יתכן.

טענת התביעה הגיונית יותר ומתיישבת עם הראיות. אונקרי העיד בבית המשפט כי הוא ראה את המנוח נפל בקטטה (ליד הפאב - נ.ג.), לאחר מכן המנוח קם וירד במדרגות אונקרי ברכת. עפ"י מצלמות האבטחה, בשעה 03:45:43 ס"פר המנוח ירד בדרגות, בשעה 03:45:40 אונקרי נראה בורח לכיוון ההפוך והנגדי לכך לכיוון בריחת המנוח ובשעה 03:45:46 ס"פר למיקלה שאמרו לו להרים את המנוח והוא אמר להםשמי שדרך אותו ירים אותו. ברור שאונקרי מדובר ומתאר את השלב שבו המנוח נפל לאחר שנדרך ליד הפאב ולפניהם שהמנוח נפל מטה והתמוטט שם.

גם יתר הראיות בתיק מתיישבות עם המסקנה המפלילה את הנאשם ומנגד, התומכת בהיעדר מעורבותו של אונקרי באירוע:

א. בנויגוד לנאים, לאונקרי לא היה מניע לדקרו את המנוח - אונקרי הכיר את המנוח ואף הייתה ביניהם ידידות מסוימת. כמו כן, הוא לאלקח כל חלק בויכוח או בקטטה בין השניים. הנאשם הוא שהחל בויכוח עם המנוח עבור לאירוע, הוא שהלך לבתו והצטייד בסכין והוא שוחרר לפאב ותקף את המנוח. בשיחת הטלפון בין אונקרי למיקלה, אונקרי הביע חשש מהעתיד לקרות בשל אופיו חמם המזג של הנאשם. זמן קצר לאחר מכן, הנאשם חזר לפאב והחלה

הקטטה בין הנאשם והמנוח, כאשר אונקרי שהוא מחוץ לפאב ושותח בטלפון. בעיצומה של הקטטה נשמע אונקרי אומר למיקלה: "אייה בלאגן, אוイ ליגנוןום, דבש, דבש, דבש, דבר, דבר, אהה פעם אחת תמתין דבש?" (כאמור, ככל הנראה נאמר ג'בש שהוא כינויו של הנאשם - נ.ג.). ברקע נשמעות קולות הקטטה, כאשר אונקרי בוודאות לאלקח חלק בכך. בשיחה השנייה בין אונקרי ומיקלה, אמר אונקרי: "מיקלה, הוא ذكر אותו... ذكر אותו, מה אפשר להגיד? הוא ذكر אותו, שבע שמותה פעמיים... בכל הגוף שלו. לחכות שם? מה? אייה בן אדם זה".

הנה כי כן, אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת על כך כי אונקרי לאלקח חלק בויכוח בין הנאשם ובין המנוח עבור לאירוע וכן באירוע עצמו שהתרחש בכניסה לפאב.

מדוע שאונקרי יזכיר את המנוח בעודו ממוקט על הכביש או לאחר שכבר מת?

זכור, הנאשם לא טען שאונקרי הוא הדוקר או השתף בקטטה גם כSHIPOR לחבורי, לאחר האירוע, שהוא עצמו דCKER את המנוח. עדותם של הנאשם, בראיות שבאו לפניו או בדברי הסגנור לא הועלה מטעם אפשרות של אונקרי לזכור את המנוח.

ב. גרסתם של עדי הראה גילו טגנה, טירונף אמברצ'ו ואליו טסטה - באשר לplibת האירוע, שלושת העדים מסרו גרסה דומה, לפיה הנאשם הוא שזכיר את המנוח ואונקרי כלל לאלקח חלק בקטטה ובדיקות של המנוח.

gilو טגנה - חוקיותו במשטרת הגישה בהסכמה תחת עדותם הראשית, העד ציין:

"שמעתי רעים יצאתי בחוץ, ראיתי בחוץ עם אפרו ועם צלב שניים, זה שמת ושהאפרו והשלישי בעל המסעדת רוצה להפריד ביניהם, אחר כך האפרו הזה שזכיר אונקרי או שואל משחו "אתה רוצה לריב אותי?" פתאום בדקה התשעים תק תק חשבתי שהוא בזקם, אני פתאום רואה ידיים של האפרו דם דם הבוחר שנדקן מתחילה לברוח... הלכתי וירדתי את המדרגות לא האמנתי ראייתי את הבן אדם שנדקן ישן שם ובקומת התקשרתי למשטרת". טגנה נשאל "מה עשה האריתראי השני שהוא עם הדוקר לפני הדקירה?..." (הכוונה לאונקרי - נ.ג.), והשיב "החבר שלו היה בקומת השנייה למעלה מעל המסעדת ואחרי הדקירה הוא ירד למיטה והוא אמר זה, זהו אני ששמע את זה".

גם בעדותו בבית המשפט אמר טגנה, כי הוא בטוח שאונקרי כלל לא התקרכב אל הנאשם ולא המנוח.

אין מחלוקת שאונקרי לא הגיע מלמעלה אלא מבחוץ, אך נראה כי אירוע הדקירה עצמו נחקר היטב בזיכרוןם של העדים. גם שעת הפרטים הפריפריאליים לא זכר היטב.

טירונף אמברצ'ו - העיד כי אונקרי היה במקום כמו כולם, ישב ושתה. ושלל שראה אותו עושים משהו.

אליוו טסטה - העיד כי כאשר הנאשם התווכח עם המנוח על המוסיקה במקום, אונקרי ישב ליד הנאשם ולא עשה כלום. טסטה סיפר שבשלב מסוים שאל את אונקרי איפה הנאשם ואונקרי אמר לו שהנאשם הילך לבית והוא לא יודע אם הוא יחזור. לאחר חצי שעה הנאשם חזר, הוא והמנוח התווכחו אז אירעה הקטטה בכניסה לפאב. טסטה טען שבשלב מסוים אונקרי הגיע מכיוון הדלת וניסה להפריד בין השניים, לאחר מכן המנוח ברוח דרך גרם המדרגות והנאשם

רץ אחריו. אונקרי נשאר מעלה בסמוך למדרגות. בחקירה הנגדית טען טיטה כי גם אונקרי רץ אחרי המנוח והנאם למטה.

ה גם שכאמור לעיל על פי מצלמות האבטחה אנו יודעים שהנאם ואונקרי לא רצוי אחרי המנוח בגין גרים המדרגות, וטענו כי אונקרי ניסה להפריד בין השנים שנייה במחלוקת, עדין מדובר بعد שהוא בלביה של הקטטה בין הנאם והמנוח, הוא זכר שאונקרי הגיע מבחוץ ואף הוא לא יחס לאונקרי מעורבות בסכסוך בין השנים בשום שלב של האירוע.

ג. גרסתו האמינה של אונקרי המתישבת עם שיחת הטלפון המוקלטת ומצלמות האבטחה - בהובלה והחכבה שנערכו לאונקרי הוא התבקש להראות לחוקרם כיצד החל היריב בין הנאם למנוח והשיב בכנות: "איך אני יכול להראות להם? אני לא ראיתי איך הם התחלו. אני באתי מהפה". וכן מצלמות האבטחה עולה כאמור כי אונקרי לא ראה את תחילת הקטטה בין השנים הייתה ושותח בטלפון מחוץ לפאב. אונקרי תיאר את שיחתו עם מיקלה, במהלכה אמר לו מיקלה כי הנאם הגיע לבית והוא חזר לפאב וכן ציין ששמע את הנאם והמנוח אומרים אחד לשני "אתה גבר? אתה גבר?" (כפי שניתן לשם ברקע בשיחה המוקלטת).

אונקרי לא ניסה להסביר את הנאם וצין כי גם המנוח דחף את הנאם (ת/א עמ' 3), כן הדגיש שהוא לא ראה סכין בידיו של הנאם ורק ראה שהנאם הניף את ידיו. בעדותו בבית המשפט חזר על הדברים האמורים והוסיף, כי לא ניסה להפריד בין הנאם ובין המנוח ושיתacen שהתכלך בדם מהקי. עוד ציין שראה את המנוח על הרצפה ולאחר מכן ראה אותו יורד במדרגות ושבלב הזה הוא ברוח מהמקום. העד שלל את האפשרות שירד במדרגות. כן שלל שראה את מסגר הדקירות בגופו של המנוח, לדבורי, ראה את הדם ולכן אמר למיקלה שהנאם דקר את המנוח 7-8 דקות.

בהתאם, נראה אונקרי במצולמות האבטחה בורחים לכיוון ההפוך והנגיד לכיוון בריחת המנוח בגין גרים המדרגות ולא לכיוון המדרגות.

ב"כ הנאם טען, כי בגדיו ידיו של אונקרי היו מגואלים בדם ושהאונקרי ידע להגיד שהמנוח נדקר 8-7 פעמים חרף העובדה שלא ראה את הדקירות לטענותו ולפיכך יש להסיק כי אונקרי דקר את המנוח.

אני דוחה טענה זו:

1. כפי שפורט לעיל, העד אליו טטה טעה במספר נושאים (כגון שהנאם ואונקרי רצו אחרי המנוח למטה בגין גרים המדרגות, ה גם שאין מחלוקת שהנאם לא רץ אחרי המנוח), ועל כן אני מעדיף את עדותו של אונקרי על פני עדותו של טטה. גם לו סברתי שמי שדייך זה דווקא העד אליו טטה שאותו שאונקרי הפריד בין הניצים - יש בכך הסבר לדם על אונקרי ואין שמע של ראייה או אפילו חשד שאונקרי היה בין הדוקרים.

2. לו היה אונקרי מעורב בדקירות, סביר להניח שהיא מתאמץ להסביר את כתמי הדם על בגדיו, למשל, בכך שהפריד בין הניצים. דווקא העובדה שאונקרי שלל את האפשרות שניתנה להפריד בין הנאם ובין המנוח וכן שלא ידע להגיד בוודאות מה מקור הדם שבגדיו ובידי, מחזקת את המסקנה שאונקרי דובראמת ולא מתנהג כאשם שמנסה לתרוץ את נוכחות הכתמים על בגדיו.

3. גם התמליל של שיחת הטלפון בין אונקרי למיקלה תומך בגרסהו של אונקרי שלא התעורר או הפריד.

4. אונקיי נכח בקטטה שבין הנאשם והמנוח ובהחלטה יתכן שהוכתם בדם - בין אם אחד הקירות שהיו מוכתמים בדם ובין אם מהותם שנגרמו מכך שהדוקר הניף סיכון מדממת בסביבתו של אונקיי - אפשרות סבירה גם בעינו של מומחה ההגנה (יהודיה סורסקי).

5. כאשר אדם נוכח בקטטה קטלנית, גם אם הוא לא משתתף בה, יתכן שלא זכור כיצד הגיעו כתמי דם שאינם משמעותיים לבגדיו (ראו ת/1) או לידו.

ד. עדותו של תלברהן מסקון גברמדהין המכונה "דוגרי" - לדבריו, כאשר הנאשם הגיע לבית לאחר האירוע הוא אמר: "אני רבתי עם מישחו בסכין". העד שאל את הנאשם מדוע השתמש בסכין והוא השיב "הוא קיל אותי, הוא הorie ליא את הכבוד, גם להחליף את המוסיקה... אני התעכטנתי אז הגעתו למצב זהה". כן סיפר שכאשר המשטרה הגיעה והנאים קם, שתי סכינים נפלו על הרצפה. בזמן אמת, בדירה, הנאשם הודה במה שעשה ואף הסביר מה היה המנייע למעשה ומנגד, לא "יחס כל חלק לאונקיי בויאוך או בקטטה ביןו לבין המנוח.

ה. עדותו של מיקלה גרגזיר ושיחת הטלפון בין ובין אונקיי. מיקלה משלימה את התמונה של השתלשות האירועים מליל האירוע ומספר כי הנאשם הגיע לבית ובקש ממנו שיביא לו את הסכין הלבנה שהיא מתחת למזרון שלהם. הנאשם היה כעס ולחוץ, הואלקח את הסכין השחורה שהיתה מעל ארון הבגדים, ולאחר מכן העד שוחח עמו אונקיי, עדכן אותו שהנאים לקח סכין ובקש ממנו למןעו מריב עם אנשים. כפי שפורט לעיל, האירוע התרחש בעוד העד שוחח עם אונקיי בטלפון. מהシחה עולה שאונקיי לא השתתף בקטטה. כאשר מיקלה שאל את אונקיי מדוע הוא לא תופס את הנאשם, אונקיי השיב לו שהוא חשש שהנאים ירבייצו גם לו. כמו כן סיפר אונקיי למיקלה כי הוא מכיר את המנוח והנאים אף אמר לו "לך תdag לו (למנוח), הוא ישב איתך בכלא". דהיינוו שהנאים אף חשבו אונקיי מצד במנוח.

ו. מהימנות הנאשם

עדות הנאשם הותירה רושם מר ושלילי. בעוד שהראיות מובילות לכך שהנאים הוא שביצעו את העבירות המียวחות לו בכתב האישום, הנאשם ניסה למלט את עצמו למפלט השכחה וטען כי הוא אינו זוכר כל פרט הקשור לאירוע.

לא רק שטענת השכחה לא מקימה ולא לכאהה חשב גנד אונקיי, גרסת השכחה גם אינה אמינה.

מיד לאחר האירוע, הנאשם הודה בפני חברי מיקל ודוגרי, כי דкар את המנוח וכלל לא הזכיר כי לאונקיי יש חלק באירוע ולא "יחס לו" שהוא שותף לאירוע. למרות האמור, מיד לאחר מכן נרשמה בדו"ח על מעצר מיום 13.04.2017 בשעה 05:30, תגבורתו של הנאשם "אני לא קשור לרצח, אני לא עשית כלום" - את זה הנאשם משום מה זכר - היכן?

מספר שעות לאחר מכן ולאחר שכבר נפגש עם עו"ד, ב 13/4/13 בשעה 13:27, הנאשם נחקר (ת/9) והבהיר את האירוע כולו לרבות נוכחותו במקום האירוע והחל לטעון לשכחה במובן זה שהרוי ששתה בבר של אלסה הלך הביתה ושכח את כל היתר. טענת השכחה התפתחה והתעצבה בחקירה ביום 20/4/17 בה השיב לשאלות הנוגעות לאירוע - "לא זוכר".

הנאשם ממש התאמץ "לא לזכור". כך "לא זכר" לטענתו, גם כשאין מחלוקת ש כבר לא היה שיכור, שבבגלו שרשרת עם צלב אותה ענד באירוע וכן גם לא זיהה את עצמו בסרטוי מצלמות האבטחה ולא זיהה את קולו בשיחה שהקימם עם אונקורי ואת קולו שנשמע ברקע בשיחה בין אונקורי למיקלה (ראה עמ' 3 לתמיל 36א).

רק בסיכון, הודה הסגנור, שמחומר הריאות עולה שהנאשם ذקר את המנוח אך דווקא רק את הדקירות הקטלניות בלב ואת הדקירה בקרקפת ذكر אונקורי ולא הנאשם. טענה זו לא נתענה מפני הנאשם.

עוד על כך שאין לתמת אמון בגרסת הנאשם ראה להלן בדיון על טענת השכבות.

. ז. חוות הדעת הרפואיות

כאמור, ב"כ הנאשם ניסה לתמוך את טענתו, כי אונקורי הוא שזכיר את המנוח את הדקירות הקטלניות בהתבסס על חוות הדעת הרפואיות של פרופ' היס, לפיה יתכן שהדקירה בראשו של המנוח נעשתה באמצעות סכין אחרת נוספת (dehyino סכין בה החזק, לטענתו, אונקורי) וכן שהדקירות בלב נעשו לאחר שהמנוח ירד למיטה ולא במעמד הקטטה שرك לאחריה ירד המנוח במדרגות. לטענתו, אם המנוח נזכר בלבד ליד הכניסה לפאב לא יכול היה לרדת את גרים המדרגות בלי שהלב ידэм ולקן מכך, שلطענתו, שאין דימום בלב, הוא לומד שהדקירות הקטלניות נגרמו לאחר המות או שהמנוח לא זו לאחר הדקירות, וזה היה לטענת הסגנור, בתחום גרם המדרגות.

כבר עתה ובטרם דיון בהנחות ובקביעות שקבע פרופ' היס, אצ"ן, כי לא רק שיש דימום בלב, כפי שיוסבר להלן, אלא גם מקובלת עלי קביעה של ד"ר פורמן: "גם לאחר דקירות בלב- אין שום מניעה לנوع, כמוות הדם בשיריר הלב בעקבות כאבי דקירה אינה חייבות להיות גדולה".

עוד אצ"ן, כי מכלול הריאות בתיק לא מצריך את הדיון בחוות הדעת ומוביל למסקנה כי הדוקר הוא הנאשם ורק הנאשם הוא שזכיר גם את הדקירות הקטלניות. הספק שמנסה ההגנה להטיל בעבודות אלה באמצעות חוות דעתו של פרופ' היס - אין בו ממש ואין זה אלא ניסיון מאולץ לברא לנאשם קזו הגנה שאיפילו הנאשם לא טען לו בעצמו, גם לא במעמד שמספר בדירה לחבריו שהוא הדוקר והכל עוד בטרם נולדה טענת השכחה בנוגע לאירוע.

ראו לבחון את חוות דעתם של המומחים עפ"י הפרמטרים שנקבעו בעפ"פ 1839/92, 1532 עטף אשקר נ' מדינת ישראל 1, 3 (04.09.1994) :

"בבאו להכרע בין מומחים, אין בית המשפט שם עצמו "מומחה-מכריע" בינם, ומתבע הדברים שאין הוא מפעיל לעניין זה שיקול דעת מڪצועי; אלא - גם בהקשר זה פועל בית המשפט כעריכה שיפוטית, ומפעיל לצרכי ההכרעה בין המומחים שיקול דעת שיפוטי, על בסיס הידע המשפטי, ניסיון החיים השיפוטי והשכל הישר, בהם הוא עושה שימוש כאשר הוא מתבקש להכרע בין גרסאות סותרות.

ככל, עדותו של מומחה נבחנת על ידי בית המשפט בשני מישורים: מישור המהימנות האישית - במסגרת נבחנת מהימנותו של המומחה ככל עד אחר; ומישור האמינות המקצועית - במסגרת נבחנים רמתו המקצועית של המומחה, וסביר ואופי הבדיקה או הבדיקה אחר שערך ואשר מכוחם הגיע למסקנותיו" (ראו לעניין זה גם 11/5656 אלכס" שולמן

נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (20.05.2012) וכן ע"פ 6244/12 עדנה סבאה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] עמ' 12 (11.11.2015).

ד"ר מניה פורמן הגישה את חוות הדעת מטעם התייעזה תחת עדותה בבית המשפט ולא זומנה לחקירה עדת התביעה בשלב עדויות עדי התביעה. פרופ'ysis הגיש חוות דעת מטעמו וכן הבירה חוות הדעת והעד מטעם ההגנה. לאחר שפרופ'ysis העיד, עלו מספר שאלות המציגות את הבהרתה של ד"ר פורמן והוא הגישה חוות דעת משלימה והעדיה עדת הזמה מטעם התביעה.

ראשית, אצין כי לאחר שבחנתי את חוות דעת המומחים והראיות בתיק, הגיעו למסקנה כי יש להעדיף את חוות הדעת של ד"ר פורמן על פני זו של פרופ'ysis.

ה גם שפרופ'ysis הינו מומחה בעל ניסיון מקצועני רב יותר מזה של ד"ר פורמן בתחום הרפואה המשפטית, אין זה הפרמטר היחיד וגם לא העיקרי שיש לבחון כאשר עסקינו בבחינת חוות דעת של מומחים.

ראו לעניין זה ע"פ 8277/14 פלוני נ' מדינת ישראל:

"ההשוואה בין עדויות מומחים סותרות מהיבט אמיןנותן המקצועית אינה פשוטה ותלויה כմובן מכלול הנטיות. עם זאת, וב밸' שהרשימה תהיה מצהה, ניתן להתייחס לשיקולים הבאים: הנסיבות המקצועית של העד המומחה; ניסיונו המעשי; מידת הרלוונטיות של תחומי התמחותו לעניין הנדון; טיב היכרותו עם הממצאים הקונקרטיים; מידת ההתאמה של מסקנותיו למכלול הממצאים; מידת היכרותו עם הספרות הרלוונטיות בתחום; מידת ההתאמה של מסקנותיו בספרות זו; אמיןנותה של הספרות המקצועית שעליה נשענה חוות דעתו; מעורבותו של העד המומחה במחקר בתחום; התמודדותו עם גישות מקצועיות מתחמותיהם ועם תרחישים חריגיים, וכן הלאה...".

א. ד"ר פורמן היא שביצעה את נתיחת גופת המנוח והתרשמה באופן בלתי אמצעי מפציעי הדקירה שעל גופת המנוח ואילו פרופ'ysis הסתמכ על הכתוב בחוות דעתה ופירש את הכתוב כפי הבנתו.

1. ד"ר פורמן צינה, כי הגם שנכתב בחוות דעתה כי שריר הלב ללא דימומיים, המדובר בתיאור סטנדרטי של המxon וכי בסמוך לפצעי הדקירה בלב יש דימומיים שנראים היטב, הגם שאינם נרחבים. בת/18 בסעיף 12 רשם שריר הלב ללא דימומיים הנראים בעין, אך רשם גם: "קروم הכפורת חלק ומבריך עם חתכים עם דימומיים סביב חלק מתעלות הדקירה. בחיל הכפורת נמצאים כ- 50 - 60 מ"ל קריישי דם...".

2. בעדותו של פרופ'ysis היס הוצגה לו תמונה 13, בה נראה בית החזה מצד שמאל ומרכז פתוח, פרופ'ysis אישר שהוא מזהה דימומיים בתוך הרקמות הרכقت, אך ציין, כי אין אפשרות לקבוע אם הדימומיים קשורים לתעלת הדקירה או לא. מנגד, ד"ר פורמן צינה בחוות דעתה המשלימה כי, לאור העובדה שהיא ביצעה את הנתיחה בפועל, לה יש את האפשרות לקבוע זאת וכי יש לקשר את הדימומיים בছזה לתעלות הדקירה.

ב. חוות דעתו של פרופ'ysis היס חסרה ולאקונית, מבחינה מהותית - פרופ'ysis מציין, מספר מסקנות וקביעות מבל' לנמקן, גם חוות הדעת המשלימה מטעמו לא הוסיפה הרבה על חוות הדעת הראשונה. לו הייתה מוגשת חוות הדעת של

פרופ' היס לא עדתו בבית המשפט קשה היה להבין מה משמעות הקביעות שקבע ומהי גזרת המחלוקת ביןו ובין ד"ר פורמן. חווות הדעת של מומחה אמרה להכיל את מלאו קביעותו ומסקנותיו כדי שהצד שכנגד יוכל לבוחנים ולהעירן לחקירתו.

ג. כשקוראים את חוות הדעת של מומחה ההגנה, יש תהושה לא נוכה שמחפשים, לעיתים באופן מאולץ, ליצור ספק סביר גם כשאינו קיים. כך בחוות דעתו נ/א בעמ' 6 בסעיף 6 וכן בנ/4 בעמ' 5 בסעיף 6, ניתן להבין שיש ביקורת על חוות דעתה של ד"ר פורמן על כך שלא הייתה יכולה לאפשרות של הרעלת קוקאין לגרום למוות. בענין זה יש לומר:

א. יש חוות התייחסות לממצאות קוקאין בדם המנוח, אך בפירות הגורמים למוות לא כתבה סיבה זו, כי אינה סבירה שזו סיבת המוות.

ב. מובן שרפואה המשפטית היא מקצוע המחייב התמחות מיוחדת ומומחיות שנרכשת במשך שנים של ניסיון. יחד עם זאת, בכלל הכלוב, בד"כ לא נדרש מומחית מיוחדת כדי להבין שאדם שתפקיד פיזית לרמות שהשתמש בkokain ונזכר 8 פעמים בגופו ומתוכן פעמיים בלבד ואז מט כמעט מיד - לא מטעם מהרעלת קוקאין אלא מהדקרות לב, ועל כן זה הגיוני, סביר ו邏輯icoן שד"ר פורמן לא סבירה שהkokain והאלכוהול גרמו למוות ולא התייחס אליום בפירות גורם המוות בסיפת חוות דעתה.

ג. מעדותו של פרופ' היס בחקירה הנגדית בעמ' 145 - 146 (ימים 31/5/18) - מבינים שגם פרופ' היס "לא אומר שהמוות נגרם כתוצאה מהרעלת קוקאין ואלכוהול בלבד. אבל צריכים להתייחס לזה..."

ד. בבסיס חוות דעתו של פרופ' היס עומדות שלוש הנחות שבדייעבד הסתבכו כshawiot: האחת, כי על פי חוות הדעת של ד"ר פורמן היא לא ראתה דימומיים בתעלות הדקירהقلب. השנייה, שנთן זה, לדעתו, היה תמורה גם בעינה של ד"ר פורמן וכן היא שלחה את הלב לבדיקה mikroskopiyet, על מנת לבדוק האם בכל זאת ישנו דימומייםقلب. והשלישית, שגם בבדיקה mikroskopiyet לא נמצא דימומיים הגם שחויפו אותם. הנחות אלה השויות:

1. לטענתה של ד"ר פורמן, שכאמור ביצעה בפועל את הנטיחה, יש דימומייםقلب שנראים באופן mikroskopiyet (עמוד 3 חוות דעתה המשלימה). ראה עמ' 94 לפורוטוקול מיום 18/11/12 שורות 29-26 והפנייה לתמונות בדיסק ת/18א - תמונות 14 ו-15 של הלב (14(3-504-17)). המעניין בתמונות יכול, גם בעין לא מקצועית, להתרשם כי יש בשפט פצע הדקירה דימומיים.

ד"ר פורמן הסבירה בעדות ההזמה בבית המשפט, כי בחוות הדעת הראשונה שערכה תיארה את הדקירותقلب בסעיף 5, שם אין תיאור של הדימום בשולי הדקירהقلب. ד"ר פורמן אישרה שבסעיף 12 כתבה שריר הלב הוא ללא דימומיים אך מדובר בתיאור סטנדרטי שלהם ובצילומים של הלב ניתן לראות עין את הדימום שבחיקף פצע הדקירה.

על האמור אני מוסיף, כי אמן יש להציג על כך שסעיף 12 הנ"ל בחו"ד של ד"ר פורמן לא דיק והסתפק באותו תיאור סטנדרטי (כפי שהסבירה) ושגוי, אך בסעיף מסקנות חוות הדעת שלה (עמוד 9) נכתב: "בעקבות פצעי הדקירה שחדרוقلب המות יכול היה להיגרם במקרה זה בשני מנוגנים עיקריים: א. הלם נת נפח בעקבות אבדן דם נרחב חן מהדימום מהלב ומפגעה בכלי דם מרוחם הבין צלע".

2. ד"ר פורמן לא כתבה בחוות הדעת כי שלחה את הלב לבדיקה mikroskopiyet בשל היעדר דימומיים בשיר הלב. יתרה מכך, ד"ר פורמן צינה בחוות הדעת המשלימה כי הסיבה שלשלחה את הלב לבדיקה היסטולוגית היא לא במטרה

לחפש דימומיים אלא בשל חשד למבנה לא תקין של הלב שיכול להuid על מחלת לב. לדבריה, במקרים כאלה יש לדגום את שריר הלב על מנת לשולב מחלת לבבי, להיות ומדובר במרכיב תורשתי שהוא בעל חשיבות למחלת המנוח. הראייה לדבריה של ד"ר פורמן היא שתוצאות הבדיקה ההיסטולוגית כלל אין מתייחסות לשאלת הדימומיים אלא לכך שאין ממצא מוקדי ולגודל וממנה סיבי הלב.

3. כאמור, הבדיקה ההיסטולוגית (המיקרוסקופית) כלל אינה מתייחסת לשאלת הדימומיים ומכאן שאף לא נכתב שלא נמצאו דימומיים בבדיקה זו. פרופ'ysis מניח שהבדיקה נדרש לצורך מציאת דימומיים, כן מניח שתוצאותה היא כי לא נמצאו דימומיים, על אף שהדברים לא נכתבו בחווות הדעת של ד"ר פורמן.

ה. לא כל הממצאים הרפואיים מתישבים עם חוות דעתו של פרופ'ysis ויתרה מכך, פרופ'ysis לא ידע להסביר ממצאים מסוימים, כך שיתישבו עם מסקנותיו:

1. סעיפים 10 ו- 12 בחוות דעתה של ד"ר פורמן מתעדמים דימומיים נרחבים סביר תלות הדקירה בבית החזה. כמו כן, בסעיף 12 בחוות דעתה ד"ר פורמן מတארת "קרום הכפורת חלק וمبرיך עם חתכים עם דימומיים סביר כחלק מתועלות הדקירה..."

הפרדה בין הלב כאיבר ובין תלות הדקירה וקרום הכפורת (הشك שבו נמצא הלב) היא מלאכותית. אין כל דרך הגיונית להסביר את העובדה שנמצאו דימומיים בתועלות הדקירה ובקרום הכפורת ולא נמצא בלב (כטענתו). המסקנה כי אכן היו דימומיים בלב כפי שהסבירה ד"ר פורמן.

יש להזכיר שהתהיתה של ד"ר פורמן בחוות הדעת המשלימה, כי תוצאת מסקנותיו של פרופ'ysis לא תתקן, שכן היא מובילת לכך שככל המנוח נזכר פעמיים (בכל תעלה) בדיקך דרך אותו תלות דקירה בחזה - כאשר פעם אחת כאשר המנוח היה בחיים הגיעו התועלות רק עד קרום הכפורת (שם נראה דימום) ופעם שנייה - לאחר שהמנוח נפטר נזכר בדיקך דרך אותו תלות, שהגיעו עד הלב ואז לא יצרו דימום - מובן שהדבר אינו סביר.

2. בחלל הצדר (החלל שמסביב לריאה) נמצאו 900 מיליליטר דם. עובדה זו אינה מתיישבת עם מסקנותו של פרופ'ysis כי הדקירות התרחשו לאחר או בסמוך למוות של המנוח. פרופ'ysis נשאל מה מקור הדם והשיב "אני לא יודע, אני לא... נכן שזאת סוגה... אין לי פתרון כמו שלד"ר פורמן אין פיתרון". דבריו אינם מדוייקים שכן גם שעובדה זו אינה מתיישבת עם מסקנותו, היא מתיישבת היטב עם מסקנותיה של ד"ר פורמן, שלפי חוות דעתה, הדקירות התרחשו כאשר המנוח היה בחיים ומcause שמקור הדם בחלל הצדר הוא הלב.

3. בחלל הכפורת (הشك שבו נמצא הלב) נמצאו כ-50-60 מיליליטר דם. פרופ'ysis הסכים כי סביר יותר שמקור הדם הוא מהלב לתוך הכפורת, אך בשל העובדה שהסביר שלא נמצאו דימומיים בלב, אמר שנית להגיד שמדובר בדימום שהתרחש לאחר המוות כתוצאה מטולטול הגוף, גם שמדובר באפשרות הרבה פחות סבירה מבינינו. וכך אני מוסיף שאין גם שמאץ של ראייה לכך שהגוף טולטלה.

4. פרופ'ysis אישר כי בתמונה 13 בה נראה בית החזה, נראהים דימומיים ברקמות הרכבות, אך ציין כי אין לו אפשרות לקבוע אם הן שייכות לתעלת הדקירה או לא. לאור קביעה זו, פרופ'ysis נשאל על ידי בית המשפט כיצד נוצרו הדימומיים אם אינם קשורים לתעלת הדקירה והשיב "גם חבלה כהה יכולה ליצור דימומיים" וגם שלא נמצאו סימני חבלה כהה על פני העור וכן אף לא נתען שמקורם בחבלה כהה.

ו. פרופ' היס קבע בסעיף 3 לחוות דעתו, כי "סביר להניח שהסיכון עם הידית החומה (המדובר בסיכון שאותה לכך הנאשם מביתו ובאמצעותה ذكر את המנוח- נ.ג.) שאורן להבה 8.7 ס"מ לא יכולת לגרום לפצע הדקירה בקרקפת משמאלי...". פרופ' היס לא שאל לחלוטין את האפשרות שלhab שאורך 8.7 ס"מ יגרום לפצע הדקירה הנ"ל והדבר עליה אף מעדותו:

"אין לי אפשרות מעבר להגיד שסביר להניח שהhab זהה איננו חדר, שבפני יש שתי אפשרויות אחרות של להבים אחרים משתי סכנות אחרות שאורך הוא גדול יותר מעשרה, ארוך יותר מעשרה ס"מ. אם אני הייתי צריך לבחור בין שלושה סכנים שיש להן ידית שונה ולהב באורך שונה ואחד מהם הוא 8.7 ס"מ שגרמו לפצע הפטירה באורך כ-10 ס"מ בקרקפת, הייתי אומר שסביר להניח שהסיכון החומה שהוא קצרה יותר לא עשה את הפצע".

במקרה זה, גם שבפני המומחים הונחו 3 סכנים - אין סיכון שההגנה ייחסה לשימוש של אונקרி בפועל. אין מחלוקת בין הצדדים שאחת מהסכנים שהונחו בפני המומחים היא הסיכון השורה (יש שמכנים אותה החומה) שנמצאה סמוך לרגלו של הנאשם בזמן המעצר ובאמצעותה הנאשם ذكر את המנוח, כאשר לטענת ההגנה זו לא הסיכון שדקירה את הדקירה בראש וגם לא את הדקירות הקטלניות בלב. הסיכון השנייה נמצאה בביתו של הנאשם (עם הידית הלבנה או הכסופה - סיכון שנמצאה סמוך לרגלו כשהגיעו השוטרים לביתו, ואין מחלוקת שלא ביצעו באמצעות דקירות), והסיכון השלישי כלל אינה קשורה לאיורים שבכתב האישום. מכאן שאלת אמיתות בדברஇז סיכון מבין השלישי - סביר יותר שגרמה לפצע הדקירה בקרקפת.

פרופ' היס נשאל על ידי בית המשפט האם הוא יכול לשלול את האפשרות שהסיכון מדובר (זו שבאמצעותה אין מחלוקת שה הנאשם ביצע דקירות במנוח) היא הסיכון שגרמה גם לדקירה בקרקפת והшиб "אי אפשר לשלול ברפואה משפטית, במיוחד בסוגיות כאלה, פצע דקירה שלא, לא תעלות הדקירה שהן לא מדוייקות, لكن כתבתי סביר להניח". (פרוטוקול מיום 31.05.2018 עמוד 107 שורות 6-1). עוד נשאל בבית המשפט, אם רק אותה סיכון הייתה בפניו האם תשובהו הייתה משתנה, והשיב "אני הנחתי שסביר להניח שהוא לא גרם לאווטו פצע... ברפואה משפטית זה לא מתמטייה. בטח לא ברפואה משפטית העוסקת במידדים של פצעי דקירה".

פרופ' היס לא קבע שמדובר במצב בלתי אפשרי שהסיכון השורה המדוברת יכולה להיות לגרום לפצע הדקירה בקרקפת, וכשמתווספות כל הריאות שהוצעו לעיל, די בכך על מנת לקבוע כי לא הוטל כל ספק סביר בכך שהסיכון זו היא שגרמה לפצעי הדקירה הקטלניים. (הערה: ידית הסיכון היא במצב חום כהה ובחלק מהמקומות כתובים שהידית השורה ובחלק חומה, אך אין מחלוקת שזו אותה סיכון בה בוצעו לטענת התביעה כל הדקירות ולטענת הגנה הדקירות שאין בראש ובלב. הסיכון בעל הידית הלבנה מותוארת גם כבעל הידית הכסופה בחו"ד של ד"ר פורמן).

ז. עדותה של ד"ר פורמן הייתה מקצועית, מהימנה ורצינית. תשובהו לשאלות שהעלתה פרופ' היס, היו מקצועיות, משכנעות ומספקות ומסקנותיה מתיישבות היטב האחת עם השניה וככל ייחד עם הריאות האחרות בתייך.

חולשות נוספות בטענת ההגנה

א. טענת ההגנה העיקרית היא כי אונקרוי הוא שדקר את המנוח את הדקירות הקטלניות בלב ואת הדקירה בקרקפת. בסעיף 8 לחוות דעתה הראשונה של ד"ר פורמן נכתב: "בשבבנה הפנימית של הקרקפת ובריר הרקה השמאלי נמצאים דימומיים סמוך לתעלת הדקירה...". מהאמור עולה, כי כבר בחווות הדעת הראשונה של ד"ר פורמן נכתב

כִּי נמצאו דימומיים בתעלת הדקירה בקרקפת, משמע, שדקירה זו ללא ספק נעשתה כשהמנוח היה בחיים. מסקנה זו אינה מתישבת עם טענת ההגנה כי הדקירות בלב נעשו בסמוך מאוד למותו של המנוח או כשהמנוח כבר לא היה בחיים ולאחר מכן בגרם המדרגות, ולפיכך לא נמצא דימומיים בלב. אם, כפי שטוענת ההגנה, אונקורי הוא שדקר את המנוח בקרקפת וגם בלב באותו מעמד, הינו מצפים לראותו היעדר דימום גם בקרקפת- אך בקרקפת יש דימום.

ב. הגנה מבססת את מסקנה על קביעתו של פרופ' היס שאין דימומיים כלל וכלל בלבו של המנוח ואם כך היה הדבר, הרי שהמסקנה הסבירה היא כי שהמנוח נדקר בלב לאחר מותו, שכן רק לאחר המוות אין דימומיים כלל וזהו אף אפשרות שהיתה סבירה יותר גם בעינויו של פרופ' היס כפי שעולה מעדותנו.

ראשית, כבר קבעתי לעיל שנראו דימומיים בלב המנוח ועל כן נשפט בסיס טענת ההגנה. שנייה, הטענה אינה מתישבת עם קביעתה של ד"ר פורמן כי הדקירות בלב הן הדקירות שגרמו למוות של המנוח. שלישיית, טענת ההגנה הנ"ל למעשה שוללת את הטענה כי אדם אחר (לא הנאשם) גرم למוות של המנוח (להבדיל מכך שדкар אותו לאחר מותו). ממה אם כך מות המנוח אם לא מות מהטבה הברורה של הדקירות בלבד? האפשרות היחידה שנותרה היא כי המנוח מת כתוצאה מהדקירות של הנאשם שנעושו גם על פי גרסת ההגנה בכניסה לפאב.

בניסוי להסביר את הכשל הלוגי לעיל, נטען גם שהדקירות בלב אומנם קטלו את המנוח אך בוצעו כשהמנוח היה ללא תנועה בתחום גרם המדרגות (בניגוד לדקירות ליד הפאב למעלה) וסמור למוות (ולכן נטען שלא היה דם בתעלות הדקירה בלב). גם הסבר זה לא מועיל להגנה, שכן כאמור בתעלות הדקירה בראש דזוקא נמצא דם ועפ"י התיאוריה של ההגנה ציריך היה אונקורי לדCKER את המנוח בראש ולב באותו מעמד אז כיצד מסבירים את הטענה שבתעלות הלב לא נמצא דם (טענת פרופ' היס)?

אני קובע שאין בתיאוריה הנ"ל של ההגנה ממש. אני מקבל את האמור בחומר"ד ד"ר פורמן ודוחה את הטענות וההצעות שהעלה פרופ' היס.

ה הנאשם הוא שדcker את המנוח את כל 8 הדקירות, לרבות הדקירות הקטלניות בלב.

.2 אם התגבש היסוד הנפשי הנדרש בעבירות רצח?

עתה אבחן את יסודות עבירות הרצח ואת טענת ההגנה לפיה לא התגבש היסוד הנפשי הנדרש לצורך הוכחת עבירת הרצח.

כאן המקום לציין כי ביום 10.01.2019 פורסם תיקון 137 לחוק העונשין הנוגע לרפורמה בעבירות ההמתה.

בסעיף 25 (ב) לתיקון 137 לחוק העונשין שכותרתו "תחילה, תחוללה והוראות עבר" נקבע :

"על עבירה שבוצעה לפני יום התחילה (10.07.2019 - נ.ג.) וטרם ניתן פסק דין חלות בעניינה יחולו הוראות סעיף 5(א) לחוק העיקרי. לעניין זה, בבואה לקבוע מהו הדין העיקרי על העושה, יבחן בית המשפט את מלאה ההסדר הקבוע בחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה לעומת הסדר המקורי לעניין גרימת מוות ערביום התחילה (להלן - הדין היישן)."."

בהתאם לכך ועל מנת לקבוע מהו הדין המittal על הנאשם כפי שנקבע בחוק, אבחן את המצב המשפטי בעניינו של הנאשם לפני התיקון ולאחריו.

עבירות הרצח - היום (לפני התיקון)

סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין קובע:

"העשה אחת מלאה יאשם ברצח ודינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד:

(1) ...

(2) הגורם בכוונה תחילה למותו של אדם";

בסעיף 301(א) לחוק נקבע:

"לענין סעיף 300, יראו מミית אדם כמי שהמית בכוונה תחילה אם החליט להמיתו, והמיתו בدم קר, בלי שקדמה התגנות בתכוף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשב ולהבין את תוכאות מעשיו, ולאחר שהcin עצמו להמית אותו או שהcin מכשיר שבו המית אותו".

יחודה של עבירות הרצח מתבטאת בדרישת יסוד נפשי מסווג "כוונה תחילה", ולצורך כך יש להוכיח התקיימותם של שלושה יסודות:

א) החלטה להמית.

ב) היעדר התגנות (קנטור).

ג) הכנה פיזית למעשה ההמתה.

יסודות אלה צריכים להתקיים עבור למעשה ההמתה.

א. ההחלטה להמית.

יסוד ההחלטה להמית מחייב קיומה של כוונה בשני מישורים: במישור השכלי - חזות או צפיפות התוצאה הקטלנית, ובמישור הרגשי - רצון או שאיפה להtagבשותה.

עיקרייה של ההחלטה להמית נעוץ בשאיפה לגרום לתוצאה הקטלנית. כאשר קטילת הקרבן היא תכלית המעשה או המחדל אותה דזוקא שואף העבריין להשיג. "ההחלטה להמית- כשלעצמה - מבטאת אפוא כוונות קטילה ממשית זאת ותו לאו". (ראו לעניין זה י. קדמי "על הדין בפליליים חוק העונשין", חלק שלישי, עמ' 1103-1102 תשס"א-2005).

באשר ליסוד זה טען ב"כ הנאשם שלוש טענות: האחת, כי מכתב האישום לא עולה כי ההחלטה להמית גמלה בלבו של הנאשם עוד בזמן המריבה וכן להליך לבתו והצטייד בסכין לשם ביצוע הרצח. השנייה, כי העובדה שה הנאשם לא רדף אחרי המנוח כשהמנוח ברוח ממקום האירוע מעידה על כך כי לא התגבשה בלבו ההחלטה להמית את המנוח. לטענתו, הנאשם ذكر את המנוח בלהט המריבה. כן ציין שמייקל העיד שה הנאשם סיפר לו שהמנוח אמר לו "גמר אוטי" וה הנאשם השיב "מספיק לך". והשלישית, שהעובدة שה הנאשם שתה מספר בקבוקים של יין וודקה שללה ממנו את יכולת לגבות החלטה להמית את המנוח.

ענין ההחלטה להמית מצוי בתחום צפונות לבו של עוזה המעשה. בדרך כלל לא ניתן להגיע אל חקר לבו ואל סוד מחשבותיו, אלא על פי מכלול הנסיבות המתלוות ל谋. לפיכך, ניתן ללמידה על כוונתו של המmite בשלוש דרכיהם:

1. בהודיה מפיו של הנאשם.
2. באמצעות ראיות נסיבתיות.
3. מכוח יישום חזקת הכוונה לפיה, חזקה על אדם שהוא מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו.

הודיה מפיו של הנאשם

במקרה זה ההגנה טוענת שה הנאשם טען שאינו זכר דבר מהאירוע ולא הודה שהתקoon להביא למותו של המנוח גם שאמור לחבריו בדירה לאחר האירוע: "אני ربתי עם מישחו בסכין", דוגרי שאל את הנאשם למה השתמש בסכין וה הנאשם השיב: "הוא קיליל אותי, הוא הוריד לי את הכבוד, גם להחליף את המזוזיקה... אני התעכברתי אז הגעתו למאכוב זהה". בסיכון ההגנה נכתב שאין מחלוקת שעולה מחומר הראיות כי הנאשם ذكر את המנוח, אך צוין כי קיים ספק בנוגע לכך שדarker את הדקירות הקטלניות.

יש כאן אמונה הودאה בדקירות (לא הקטלניות) אך אין הודאה בכך שבוצעו במחשבה הפלילית הנדרשת להוכחת עבירות הרצח דווקא.

ראיות נסיבתיות

raiות נסיבתיות להוכחת יסוד ההחלטה להמית נעוצות בעיקר בהתנהגותו של הנאשם בפרק הזמן שלפני ביצוע מעשה ההמתה, בעת ביצוע מעשה ההמתה ואף לאחר ביצוע מעשה ההמתה, כאשר מطبع הדברים החדש הוא על התנהגותו של המmite בעת ביצוע המעשה לרבות סוג הכליל אשר שימוש לביצוע המעשה, צורת ביצוע המעשה, טיב הפגעה ומיקומה.

טענת ב"כ הנאשם, מכלול הנסיבות, לרבות צריכה האלכוהול הרבה והתנהגותו של הנאשם לפני ולאחר שזכיר את המנוח, מצביעים על כך שלא התגבשה בלבו כוונה להמית את המנוח והוא לא שאף להשיג את התוצאה הקטלנית.

אני מקבל את טענת ב"כ הנאשם. לדידי, דווקא התנהגותו של הנאשם לפני, במהלך ולאחר האירוע מעידים על כך

שנתגבהה בלבו החלטה להמית את המנוח:

א. הרקע לאירוע - אין מחלוקת כי האירוע הקטלי התרחש על רקע ויכוח שהתגלו הבין הנאשם ובין המנוח בקשר למוסיקה המשמעת לפאב.

ב. התנהגות הנאשם לפני האירוע - הנאשם שמע על המנוח כפי שפורסם לעיל, הLR בביתו שנמצא במרקם הליכה רב יחסית מהפאב כ- 900 מטר (ראה פרוטוקול הביקור במקום), עלה על כסא והביא סכין שהוחבאה מעל ארון הבגדים, לאחר מכן חזר לפאב (שוב כ- 900 מטר) על מנת לדקרו ולקטול את המנוח.

ב"כ הנאשם ציין כי בתמונת השיחה בין אונקליה למיילה לא עולה שמיילה ציון בפני אונקליה כי הנאשם התחמס בסכין וכן מילים אלה לא נכתבו בתמלול, אך הן מיילה והן אונקליה העידו כי מיילה אמר זאת לאונקליה במעמד השיחה בין השניים.

מקראית תמליל השיחה בין השניים עולה כי ישנה דרישות בקרב אונקליה ומיילה. מיילה אמר לאונקליה "אוק", טוב, הוא בא אליכם" ואונקליה משיב "از מה יהיה? שלא יחשוב על משהו לא טוב. הוא בן אדם לא מאופס". בהמשך מיילה מזהיר אותו "תשחר, עם מי הוא רב? אם הוא בא אליכם..." אונקליה אף אומר לו "בשעה כזה, לא חשבתי שיירדו אותו בשבייל דבר כזה". מיילה אומר "ביןתיים לא קרה כלום ושאל אם הנאשם הגיע? ובהמשך שואל: "הוא ישב, הוא נכנס וישב? או שהוא מדבר?".

על אף שבתמליל לא נכתב שמיילה אמר לאונקליה שהנายน לפקח סכין, יתרון כי הדברים נאמרו בשקט או שלא הובנו. מהשיחת בין השניים בהחלטת ניתן להסיק כי הם דרוכים וחוששים מתגובהו של הנאשם.

בנוסף לדבריו, אף אם מיילה לא אמר זאת לאונקליה, הרי שאין בכך כדי לשולח את העובדה שהנายน הגיע לביתו והתחמס בסכין ונראה שאף לא יכול היה להיות מחלוקת על כך - הנאשם עזב את הפאב לאחר הקטטה והLR בביתו ובמצלמות האבטחה הוא נראה עם חפץ מנכזץ בידו כשהזר לפאב. בנוסף, מהראותו עולה כי הסיכון שאיתה דקר את המנוח היא סכין שהיתה בביתו.

גם אם לא נכתב בכתב האישום כי בשלב שהLR בביתו או בשלב בו לפקח את הסיכון או בדרך חזרה לפאב - התגבהה בלבו של הנאשם ההחלטה להמית את המנוח, נכתב בכתב האישום במפורש "לאחר הוויוכוח עזב הנאשם את המקום, חזר לבתו, לפקח סכין מהבית... יצא מהבית כשהוא נושא עימו את הסיכון ובשעה 14:41 בקרוב, שב אל המקום כשהוא נושא עימו את הסיכון, וברור מהאמור לעיל כי מיחס לנายน שבעל המריבה עם המנוח, הLR בביתו, הצדיד בסכין וחזר כשהוא חמוש בסכין על מנת לדקרו את המנוח ולהביא למוות והכל כשהנายน גם דкар את המנוח 8 דקירות ממופרט להלן.

מעבר לעובדה שהנายน הצדיד בסכין לאחר הקטטה בין השניים, מצצלמות האבטחה עולה, כי הוא נכנס לפאב ופחות מדקה וחצי לאחר מכן מתחילת הקטטה בין ובין המנוח.

הנายน הצדיד בסכין על מנת לדקרו את המנוח ואףילו לא חיכה לאפשרות שיתפתח ויכוח נוסף בין השניים אלא החל בקטטה עם הגעתו לפאב.

לו, כטענת הסגנור, רצה הנאשם רק לפצע את המנוח ולא לקטול אותו, יכול היה לקחת חפץ חד בפאב ולבצע זאת למשל לשבור בקבוק זכוכית ולדקור. על מנת "רחק" לפצע ולא לקטול- לא היה צריך בשעה 03:00 לлечת 900 מטר לבתו, להעיר את חברו לשאול היכן שבמצועה ידקור, לטפס על כסא ולהוציא מהמחבוא, לחזור 900 מטר לפאב ולרצוח. המשקנה היא שגמלה בלביו של הנאשם החלטה לקטול את המנוח ובכך הוא חפץ וכן הלאם לבתו וחזר עם סכין מתאימה לביצוע המזימה הקטלנית.

ג. התנהגות הנאשם במהלך האירוע - הנאשם ذكر את המנוח 8 דקירות, 7 מתוךם באזורי אסטרטגיים ושתיים מתוכן קטלניות. תוצאה הקטלנית של תקיפה מסווג זה ידועה מראש וחזקת על הנאשם כי התכוון לגרום לתוצאה הטבעית של מעשי.

ד. התנהגות הנאשם לאחר האירוע - לאחר שה הנאשם ידע שדקור את המנוח 8 דקירות, רובן במקומות אסטרטגיים בגופו, הנאשם תנהג באופן מוחש לאחר האירוע על מנת לשבש את החקירה ולהעלים ראיות, דבר המעיד על כך שהוא מודע למשיו והבין את חומרתם, כמו כן, סייר לחבירו שדקור את המנוח ואת המנייע למשיו.

מעודתם של מיקלה, מייקל ודוגרי עולה, כי הנאשם הגיע לבית לאחר האירוע עם חולצה קרוועה, נעלים מלוכלכות בדם וסיכון עם ידית שחורה בידו. הוא החליף חולצתו, נכנס לבitemם של דוגרי ומיקל ושטף את הסcin השחורה שבמצועה קטל את המנוח. כמו כן, נכנס לבית ולקח סcin נוספת מתחת למזרון - משמע, שאלוי התכוון לאפשרות שימושו יגע לנוקם בו על מעשי. הנאשם סייר למיקל ולדוגרי את השתלשות האירועים עבר לאירוע וכן שדקור את המנוח שלוש או ארבע פעמים בבטן. בנוסף לכך, כאשר המשטרה הגיעו למקום, שתי הסcinים שהיו במכנסיו של הנאשם, נמצאו על הרצפה.

אני מקבל את טענת ב"י"ה הנאשם כי העובה שה הנאשם לא רדף אחרי המנוח בראש מהמקום מעידה כי לא התכוון לקטול את המנוח בעת שדקור אותו שוב ושוב במקומות אסטרטגיים בגופו. האם בכל מקרה שבו מות המנוח אינו מיידי עם הבדיקה אלא בחולף זמן קצר, יש להסיק שאין לקטול כוונת קטילה? נראה שה הנאשם הבין שהמנוח ניסה להימלט - הוא לא ישרוד את הדקירות הקטלניות ولكن לא רדף אחריו. גם אם הנאשם התעיף ממאמץ הדקירות או אפילו זנחה בשלב זה את כוונת קטילה וכן לא רדף אחרי המנוח אין הדבר שולל את כוונת קטילה בעת הדקירות. כאמור, הנאשם ذкар את המנוח מספר רב של דקירות, כאשר 6 דקירות נעשו בבית החזה, בבטן משמאלי וגבג ובצירוף עם התנהגותו של הנאשם לפני ואחרי האירוע, יש בכך כדי לגבות את כוונת קטילה של המנוח.

חזקת הכוונה

חזקת המעוגנת בהיגיון היא, שאדם מתכוון לפעולות הטבעיות של מעשי, ואם לא נסתירה חזקה זו ולא הוטל ספק סביר בדבר תחולתה, די בה כדי להוכיח את כוונתו של הנאשם להמית את קרבנו. מובן שחזקת הכוונה נלמדת ומתחזקת כאשר הנאשם הולך לבתו על מנת להציג בסטין, חוזר למקום הקטטה על מנת לנוקם במנוח ודקור אותו 8 דקירות, מתוכן 6 דקירות בבית החזה, בבטן משמאלי וגבג ודקירה נוספת בקרקפת.

בע"פ 4523/14 יעד חילוי נ' מדינת ישראל נקבע:

"אקדמיים ואומרים, כי על יסוד התשתית העובדתית שפורטה לעיל, מתחייבת המשקנה כי התגבשו במערער כל יסודותיה

של עבירות הרצח בכוונה תחילה של המנוח. על יסוד ההחלטה להמית, ניתן למלוד, בראש ובראשונה, מהתנהלותו של המערער, אשר כיוון את הרכב למסעדה, על מנת ליטול שם סכין, ובהמשך, הורה לאברהם להגיע במהירות לצומת נתיבות. בכך יש להוסיף, כי המערער בחר בסכין מטבח גדולה, שאורכה כ-13 ס"מ, רוחבה 2 עד 3 ס"מ, ועובייה כ-1.8 ס"מ (ת/30). המדובר, לכל הדעת, בסכין מסוכנת ביותר, שהשימוש בה, שלא למטרות שלשםן היא נועדה, עלול לגרום לפגיעות חמורות וקטלניות בגופו של הנזק. גם מספר הדקירות שביצעו המערער במנוח, ומיקומן של דקירות אלו, מוכיחים את המשקנה בדבר החלטתו של המערער להמית את המנוח. המערער ذكر את המנוח ארבע דקירות עמוקות, באיזורם חיוניים ביותר בגופו, כאשר שתיים מהם כוונו לאיזור החזה, ושתי דקירות נוספות נוספות בוצעו לאיזור הבطن (ת/29). המדובר בדקירות עצמאיות ביותר, אשר חדרו לעומק גופו של המנוח (כ-7 עד 8 ס"מ). עצם השימוש בסכין גדולה, רחבה וחדה, כמו גם ריבוי הדקירות שביצעו המערער, וחומרתן של דקירות אלה, מבטאים את "חזקת הכוונה", זאת שעה שהמערער לא סיפק הסבר אחר המניח את הדעת למשיו, ולא השכיל להקים ספק סביר בדבר כוונתו לגורם למוות של המנוח (ענין אבו סרחאן, בפסקה 61). ראו, בהקשר לכך, את דברי הנשיא מ' שмагר:

"הנכונות להשתמש בסכין אינה נטולת הבנה של הסיכון המתלווה לכך, אלא היפוכו של דבר, מתלווה לה הידעיה, עד כמה הדבר מסוכן ואף יUIL [...] מי שמניף סכין בעלת להב ארוך בכוונה לתוכו של הנתקף, פועל בהכרח באופן מודע ובהבנת מהות המעשה, הינו שהוא מקפח בכך פטיל חייו של מי שניצב מולו" (ע"פ 624/89 יחזקאל נ' מדינת ישראל, פ"מ מה(3) 705, 713-713 (1991)). לסייע, ניתן לקבוע כי יסוד ההחלטה להמית הוכח כדבי.

ראו גם ע"פ 8828/08 מיכאל ניאזוב נ' מדינת ישראל (להלן "ענין ניאזוב"):

כיוון שההחלטה להמית היא למעשה מחשבה סובייקטיבית של הנאשם, קיים קושי להוכיחה. לפיכך, הוכחה בפסקה "חזקת הכוונה" לפיה אדם מתכוון לתוכאות הנובעות באופן טבעי ממיעיו (ראו למשל ע"פ 228/01 כלב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(5) 365, 376 (2003)). כך, שימוש בנשק קטלני יכול להצביע על קיומה של כוונה: "כוחה של התנהגותו של הנאשם בשעת מעשה להוכיח את ה"החלטה להמית", נועז במידתו, אופיו וטיבו של הסיכון שיוצר הנאשם לחיו של הקורבן... אשר על כן: שימוש בכלי או בחפץ קטלני (כלי יירה, סכין, כלי עבודה גסים) - ישמש גורם המצביע על קיומה של כוונת קטילה; ...שימוש " חוזר" בנשק קטלני או פגיעות " חוזרות באזרוי גוף חיוניים (מספר דקירות, או מספר יריות, או מספר מהלומות) - מצביעים על קיומה של כוונת קטילה" (עקב קדמי על הדיון בפלילים 1112-1113 (2005)).

דברים אלה יפים לעניינו. המערער הלך לבתו במטרה להציג ביכול נשק, ניסה לפרץ את דרכו לטור המסעדה בכוח, תוך כדי ירי לעבר דלת הכניסה, ומש澈יח לבסוף להיכנס דרך הכניסה האחוריירירה אל עבר חלך גופו העליון של המנוח מספר כדורים מטווח קרוב. בנסיבות אלה אין ספק כי מתקיים יסוד ה"החלטה להמית".

הנה כי כן, צורת הדקירה ומיקומה כאמור, יש בה די והותר כדי להuid על ההחלטה וכוונה לקטול. ובוודאי שכן כשמדבר במספר דקירות חוזרות במקומות אסטרטגיים בגופו של המנוח, באמצעות סכין שאורך להבה הוא 8.7 ס"מ.

. ב. היעדר התגרות (קנטור)

יסוד היעדר הקנטור, או בלשון המשפט, "היעדר התגרות בתוכף למעשה", הוא היסוד השני בין שלושה רכיבים המרכיבים את ה"כוונה תחילה". תכליתו של היסוד של היעדר קנטור הוא לאבחן בין כוונה סתם, לבין כוונה תחילה,

מתוך החלטה להמית. כוונה תחילה כשאין קנטור, מתייחסת למעשה מתוכנן מראש וشكול, להבדיל מהחלטה להמית שגובשה באופן ספונטני לנוכח קנטור בתכווף למעשה, כאשר הנאשם איבד שליטה, ועקב אובדן עשתונות ביצע מעשה רגעי ופתאומי לנוכח הקנטור שהניע את המעשה.

ההחלטה הכרה בשני מבחנים, מצטבריםם, לצורך בחינת היעדר קנטור - מבחן אובייקטיבי ובוחן סובייקטיבי. על מנת למלא אחר דרישתו של המבחן הסובייקטיבי יש להוכיח כי עבר די זמן בין ההתרגות לבין מעשה ההמתה, במהלךו היה ניתן לאפשרות לשקל את מעשיו וכי הוא לא פעל במצב של אי-יכול שליטה כתוצאה מן ההתרגות ועל מנת למלא אחר דרישתו של המבחן האובייקטיבי יש לבחון כיצד היה ה"אדם הסביר" פועל לו היה בעלו של הנאשם (ראו עניין ניאזוב).

בעניינו, גם שלא נטעה טענת הקנטור, אצין כי אין ספק כי מתקיים המבחן הסובייקטיבי. בין הריגע בו התווכחו הנאשם והמנוח עובר לאירוע ועד לריגע בו ذكر הנאשם את המנוח עבר זמן במהלךו יכול היה הנאשם לשקל את צעדיו ולהירגע, העובדה שה הנאשם הלך לבתו שנמצא במרחק של כמעט קילומטר ממקום האירוע, הביא את הסיכון ממוקם מחבואה וחזר למקום האירוע, מудיה על כך שפעל תוך הפעלת שיקול דעת ולא איבד שליטה על מעשיו באופן אשר יש בו כדי לאפשר קבלת טענת קנטור. בנוסף, מתקיים במקרה זה גם המבחן האובייקטיבי. ראשית, הוויוכו שהתרחש בין הנאשם ובין המנוח על רקע המוטסיקה במקום האירוע כלל לא היה ויכול עצמאי ומשמעותי כך שיגרום לנימוק למכת לבתו ולהצטייד בסכין. שנית, הנסיבות במקום האירוע ותקיפת המנוח אף הם אין בגדר התנהוגות סבירה מצדינו של הנאשם.

מהאמור לעלה, כי אין מדובר בקנטור שבגללו הנאשם איבד שליטה וביצע מעשה פתאומי. הנאשם תכנן לדקור את המנוח ולשם כך הלך לבתו להביא סכין והחל לדקור את המנוח בסמוך לחזרתו לפאב כאשר הוא מצדד בסכין. הדבר בדבר במעשה מתוכנן מראש ולא באקט ספונטני.

ג. הינה פיזית למעשה ההמתה

طبع הדברים קיימת זיקה בין יסוד "הכנה" לבין "ההחלטה להמית" ומעשה ה"הכנה" עשוי להציג גורמים אחרים המלמדים על גיבושה של ההחלטה להמית (ראו לעניין זה י. קדמי "על הדין בפליליים חוק העונשין", חלק שלישי, עמ' 1130).

בית המשפטקבע בדנ"פ 1042/04 דוד ביטון נ' מדינת ישראל, כי :

"יסוד הכנה צריך ללמד על אופייה של כוונת הקטילה, והרעיון הטמון בקיומו CISOD מבין יסודות העבירה הוא, כי אם עשה הנאשם פעלת של הכנה - כגון הכנת כלי נשך - משמע שחייב ושלם לפני שיחלט להרוג".

ההלכה מהפאב הביתה לאחר הוויוכו עם המנוח, הנסיבות הנימוק בנסיבות פאב מהווים הכנה למעשה הרצח.

סיג השכורות

ב"כ הנאשם טען שאין מדובר בעניינו בטענת הגנת שכורות קלאסית, אלא "השכורות היא אחת הנסיבות שעלו בית עמוד 42

המשפט לocket ביחסו כשהוא שוקל האם חזקת הכוונה מתקיימת". כבר עתה נראה שיש בעיה בטענה זו של ההגנה, אם לא מתקיים סיג השכירות כפי שפורט בחוק - מניין תבוא הקביעה שבשל השכירות לא מתקיימת החזקה שאדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו?

סעיף 34 לחוק העונשין, קובע כי חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סיג לאחריות פלילתית. סימן בפרק ה1 לחוק העונשין מתייחס לסיגים לאחריות הפלילית וביניהם, סיג השכירות. מידת ההוכחה הנדרשת לגבי סיג השכירות, הינה במידה הchallenge ביחס לכל הסיגים לאחריות הפלילית, כך שהסיג יכול מקום בו נותר ספק סביר בדבר קיומו של אותו סיג לאחריות הפלילית, והוא ספק סביר לא הוסר.

סיג השכירות מוסדר בסעיף 34ט(א) לחוק העונשין הקובע:

"לא ישא אדם באחריות פלילתית למעשה שעשה במצב של שכירות שנגמרה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו".

המחוקק ראה לנכון לסיג את האמור ולא להחיל את האחריות הפלילית במצב של שכירות, על עבירות תוצאה או עבירות בהן נדרש יסוד נפשי של כוונה, כפי שקבע סעיף 34ט(ב) לחוק העונשין:

"עשה אדם מעשה במצב של שכירות והוא גرم במצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמו שעשה את המעשה במחשבה פלילתית, אם העבירה היא של התנהוגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה".

בהתאם לאמור, מי שקטל אדם, ונותר ספק אם כתענותו היה במצב של שכירות, לא ניתן להרשו עבירת הרצח, הדורשת יסוד נפשי של כוונה תחילה, אלא בעבירת הריגה.

בעפ 5266/05 בוריס זלנצקי נ' מדינת ישראל נקבע, כי:

"בבאו להכריע בשאלת האם נשללה כוונתו של מבצע עבירה בשל השפעת אלכוהול, ישקול בית המשפט את השיקולים הבאים:

א. עדויות של אנשים או שוטרים שראו את הנאשם בסמוך למעשה, לגבי כמות האלכוהול ששתה או לגבי סימנים המעידים על שכירות.

ב. עדויות מומחים באשר במצב שכירותו של הנאשם על פי בדיקת דמו, ועל בסיס חישוב מדעי של קצב ירידת רמת האלכוהול בגוף, תוך בחינת מצבו הኮגניטיבי של הנאשם בהתאם למאפייניו האישיים.

ג. פעולות מורכבות שביצע הנאשם לפני, במהלך ובסיום המעשה, שמצוינות על מודעות ורצון בתוצאה מעשהו, או על כך שלא היה שיכור בעת האירוע.

ד. עד כמה מסתברת תוצאה העבירה מן המעשה, ועד כמה היא בלתי נפרדת ממנו.

ה. הצהרות שהשמעו הנאשם בעת או בסמוך לביצוע המעשה, המעידות על כוונתו.

. עד כמה זוכר הנאשם את הפרטים הנוגעים לביצוע העבירה לאחר ביצועה.

שיקולים אלו נועדו להכריע בשלוש השאלות הרלוונטיות לסיג השכורות החקלאית: האם הטוען לסיג היה שיכור; האם לא היה ביכולתו לגבות כוונה לביצוע העבירה שבה הואשם; והאם קיים קשר סיבתי בין שכורותו לבין אי יכולתו לגבות את הכוונה".

במקרה זה הנאשם טען כי שתי כמותות גדולות של אלכוהול ביום האירוע ולפיכך כלל אין זוכר את האירוע. להלן יעשה שימוש לדוגמה של כל אחד מהסעיפים המנויים לעיל בפסק הדין *זלנץקי*:

א. מדוזיות האנשים שראו את הנאשם בסמוך למעשה עולה כי אכן הנאשם שתה משקאות אלכוהוליים עבור אירוע - אלסה מספין, בעלת בר בקרית גת העידה כי הנאשם ישב בבר עד שעה 21:30, הוא קנה שני בקבוקי יין, אחד השני הוא לא סיימ. הנאשם שהה במקום עם חבר נוסף. לדבריה, נהוג במקום כי הלוקחות רוכשים יין, יושבים בחוץ ומוציאים לאנשים, הם לא שותים בלבד. לאחר מכן הגיע הנאשם לפאב בו התרחש האירוע. אליו טסטה, בעל הפאב העיד כי הנאשם ואונקורי הזמין בקבוק וודקה ושתו אותו יחד על הבר, את הבקבוק השני שהזמין שתו עם אנשים נוספים באותו מקום. אונקורי סיפר שה הנאשם התקשר אליו ו אמר לו שהוא נמצא בבר של אלסה וששתה בקבוק יין וחצי. הנאשם הציע לאונקרי לבוא ולשתות אותו את החצי שנשאר. אונקורי ה策ך לנאים כאשר הגיעו לפאב של אליו, המקום בו התרחש האירוע. לדבריו, הם שתו יחד חצי בקבוק וודקה ואת החצי השני שהה翕 שתה בלבד. אונקרי לקח לנאים את הבקבוק, הוודקה נשפכה והה翕 הזמין בקבוק נוספת.

מהאמור קשה לאמוד את כמות האלכוהול שתה הנאשם. חברי של הנאשם העידו כי הנאשם נהג לשות משקאות אלכוהוליים ולכך אף קשה להעריך את השפעת האלכוהול שתה עליו בנגדו לאדם שלא מORGEL בשתיית אלכוהול.

ב. ב"כ הצדדים לא הציגו חוות דעת של מומחים באשר למצב שכורותו של הנאשם.

ג. הנאשם התווכח עם המנוח ולאחר הויכוח הולך לבתו שנמצא מרחק מהmphab, העיר את מיקלה השותף שלו, עליה על כורסא ולקח את הסיכון מקומו מחבאו - מעל ארון הבגדים ולאחר מכן לחזר לפאב כשהוא מצד' בסכין. מדובר בהתנהגות מחושבת הכרוכה בתכנון ותשיה שאינם מאפיינים אדם שיכור שאינו מודע למשינו. בנוסף לאמר, העדים שראו את הנאשם לפני ואחרי האירוע העידו כי הוא היה עצבני וניכר שתה אך לא התרשם שהתנהג בצורה חריגה או שלא היה מודע למשינו.

מיקלה העיד שבעל פעם שהה翕 הולך לביר הוא שותה ומה שבולט באותו ערב הוא שהה翕 היה בנוסף גם עצבני. כאשר נאמר לו שבחקירותו במשטרת אמר שהפרצוף של הנאשם לא היה טוב ושהוא היה מסטול, השיב מיקלה שהוא מעולם לא ראה את הנאשם כך ושלא ניתן היה לזהות האם הוא רק שיכור או שמתנהג כך בגלל מה שעשה.

מייקל סיפר שהוא לנאשם ריח של אלכוהול ושבנוסף הוא היה לחוץ וכעוס.

דוגרי העיד שהה翕 היה שני אך "ידע את המצב שלו, אולי הוא נמצא". לדבריו, בדרך כלל כשהה翕 שותה הוא צוחק ומשחק, הפעם הוא היה גם עצבני.

אונקי היעד, כי כאשר הוא והנאם נפגשו לנאם היה ריח של אלכוהול אך הוא היה בסדר והבין את המתרחש.

טיורוף אמצעי היעד כי בהתחלה תמרק בנאם כשייצאו מהפאב לאחר האירוע, אך שלל שהנאם התנדנד ואכן מצפה בסרטון בו נראה אמצעי י יצא עם הנאם מהפאב כשהוא מחבק בידו השמאלית את הנאם. לא התרשם כי הנאם התנדנד או הילך בצורה לא יציבה. נראה שמדובר בעידוד הנאם לצאת מהפאב או הולכת הנאם אל מחוץ לפאב למטרות שהנאם מנסה לחזור לפאב או מגלה רצון לחזור לפאב. לא התרשם שמדובר בתמייה בנאם כי הוא לא יכול לילך ללא תמייה.

ד. כאמור, הנאם ذكر את המנוח 8 דקירות, מתוכן שתיים בלב ואחת בראש באמצעות סכין בעלת להב של כ- 9 ס"מ. תוצאה העבירה - מותו של המנוח, בעקבות המעשה - דקירתו של המנוח, היא תוצאה טبيعית ובלתי נפרדת מהמעשה וציפויו.

ה. במקורה זה לא הצהיר הנאם שבគונתו לדקור את המנוח אך התנהגותו כאמור העידה על כוונתו והראה לכך שכאש חזר לבתו והעיר את מיקלה, מיקלה הבין מיד שהנאם רב עם מישחו ושគונותו אין טובות.

ו. הפרטים שהנאם ذכר לאחר ביצוע העבירה - עדותו של הנאם כי אינו זוכר את האירוע אינה אמינה:

1. הנאם ניסה להזכיר את שכנותו - בחקירתו השנייה, שנערכה שבוע לאחר האירוע, טען הנאם לראשונה שהחל לשתות סואה - משקה אלכוהולי, כבר בשעות הצהרים ביום האירוע, בנגד גרטסתו בחקירה הראשונה לפיה החל לשתות בבר של אלסה בשעות הערב.

בחקירתו מיום 10.05.2017 (ת/12) - כמעט חדש לאחר האירוע, טען ששתה -

כל השבוע עבר לאירוע "כל השבוע שתיתי, אז אני לא זוכר את עצמי".

2. הנאם ניסה להרחק את עצמו מזירת האירוע גם שהציגו לו ראיות אובייקטיביות הקשורות אותו לאירוע - הציגו לנאם סרטונים ממצולמות האבטחה בהם נראה הנאם בזירת האירוע, אך הנאם טען שאינו מזהה את עצמו, את האנשים הננספים במקום ואת המקום, גם שהיעד שהוא לבולות במקום זהה. כמו כן, כאשר השמעו לנאם את השיחה בין אונקי למיקלה, בה הוא נשמע צועק ברקע, הנאם אמר שאין מזהה את קולו. כן טען אונקי ומיקלה מדברים על שני אנשים רבים, אך לא ניתן להבין על מי מדובר, גם ששם מוזכר במפורש בשיחה.

בנוסף לכך, בחקירתו של הנאם מיום 27.04.2017 (ת/11 א-ב) הנאם לא זיהה את בגדיו, אמר שאין לו נעלים אדומות ומעולם לא נעל נעלים אדומות ואני יודע למי הן שייכות, גם שהנעליים נמצאו בבתו מוכתמים בדמותו של המנוח וחבריו העידו כי נעל אותו בליל האירוע.

3. הנאם הרחיב את טענתה היעדר הזיכרון מהאירוע גם כלפי עובדות שהיא אמרה לזכור, גם לו האמנתי לו שאינו זוכר את האירוע עצמו - כך למשל, בחקירתו מיום 10.05.2017 לא זיהה ולא זכר את הסכינים שהציגו לו, גם ששתים מהם נלקחו מביתו ושימשו אותו עבור לאירוע. כמו כן, טען שאין זכר את שרשרת הצלב שענד בליל האירוע, וגם שכמונו נרכשה לפני האירוע.

4. כאשר הנאשם חזר לבתו לאחר האירוע הוא סיפר לחבריו מה עשה ואף ציין מה היה המנייע למשעו, אך דווקא לאחר מכן ובחולף זמן מהאירוע וממועד שתית האלכוהול - "לקה בשכח", שرك הלכה והחמירה, כביכול, הגם שמצופה שככל שחולף הזמן מהשתיה יהיה פחות שיכור וזכור יותר.

מהאמור עולה כי לא רק שבצדק הסכימים הסוגור שלא קמה לנאים הגנת השכרות אלא גם לא מתקיימות הנסיבות השוללות או פוגעות בסוד הנפשי הנדרש בעבירות הרצח - כוונת הקטילה.

בהתאם כאמור מתקיימים יסודות עבירות הרצח בעניינו ואני ממליץ לחבריו להרשיע את הנאשם בעבירה זו.

ADB: עבירות הרצח בתיק זה - בהתייחס לתיקון 137 לחוק העונשין שכאמור יכנס לתוקף ביום 19/7/19.
הואיל והתיקון לחוק על הוראת המעבר יכנס לתוקף ביום 19/7/10 אבחן את העובדות גם לאור התיקון.
סעיף 300 לחוק העונשין המתוקן קובע: "הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם, דינו - מאסר עולם".

סעיף 303א לחוק העונשין המתוקן קובע תנאים שבתקיימות אחד מהם יוגדר הרצח כרצח בנסיבות חמירות, כך נקבע בסעיף 301א (א)(1), כי "הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד:

(1) המעשה נעשה לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של שキלה וגיבוש החלטה להמית.

בעניינו נחלקו הצדדים בשאלת האם מעשה הרצח בתיק זה נעשה לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של שキלה וגיבוש החלטה להמית ולפיכך מדובר ברצח בנסיבות חמירות הקובע בצדיו עונש של מאסר עולם וחובה, או שעסקין ברצח שאינו בנסיבות חמירות, מכוח סעיף 300 לעיל ואז ניתן להשיט על הנאשם עונש של עד מאסר עולם.

ה הנאשם עצמו ניסה להימלט למפלט טענת השכח וועל כן לא טען שלא היו תכנון או שקילה וגיבוש ההחלטה להמית. ב"כ הנאשם הוא שטען, כי אין מדובר בעניינו בתכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש ההחלטה להמית הן בשל העובדה שהנ帀ה שתה במהלך הערב משקאות אלכוהוליים והגמ שלא היה שיכור במידה שמקימה את סיג השכרות, הרי התנהגותו לא הייתה רצינאלית, והוא לא היה במידע מלאה זאת הן לאור התנהגותו של הנאשם לפני ולאחר האירוע. כן ציין, כי אין זה בלתי סביר שהנ帀ה חזר לבתו ונטל את הסיכון ללא קשר לוויכוח עם המנוח, או למצער לא על מנת לפגוע בו אלא כדי להגן על עצמו במידת הצורך אם תפתח תקרה עם המנוח או עם מאן דהוא אחר.

בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב באשר לס"ק (1) לעיל :

"モוצע לקבוע כנסיבה חמירה מצב שבו המעשה נעשה לאחר תכנון או הליך ממשי של שקילה וגיבוש ההחלטה להמית. זה מקרה מובהק שمبرטה חומרה מיוחדת. יודגש, כי לא מדובר אף במקרים שבהם הממית שקל והחלייט לקטול את קורבנו, להבדיל במקרים בהם הרצון להמית נוצר באופן ספונטני ובלחתו הרגע. החוק הקיים ביקש לבטא רעיון זה באמצעות המונח "כוונה תחיליה" ואולם הנוסח הקיים של עבירות הרצח, בהקשר של כוונה תחיליה, הקבוע בסעיפים 300(א)(2) ו-301 לחוק, בעייתי ומסורבל. כאמור, העבירה של רצח בכוונה תחיליה הורחבה בידי הפסיקה באמצעות צמצום יסודות הכוונה תחיליה ובעיקר יסודות ההכנה והעדר ההתגרות. לפיכך, מוצע לנוכח מחדש זה, כדי שמקרים

של המתה בכוונה שנוצרה באופן ספונטני, כגון לאחר קנטור סובייקטיבי שלל תכנון וشكלה לא יכנסו בגדרי החלטפה המוצעת בפסקה (1). (ראו לעניין זה הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 124) (עבירות המתה) התשע"ז-2015).

המקרה בפניו מקיים את יסודות הנסיבה המחייבת הקבועה בס"ק (1), שכן הנאשם לא OMIT את המנוח בלהט הרגע ואין מדובר במעשה שנעשה באופן ספונטני. הנאשם עזב את מקום הבילוי בו שהה לאחר המריבה על המזיקה וחזר לבתו על מנת להביא סכין ולדקור את המנוח. הסcin היה במקום חבויה, הנאשם עלה על כורסא ולקח אותה ואז חזר לפאב על מנת להשלים את תכניותיו ולדקור את המנוח. מספרן וטיבן הקטלני של הדקירות משקף בדיעבד את הכוונה הקטלנית ביסוד הנסיבות בסcin, בבחינת "סוף מעשה במחשבה תחילה".

עיוון בדברי ההסבר להצעת החוק בנוגע לס"ק (1) מעלה, כי המחוקק רצה להוציא מחוץ לגבולות הנסיבות המחייבות את מקרי הרצח הספונטניים, בהם הרוצח לא מפעיל שיקול דעת ומעשה המתה מתבצע בלהט הרגע ללא יכולת OMIT של גבוש החלטה ממשית. המקרה שלנו לא נמנה עם מקרים אלה. במקרה זה, הנאשם הייתה אפשרות לשקל את מעשיו ואף לחזור בו מתחננותו, אך הוא לא עשה זאת ודבק במטרה להמית את המנוח. העובדה שהנายน הצדיד בסcin והחל לדקור את המנוח באופן כמעט מיידי עם הגיעו לפאב, מחזקת את המסקנה כי הנאשם תכנן את המעשה, שכן הוא לא חיכה להתלהות נוספת ביןינו ובין המנוח, גם שהשנים הפסיקו את הוויוקו זמן רב לפני האירוע. הנאשם הלה לבתו במטרה להצדיד בסcin ולדקור את המנוח וכי שпорט לעיל, מספר הדקירות ומיקומן האסטרטגי מעידים על כוונתו לגרום למותו של המנוח ואף על תכנון לבצע זאת באמצעות הסcin לאחר שקיבל החלטה לבצע זאת.

אני דוחה את טענת הסניגור שייתכן שהנายน הלה לבתו על מנת להביא סcin ללא קשר לוויכוח עם המנוח או שלא על מנת לקטול את המנוח:

א. כאמור, הנאשם עזב את הבילוי בפאב בשעה לילה מאוחרת - לאחר השעה 00:00 ולאחר הוויכוח עם המנוח.

ב. הנאשם הלה לבתו שנמצא במרחק של כ-900 מטרים מהפאב, העיר את חברו מיקלה משנה, שאל אותו איפה נמצא הסcin.

ג. הנאשם עלה על כורסא ולקח את הסcin ממקום מחבואה מעל ארון הבדים ושב בחזרה לפאב, הליכה של עוד 900 מטרים.

ד. מצלמות האבטחה עולה כי כאשר הנאשם חזר מבתו לפאב, הוא החזיק בסcin בידו כשהיה בסמוך לפאב. אדם המצדיד בסcin "כדי להגן על עצמו במידת הצורך" כפי שטען הסניגור, לא מגיע עם הסcin בידו כSSH אליו קרב.

ה. מהשיחה בין אונקיי למיקלה עולה, כי ישנה דרישות בקרב השניים וכי שנייהם הבינו מהתנהגות הנאשם כי בכוונתו לעשות משהו. מיקלה אמר לאונקיי "אוק", טוב, הוא בא אליכם" ואונקיי מшиб "از מה יהיה? שלא חשוב על מהו לא טוב. הוא בן לא מאפס". בהמשך מיקלה מזהיר אותו "תזהר, עם מי הוא רב? אם הוא בא אליכם..." אונקיי אף אומר לו "בשעה צהה, לא חשבתי שיעיר אותך בשביל דבר זהה". מיקלה אומר "בינתיים לא קרה כלום ושואל אם הנאשם הגיע? ובהמשך שואל: "הוא ישב, הוא נכנס ושב? או שהוא מדבר?". התרשמות זו של הדברים מהסיטואציה המסתוכנת בזמן אמת מדברת בעד עצמה.

ו. הנאשם נראה במלצת האבטחה עולה במדרגות הפאב בשעה 00:41:50. מובן שהליך עוד זמן עד שנכנס

לפאב ועד שניגש למנוח וכן לתקופה של שבעה 20:43. מהאמור עולה שהקטטה בין הנאשם בכניסה לפאב התרחשה פחות מזמן וחצי לאחר שהנายนם נכנס בחזרה לפאב כשהוא מצויד בסכין. ברור שהתקופה היא המשך למרייה שהתרחשה לפני שהנายนם הלך לבתו להביא סכין ומדובר בנסיבות מתוכננים כשמידות התקופה עם הכניסה לפאב תומכת במסקנה זו.

ב"כ הנאשם טען, כי עולה מעדותו של אליהו טסטה כי "עם שובו של הנאשם לפאב הוא לא פנה בדברים אל המנוח ולא חידש את הויכוח ביניהם אלא שב למקוםו מזג לעצמו וודקה והמשיך לשותה, המנוח היה זה שקדם לעברו מכוסאו ואז התאחד הויכוח, הם יצאו החוצה ורק שם הענינים התלהטו והנายนם דкар את המנוח".

פרשנותו של הסניגור אינה משתמעת מעדותו של טסטה - טסטה העיד כי "הנายนם חזר. נכנס לבור ומזג שתי וחתיל לשותה. עוד פעם התחל הויכוח עם המנוח. באיזה שלב ראיתי גם את המנוח קם מהכסא, שניהם עמדו, התחלו להתtocח ואני אמרתי להם "לא פה" שיצאו החוצה... הם יצאו החוצה וגם אני יצאתי כדי שהם לא יריבו".

معدותו של טסטה לא עולה שהיא זה המנוח שחדיש את הויכוח בין השניים, אלא כי מיד עם הגיעו של הנאשם, הוא שתה וויכוח בין השניים התחדש, כאשר דווקא דבריו של טסטה "באיזה שלב ראיתי גם את המנוח קם מהכסא" מעידה כי מי שהחל בויכוח וחידשו היה דווקא הנאשם.

מעבר לאמור, קריית תמליל השיחה בין אונקי לייקלה והאזנה לשיחת הטלפון (פחות לשם ומילים ספורות בעברית) מחדדת יותר את הסמיכות בין האירועים. אונקי דיווח לייקלה שהנายนם חזר לפאב וכן אמר לו "הוא סימן ביד שלו אמר לח'ים" (31:03) לאחר תחילת השיחה) לאחר משפט זה ישנה שתיקה קצרה ואז אונקי נשמע אומר "אייה בלגן, אווי לגיהנום, דבש, דבש, דבש, אתה פעם אחת תמתין דבש?" (43:03 לאחר תחילת השיחה). זהה למעשה נקודת הזמן בה מתחילה הקטטה בין השניים.

. כפי שכבר נאמר לעיל, לו כטענת הסניגור, רצח הנאשם רק לפצע את המנוח ולא לקטול אותו, יכול היה לקחת חփח בפאב ולבצע זאת - למשל לשבור בקבוק זכוכית ולדקורו. על מנת "רק" לפצע ולא לקטול - לא היה צריך בשעה 03:00 ללכת 900 מטר לבתו, להעיר את חברו לשאול הין הסcin שבאמצעותה ידקורו, לטפס על כסא ולהוציא מהמחבוא, לחזור 900 מטר לפאב ולרצוח.

יודגש, כי ס"ק 1 לסעיף 303(א) מונה למעשה שני חלופות אפשריות לביצוע הרצח בנסיבות חמירות - לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של שキילה ואין מדובר בהצטברות החלופות.

התכוון בו מדובר לא צריך להיות ברמה של תכנון מבצע צבאי על מפה או שולחן חול וכן הליך השיקילה לא חייב להיות על פי המודל הרציונאלי הכלכלי לקבלת החלטות וגם החלטה אינטואיטיבית יכולה להתקבל לאחר הליך ממשי של שキילה. במקרה זה, התנהלות הנאשם מהרגע שעזב את הפאב והלך לבתו ועד שביצע את 8 הדקירות, מתוך 2 קטלניות, מצביעה על תכנון וכן על הליך של שキילה ממשי של אחריו בחר באלטרנטיבה הקטלנית.

אשר להשפעת טענת השקרים - ראה דיון למעלה וכן רק אחד, שהסניגור הסכים שלא חל סיג השקרים. כמו כן, עפ"י העדויות והראיות ברור שהנายนם תפקד וקיבל החלטות שרטתו את מטרתו הקטלנית כגון הליכה לבית, הצעידות בסכין, חזרה לפאב ולאחר הרצח גם שטף את הסcin והחלף חולצה כדי לשבש חקירה.

עinion בדו"ח קרמניצר מעלה, כי הומלץ על שני עקרונות מנהיים שיעמדו בסיס הרפורמה בעבירות ההמתה:

- א. היחס המיחד לערך של חי אדם וקדושת חי אדם - על האיסורים לשקוף את החשיבות של הערכים הללו.
- ב. עקרון האשמה, הנגזר מערך כבוד האדם - דירוג עבירות ההמתה "עשה בהתאם לעקרון האשמה, שלפיו לא תוטל אחריות פלילתית על אדם מעבר למידת אשמו" (ראו לעניין זה הוצאות לבחינת יסודות עבירות ההמתה דין וחובן (אוגוסט 2011)).

סיוגו של מקרה זה כרצת בנסיבות מחמירות בשל תכונן והליך ממשי של שキלה וגיבוש החלטה להמית משרת גם את העקרונות המנהיים של קדושת חי אדם ועקרון האשמה אף משיקולי מדיניות משפטית לא ניתן לסוג מקרה זה כרצת שאינו בנסיבות מחמירות.

אני קובע, כי הנאשם הלך לבתו כדי להביא סיכון על מנת לקטול את המנוח.

המסקנה היא שמדובר הן במעשה מתוכנן והן במעשה שבוצע לאחר הליך ממשי של שキלה וגיבוש ההחלטה להמית.
בהתאם כאמור, בתיק זה תוצאה הדין לפניה תיקון ותיקון הדין לאחר תיקון היא זהה - הרשעה ברצח הקורך בחובו עונש של מאסר עולם חובה.

шибוש מהלכי משפט

סעיף 244 לחוק העונשין קובע :

244. העosa דבר בכונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכון הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דין - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילתית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

כפי שקבעתי לעיל, כאשר הנאשם חזר לבתו ממוקם האירוע הוא שטף את הסיכון שבאמצעותה דCKER את המנוח, החליף חולצה ובכך למעשה ניסה להעלם ראיות שיקשו אותו לביצוע הרצחה. בהתאם כאמור יש להרשיעו גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

איומים

סעיף 192 לחוק העונשין קובע:

192. המאיים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכונה להפחיד את האדם או להקניתו, דין - מאסר שלוש שנים.

ב"כ המאשימה טענה, כי מתמליל השיחה בין הנאים לאונקיי עולה כי הנאים אמר לאונקיי לאחר הרצח "הסcin שהכנסתי אותה אצלו, גם אצלך אני אכנס אותה" ומכאן שיש להרשיעו אף בעבירות האויומים.

ב"כ הנאים חלק על התרגום שהגישה התובעת ובקש מהudyim מיקלה ודוגרי שיתרגמו את השיחה, כן ביקש מהמתורגמנית באולם בית המשפט שתתרגם את השיחה.

דוגרי שלל שהנאים אמר לאונקיי שהוא יזכיר אותו בבטן כמו שהוא ذكر את חבר שלו, אך אישר ששמע את המילה סcin לדבריו "סנאוי על הסcin דיבר אית... והוא אמר לו תבוא לבית". ואונקיי אמר לו שהוא בבית. דוגרי אמר שלא ניתן לשמוע טוב מה נאמר בהקשר הסcin.

מיקלה אמר שהנאים אמר לאונקיי שיבוא לבית ואונקיי אומר שהוא בבית. ב"כ הנאים שאל "నכוון שהוא לא אומר מילה על סcin בבטן ולא מאים?" ומיקלה משיב "לא, בתן לא".

ב"כ הנאים ביקש מהמתורגמנית לתרגם את השיחה הנ"ל והמתורגמנית אמרה שבשיחה נאמר "הסcin בבית. איפה אתה אני בבית". דוגרי שלל זהה התרגום.

במהלך עדותו של אונקיי (פרוטוקול מיום 16.07.2017 עמ' 47), התובעת השמיעה לו את השיחה והוא נתקבקש לתרגום, לדבריו, בשיחה הנאים אמר לו "تبוא לבית אני מכניס לך סcin". והמתורגמנית תרגמה "הוא אמר לו שהוא יגיע אליו, אז הוא אומר לו איפה זה? אז הוא אומר לו בית". לאחר מכן בית המשפט ביקש להבהיר את דבריו ולתרגם מה נאמר לו על ידי הנאים והוא השיב "סcin מגע לך, תבוא לבית". אונקיי אמר שהוא הרגיש מאויים והבין מההאים שהוא יכנס לו את הסcin, שמע, יזכיר אותו. נאמר לאונקיי כי בנסיבות המשטרה השמיעו לו את השיחה עם הנאים והוא נתקבקש להגיד "מי מדובר בשיחה ועל מה הם מדברים" ואונקיי השיב: "סנאוי התקשר אליו" מהטלפון שלו ואמר לי תבוא לבית אני אכנס לך את הסcin לבטן כמו לחבר שלך". בעדוonto אונקיי אמר שאינו זוכר שאמր את המשפט זהה, אך אישר שהבין שהנאים אכן יזכיר אותו.

ב"כ הנאים ביקש מהמתורגמנית שתתרגם שוב את הדברים והיא השיבה "שהסcin תגיע אליו...וזא אונקיי שואל "איפה היא?" (הסcin) והנאים משיב "تبוא לבית, אני בבית".

הנה כי כן, כולם שמעו את המילה סcin נאמרת בשיחה. גם מיקלה השיב "לא, בבטן לא" אך לא שלל שנאמרה המילה "סקין". נראה כי אין מחלוקת בין הצדדים שהנאים לא אמר לאונקיי שיכניס לו את הסcin לבטן כמו לחבר שלו וגם אונקיי אמר בעדוonto שהנאים לא אמר זאת במילים אלה אך איים עליו שידקור אותו. גם תרגום המתורגמנית מתישב עם טעنته של אונקיי כי הנאים אכן שידקור אותו, הגם שתרגמה את המשפט בצורה קצת שונה מתרגומו של אונקיי.

חיזוק נוסף לכך כי הנאים אכן איים על אונקיי מצאתי בדי"ח הפעולה של רס"ב עופר אפריאט (ת/34) שנכתב בסמוך לאירועו עולה שאונקיי אמר לו בזמן "שהוא מוכן לעזור לנו כיוון שהדוקר לדבריו התקשר אליו לפלאפון ואמר לו אני רוצה שתבוא אליו ונטפל ברך כמו שצריך ומה עמניאל (אונקיי) הבין שני שהתקשר מאים עליו שיפגע בו ולכן הוא הדוקר".

בזמן זהה, אונקיי לבטח לא חשב על התאמת גרסתו לפרשנות השיחה בין השניים ולא ניסה למסור מידע כזוב שיתישב עם פרשנות לא מדוייקת של השיחה ולפיכך מדובר בחיזוק ממשועותי לכך שכן הנאים אכן איים על אונקיי.

בהתאם כאמור, יש להרשייע את הנאשם גם בעבירות האיוומים מכוח סעיף 192 לחוק העונשין.

סוף דבר

לאור האמור ולאחר שבחןתי את הראיות שהובאו והתרשםתי מהעדים שהעידו בפני, אמלץ לחברו להרשייע את הנאשם בעבירות הרצח מכוח הדין החל עתה לפני התקoon - סעיף 300 לחוק העונשין. לו היינו עתה במועד בו חל התקoon לחוק בגין לעבירות המתה - הייתה ממליץ לחברו להרשייע את הנאשם בעבירות רצח בנסיבות מחמירות מכוח הדין לאחר התקoon - סעיף 301א(א)(1) לחוק העונשין המתוקן).

בנוסף כאמור, אמלץ לחברו להרשייע את הנאשם בעבירות האיוומים מכוח סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירה שיבוש מהלכי משפט מכוח סעיף 244 לחוק העונשין כפי שיפורטתי לעיל.

השופטת יעל רצ-לוּי:

קראתי את חוות דעתו המعمיקה והנהירה של חברו האב"ד כב' השופט זלוט'ובר ואני מסכימה עם האמור בה ועם התוצאה אליה הגיע. אכן, כי בצדך דחה חברו את טענת ההגנה הראשונה, לפיה ישנה אפשרות סבירה כי אונקרி הוא שודcker את שתי הדקירות הקטלניות בלבו של המנוח ובראשו. טענה זו אין לקבלה לאור מכלול העדויות והראיות השוליות אותה; לאור כך חוות דעתו של פרופ'ysis לא רק שיש בה קשיים לא מבוטלים, הרי היא אף אינה תומכת בטענה זו שכן על פי חוות דעתו ניתן אף לטעון שאותן דקירות היו כלל לאחר המוות; כאשר טענה זו אף לא הועלה על ידי הנאשם עצמו כלל.

באשר לטענת הנאשם, כי קיים ספק ביחס להתקיינותו של היסוד הנפשי הנדרש לעבירת הרצח, הרי כפי שציין חברו האב"ד אופן פעולתו של הנאשם, העובדה שלאחר היכוח עם המנוח הוא הילך מרחק של כמעט ק"מ עד לביתו וטרח רבות בהבאת סכין מסויימת והכל באישון לילה, וחזר לאותו פאב ומיד בסמוך ללא עימות נוספת ולמעשה באופן המשci ומיד ذكر את המנוח לא פחות מ 8 דקירות רובן בפלג הגוף העליון, כל אלו מלבדים כי חזקת הכוונה חלה במלוא עצמותה והוכחה כוונת הקטילה. ואחרון זאת, וזאת ביחס לתיקון 137 לחוק העונשין בכל הנוגע לרפורמה בעבירות המתה, והגמ שהחוק טרם נכנס לתוקף, כי מסכימה אני עם חברו שמעשו של הנאשם באים בגדיר מעשה אשר נעשה לאחר תכנון או לאחר הילך ממשי של שキלה וגיבוש החלטה להמית. מעשו של הנאשם אינם באים בגדיר אותם מקרים של שביהם הרצון להמית נוצר באופן ספונטני ובלחת הרגע כגון לאחר קנטור סובייקטיבי של תכנון ושキלה - שאלה האם המקרים שהמחוקק רצה שלא יבואו בגדיר רצח בנסיבות מחמירות. כפי שהסביר היבט חברו, הנאשם לא קיבל באופן ספונטני חזק שהיה במקום, אלא הילך במילוד לביתו כדי לקחת את אותו סכין; חברו מיקלה שהיה בבית וזכה באקט נתילת הסכין היה כה מודאג ממעשיו של הנאשם עד שהתקשר לחברו אונקרி שהוא עדין בפאב והזהיר אותו מבואו של הנאשם וממה שיתרחש, ומכאן שחש באסון הקרב ובא; וכאמור הנאשם הילך חזקה דרך לא קצרה וחלפה יותר מחצי שעה מאז שיצא מהפאב ועד שחרור אליו. מכאן שהוא לנאם די זמן כדי "להצטנן" ואף מטעם זה אין לקבל כי מעשה המתה היה באופן ספונטני. המעשה היה לאחר תכנון ולאחר הילך ממשי של שキלה וגיבוש החלטה להמית.

על רצ-לוּי, שופטת

השופט שלמה פרידלנדר:

אני מסכימן לפסק דיןו של חברי האב"ד, סגן-הנשיאה, השופט זלוט'ובר, ולהערכה של חברותי, השופט רז לוי.

שלמה פרידלנדר, שופט

לפיך הוחלט כאמור בהכרעת-דיןו של סגן הנשיאה השופט זלוט'ובר.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, במעמד הצדדים.